

RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

DE TETRATEUCH

DUIZEN

Rodenburgs Predikanten Fonds (RPF)

1970-2024

DUIZEN

1.

Achillen

1. En Adam rende aan de rivier van de honger, de rivier van Amalek, en dieper in het land was het land van Achillen. En de Achillen waren woeste amazones, wreed en hardvochtig, en zij eisten totale overgave.

2. En Adam rende tot Eva om aan de Achillen te ontkomen, maar hij raakte in een worsteling met Eva. En Adam zei : 'Oh godin - hij noemde haar godin -, de Achillen komen. 3. Zij volgen ons op de voet.' Maar Eva luisterde niet. En zij waren in een grote woordenstrijd. En aan de rivier werden zij omsingeld door de Achillen. En Adam riep : 4. 'Wat komt gij doen ? Zult gij ons verder het land intrekken ?' En Eva bestrafte de Achillen, zeggende dat hun tijd nog niet was gekomen, en zij gingen heen. En Eva en Adam werden tot een groot volk. En zij leefden aan de honger rivier. En op een dag kwamen de Achillen terug en eisten belasting. En omdat het volk van Adam dit niet kon betalen gingen zij in ballingschap. En in het land van de Achillen moesten zij zwaar werk verrichten. En Eva sprak tot Adam : 5. 'Zie, gij had van de vrucht moeten eten die ik u bood.' En er was een vrouw genaamd Kedin, en zij trachtte Adam te verleiden. Maar omdat Adam er niet op inging werd hij vals beschuldigd dat hij haar lastig viel, en zo werd Adam in de gevangenis geworpen. En Adam moest in zijn gevangenschap de varkens voeren. En de Achillen ontnamen hem zijn identiteit, 6. en bepaalden wie hij was en wat hij was. En Eva zocht hem op in zijn gevangenschap en bespote hem, zeggende dat hij van de vrucht had moeten nemen die zij hem had geboden. En Adam zei niets. En

Adam sprak niet meer omdat iedereen hem probeerde te verzoeken en iedereen over hem loog. En in zichzelf sprak hij dat de honger hem genoeg was. En ook Kedin bezocht hem om hem te bespotten, en weer loog zij over hem, en Adam zei niets, zich vasthoudende aan de honger.

7. Op een nacht droomde Adam over een paradijs. Hij zag de Achillen aan de overkant van de rivier, en zij riepen naar hem, en dreigden, maar hij dreef steeds verder van hen weg. En de Achillen gingen het water in en schoten hun pijlen en gooiden hun speren. En een stem vroeg : 8. 'Wie bent gij in het honger paradijs ?' En Adam wist geen antwoord op die vraag. En toen zwommen de Achillen naar hem toe en trokken hem op de kant. En ze begonnen hem strikvragen te stellen en hem psychisch te belasten. En Adam was opgelucht toen hij Eva zag, maar zij sprak tot de Achillen : 'Neem hem mee, 9. want hij heeft niet gebogen voor de verzoeking.' Maar op dat moment overstroomde de rivier en greep hem. En hij zag van verre hoe zij kinderen baarden. En de rivier godin stond hem niet toe terug te gaan, en trok hem mee naar de andere kant van de rivier. En hier was honger zijn naam en leefde hij in grote eenzaamheid. Toen hij wakker werd was er een inval door de Amalekieten, en hij werd door hen weggevoerd.

10. Ook de Achillen gingen in ballingschap, maar in ballingschap werd hun volk groter en groter. En Adam wist te ontsnappen, en ging over de rivier van honger waar hij verder in grote eenzaamheid leefde.

2.

Amalekieten

1. Het volk Israel was in de woestijn in grote honger, terwijl ze werden omsingeld door de Amalekieten.

2. Toen werden ze de zee in getrokken. Het begin

van de Amalekitische ballingschap.

3. Hun hoofden werden geslagen met stalen stokken, hun kaken werden verbrijzeld, en zo dreven zij levenloos in de wateren.

4. Vrouwen en meisjes werden gedood, en mannen en jongens werden gekeurd en een klein percentage in leven gelaten.

5. Op de honderd mannen werden slechts twee in leven gehouden.

6. En zo ging een klein overblijfsel in ballingschap.

7. Zo kwam Israel in het diensthuis van Amalek.

8. En zie, het volk Amalek was een volk van amazones.

9. En zij waren hard en veeleisend.

10. Als er om verlichting van lasten werd gevraagd, dan werden de lasten verdubbeld.

11. En zie, Amalek werd tot een groot volk, en zij vermengden zich met Israel.

12. Daarom : let op uw woorden, want Amalek heeft overal belagers.

13. Zo werden deze woorden geprint in de harten en hoofden van de Israelieten.

14. Het begon allemaal toen hun koningin had geroepen : 'De Amalekieten over u !'

15. Zou u dan niet haastig eten, wetende dat Amalek haar dienstknechten opbrengt in honger ?

16. Zo werden deze woorden geprint in de harten en hoofden van de Israelieten.

17. Eet haastig wanneer jij kan, want Amalek's honger zal u weldra overweldigen en u de zee indrijven.

18. En de mannen waren aan de zee van Amalek en aan de rivieren van Amalek, en zij weenden, ook Sion herinnerende, en hun vrouwen en kinderen van hen afgenomen.

19. Hoe zoudt jij kunnen ontsnappen, oh Israel ?

20. Ver zult jij niet komen, want de strijdswagens van Amalek zijn veel sneller dan de uwen, en hun jachtswagens zijn van ijzer.

21. Ja, stalen stokken zullen u op het hoofd slaan en uw kaken verbrijzelen.

22. Zo werden deze woorden geprent in de harten en hoofden van de Israëlieten.

23. Ja, om hun polsen en enkels werden zij gebonden.

24. Wat voor een ballingschap bent jij ingekomen ? riepen de Amalekitische belagers in spot tot Israel.

25. Oh Israel, deze woorden zullen in de hoofden van uw kinderen geprent worden, van geslacht tot geslacht.

26. Is er nog hoop, oh Israel ? Hebt jij uw moeders en vaders dood zien drijven in de zee ? Werd jij niet gemaakt tot wees ? En zo was Israel omsingeld met spottende hyena's. Dat is het volk van Amalek.

27. Zoudt jij dan niet harder lopen, oh Israel ? Uw achtervolger heeft u achterhaalt. Zoudt jij dan niet haastiger eten ? Want de honger wacht u. Zoudt jij dan niet nog even sluimeren, want spoedig zal u de slaap ontnomen worden. Zo werden deze woorden in de harten en hoofden van de Israëlieten geprent, en om hun armen en benen gebonden. En de traditie

van de besnijdenis werd voortgezet. Want werden zij niet besneden voor Amalek ? Hoe zoudt jij ontsnappen, oh Israel ?

28. En de Israëlieten stelden hun klaagliederen op, want ook werden zij onderworpen aan de Hoseaanse traditie. En zij wilden tot profeten worden, maar hun kaken waren verbrijzeld, en zij waren in ballingschap. En zij werden voortgedreven, omdat de Amalekieten nomaden waren. En een man genaamd Miktos ontpopte zich tot prediker in het geheim tot de Israëlieten, en gaf hen woorden van bemoediging, maar toen hij ontdekt werd, werd zijn kaak verbrijzeld. En hij werd in de gevangenis geworpen. Hier werkte hij aan een boek over de Amalekitische ballingschap, maar een heleboel mocht hij niet opschrijven. En de verzen moesten de godinnen van Amalek vereren. En zo kon hij geen nauwkeurige geschiedschrijving doen. En veel van wat hij schreef werd door de Amalekieten verdraaid, en tot het volk Israel gebracht. En zij geloofden de leugens over Miktos.

29. En onder invloed van de geschriften van Miktos bogen de Israëlieten voor de godinnen van Amalek. En Miktos moest veel meer leugenboeken schrijven om het volk Israel te leiden. En een jongen genaamd Taram was onder de hoede van een Amalekitische prinses, en hij begon commentaren te schrijven op de geschriften van Miktos, en hij droomde van een oertijd, van een zeevolk genaamd Amalek, en van de godin Amalek, en hoe de Israëlieten van haar afweken. En hij begon te prediken in de lijnen en wegen van Miktos. En hij stelde grote geschriften op, die zelfs de Amalekieten verbaasden. En zie, hij herstelde de eredienst tot de godin Amalek. En ook Miktos zelf kwam tot inkeer. En Amalek en Israel werden steeds meer één. Maar er kwam een nieuwe koningin in het land, en zij liet de werken van Miktos en Taram verbieden. En zo kwam er een grote burgeroorlog in Amalek : broeder tegen broeder, zuster tegen zuster. En de nieuwe koningin stelde een nieuw leger aan, en begon haar inquisitie.

Zij wilde de religie van Amalek geheel hervormen.

30. En Israel ging een zware tijd in, waarin de lasten nog meer werden verzwaard. En er waren geen woorden meer voor Taram. Zij hadden hem op het hoofd geslagen met stalen stokken, en zijn kaak hadden zij verbrijzeld, en hij werd in de gevangenis geworpen. En de nieuwe koningin van Amalek liet nieuwe geschriften opstellen, ditmaal door haar eigen volk. Ook de geschiedenis werd herschreven, en Miktos en Taram werden als ketters bestempeld, en al die hen volgden.

31. En in de gevangenis riep Taram tot de godin Amalek. En grote verwarringen maakten zich meester van hem. En er was een man genaamd Seder die ook in de gevangenis zat. En hij begon dromen te krijgen over de godin Amalek sinds Taram in de gevangenis was gekomen. En Seder schreef zijn dromen ook op. En de gevangenisbewakers die het lazen waren verbaasd. 'Hoe kan iemand zoiets groots schrijven ?' stamelden zij. En zij vielen op de grond, omdat iets hen geslagen had, en zij wisten niet wat. En zij lagen daar uren bewusteloos. En het nieuws verspreidde zich snel, ook tot de nieuwe koningin, en die kreeg ook de geschriften te lezen. En zij werd woest, en bestempelde Seder als een ketter. Zij begon de grote dreiging te merken die van Seder uitging. Daarom liet ze hem ter dood veroordelen. Eerst werd hij op een kar rondgetrokken door de nederzettingen. En Seder riep iedereen op tot bekering, maar zij luisterden niet. En een vlam kwam op het hoofd van Seder, en iedereen die het zag schrok. En zij vielen op de grond van angst, en bogen zich in het stof voor de kar, want de vlam verteerde het hoofd van Seder niet. Wel ontstond er een kale plek op zijn hoofd. En Seder werd vrijgelaten, want hij had de vlam op zijn hoofd.

32. En het nieuws verspreidde zich snel, en kwam ook tot de nieuwe koningin, en zij was woest. En zij zond amazones met speren tot hem, maar toen zij

hem zagen deden zij niets. Hij had immers de vlam op zijn hoofd. En meerdere amazones werden gezonden, en zij trokken hun messen, maar toen zij de vlam zagen werden zij stil. En weer kreeg de nieuwe koningin het nieuws te horen, en zij werd nog woester. Toen trok ze haar mes, en sprak : 'Nu zal ik zelf naar hem toegaan.' Toen zij bij Seder was aangekomen riep zij tot hem : 'Wat heeft dit te betekenen ?' Zij greep toen haar speer op haar strijdwagen en hief de speer in de lucht.

33. 'Waarom bent gij gekomen ?' vroeg Seder. Toen stapte ze van haar strijdwagen af en liep op hem af. Maar toen ze de vlam zag schrok ze. Ze viel ter aarde met haar speer en schild.

34. En Seder stelde een nieuwe koningin aan, en werd ten hemel opgenomen.

3.

Amalekieten II

1. In het diensthuis van Amalek dienden de Israëlieten, en er waren Amalekieten met gesels over hen aangesteld. Sommigen waren aangesteld over honderd, en anderen over tweehonderd. En het volk Israel vermengde zich met de Amalekieten. En de Amalekieten verkozen mannen, en telden hun aantallen. En zij hielden geschriften bij over deze mannen. En zij vermengden zich met de mannen van Israel. Als er een meisje werd geboren, dan werd het meisje gedood, want de Amalekieten wilden geen vrouwen van een gemengd ras. Als het een jongetje was, dan lieten ze het in leven, want mannen moesten werken in het diensthuis van Amalek. En de Amalekieten stelden geschriften op voor de Israëlieten waaraan zij zich behoorden te houden, en waardoor ze konden zien welke godinnen ze moesten dienen.

2. De godin Jonne woonde aan de rivier waar zij

zwanger was van de mannen van Israel. En zij bracht vele kinderen voort van het mannelijk geslacht die zij in mandjes over de rivier zond tot het volk. En Harut was haar zuster die ook vele kinderen kreeg van de mannen van Israel. En zij zorgde voor het gewas en de plantengroei. Haar zuster, Jonne, was de jachtgodin. Harut was ook de godin van het huiselijke. En de Israëlieten werden opgedragen deze godinnen te vereren en te dienen. Op een nacht werd Harut schreeuwend wakker, en ook haar zuster, Jonne, die naast haar lag, werd wakker door het geschreeuw. En zij vroeg haar zuster wat er was.

3. En haar zuster, Harut, vertelde een droom die ze had. Ze ging met haar boot over de rivier tot de mensen, en keek neer op de Amalekieten en de Israëlieten en zag hoe ze in grote zonde leefden. En ze begon vruchten te gooien van een boom, en bracht kinderen tot hen, maar niets hielp, en de zonde werd nog groter. Toen sprak Jonne : 'Ik zal wel gaan. Ik ben immers de jachtgodin.' En Jonne ging de rivier over, en zij pakte haar boog en een pijl, en richtte het op de twee volkeren. En zij sprak : 'Wie van jullie heeft gezondigd.' En zij bogen allen voor haar neer, want zij vreesden haar. En zij ging terug tot Harut, en vertelde wat ze had gedaan, en Harut kreeg jaloezie in haar hart naar haar zuster. En Jonne sprak : 'Ik zie dat je jaloers bent. Ook ik zal je een wapen schenken. En je zult worden tot een oorlogsgodin.' En Haruth ontving het wapen. Het was een speer. En ze ging de rivier over en dreigde tot het volk, maar het volk begon haar uit te lachen. Met gebogen hoofd ging ze terug en vertelde het aan haar zuster. Jonne begon toen ook te lachen en zei : 'Je had de speer moeten werpen. Dan lachen ze niet meer.'

4. En weer ging ze terug, en dreigde. En toen ze haar weer uit begonnen te lachen en te spotten wierp ze haar speer, en bracht het oordeel over de twee volkeren. En er was een groot geweest. Toen keerde zij terug, en haar zuster was trots op haar. Er was

een grote slachting onder de twee volkeren geweest. Vele mannen en vrouwen stierven die dag door de speer van Harut. Van elke honderd mannen waren er nog slechts acht over, en elke honderd vrouwen werden tot driehonderd vrouwen. En Harut vroeg aan haar zuster Jonne hoe dat kon. En Jonne zei dat het de wonderbare vermenigvuldiging was. En opnieuw werden de twee volkeren geteld.

5. Op een dag kwam er een man van het volk Israel over de rivier, en kwam tot de twee godinnen om om hun hand te vragen. En ze gaven hem voedsel te eten. Toen gaven ze hem in bed om in te slapen. En toen hij opstond sprak hij : 'Ik zal terugkomen.' En hij ging terug tot zijn volk over de rivier. En een andere man van het volk Israel kwam tot de godinnen, maar hij vroeg niets van hen. Ook nam hij hun voedsel niet aan, en sprak : 'Ik honger liever voor u, opdat mijn hart niet overmoedig wordt en ik u het hemd van het lijf vraag.' Toen boden ze de man een plaats aan om te slapen, maar hij sprak : 'Te hongeren voor u is beter dan te slapen. Ik zou graag mijn hart willen bewaren, opdat het niet overgeleverd is aan de roofdieren.'

6. 'Gij hebt juist gehandeld,' spraken de godinnen. En de man keerde terug tot zijn volk. Toen de andere man terugkeerde lieten ze hem niet dichterbij komen. En zijn schip verging in de rivier.

7. En de godinnen spraken tot elkaar : 'Het volk is te dichtbij gekomen. Laten wij een andere woning zoeken.'

4.

De Verzoeking

1. De strijders hadden geen angst, toen hun zielen door de gebieden van de dood rondtrokken. Hen was beloofd dat na een korte tocht ze tot de plaatsen van de mooiste vrouwen zouden komen. Ze zouden hen alle geneugten van het leven na de dood laten

zien als een beloning voor al dat ze hadden gedaan. Maar ze wisten niet wat hen te wachten stond. De vrouwen waren inderdaad de mooiste, en de mannen konden kiezen wie ze wilden, maar in het midden van de nacht zouden deze vrouwen hun ziel doden, want ze waren de vrouwen van de tweede dood.

2. De mannen wisten dit niet, want het was hen nooit verteld. Dan zou de essentie van hun ziel genomen worden naar het rijk dieper dan de onderwereld, een rijk genaamd Amalek. De mannen wisten niets over de samenzweringen van de dood. Ze geloofden echt dat ze de rest van de eeuwigheid met deze vrouwen konden leven, want dat was hen sinds hun vroegste jeugd verteld. Ze wisten niet dat de aarde slechts een trainingschool was voor hen, om hen voor te bereiden op een grotere oorlog: de oorlog van de doden. Niemand had enig begrip van het verschrikkelijke Amalek, maar ze zouden er snel achter komen.

3. Veel jonge mannen hadden gedroomd een groot strijder te worden om deze reden. Ze hadden geen dood meer te vrezen, maar begeerden het. Zij had de meest voluptueuze vrouwen van Amalek gekozen om de gevallen mannen bij het voorhangsel van de dood te verleiden. Ze zouden hen lokken naar hun plaats in het rijk van de doden.

4. Aan de top van hun hut hing de schedel van een gehoord dier. De mannen hadden het gevoel dat ze in de eeuwige jachtvelden waren aangekomen. Oh, hoe hun jonge dromen zouden veranderen in een nachtmerrie.

5. Als de nacht viel hadden de vrouwen hun messen al voor hun taak voorbereid. Zij hadden dit al veel vaker gedaan. Zij noemde het het domein van verleiding.

6. Achter dit domein lag een zee van vuur. En de wet eiste dat het koninkrijk groter zou worden door bloed.

7. Als er niet voldoende bloed geofferd zou worden aan Haar, dan zou het sterven. En het was door het bloed dat Haar vrouwen zo mooi waren.

8. Zij waren aan elkaar verbonden door een vreemde bloedlijn.

9. Zij troonde op een eeuwige stroom van bloed.

10. Wat is er geworden van al die mannen die tegen Haar wilden strijden ? Zij zijn geworpen in de afgrond van Amalek. Zij hebben gezocht naar de bron van bloed, maar werden zelf tot een bron van bloed.

11. Er was geen grotere horror dan de horror van Amalek. Hun namen waren geschreven in het Boek van Bloed.

5.

Kutta

1. Nahum rijdt op zijn buffel,
In Kutta is zijn woonplaats,
Waar de hyena's jagen

2. De lucht is vol met bloed,
Als het grote Tahulen,
Op haar waterbuffel gaat zij over de ondiepe rivier,
Nahum volgt haar

3. Zij leert hem de jacht,
Hij moet hierin leren aanhoudend te zijn,
Om zo het kwaad te overwinnen

4. Wanneer u uw vijand achtervolgt, geeft dan niet op,
Maar probeer een beter zicht op uw vijand te krijgen,
Want is de vijand wel wat u denkt dat het is ?

5. Houdt vol wanneer u de vijand bestrijdt,
Maar weest hierin geen vijand van de Heerin,
Laat de hemel uw hand leiden en uw voet
blokkeren.

6.

De Schepping

1. In de beginne werden de hemel en de aarde
geschapen. De aarde was nu woest, ledig en duister.
Als eerste werden de oceanen geschapen, en daarna
werd de mens Keyena op een eiland geschapen.
Daarna werden de vogels en de vissen geschapen,
en daarna de beesten. En de wijngaarden en de
woestijnen werden geschapen. Toen werden rivieren
in de woestijnen geschapen. En mensen kwamen
voort vanuit de aarde en zij maakten schepen.

2. Drie mannen op een boot kwamen tot het eiland
van Jaterin en Jata. Dichtbij het eiland gingen de
mannen zwemmen, maar werden gevangen in de
netten van de zusters Jaterin en Jata. Zij werden op
het eiland getrokken. Zij kregen voedsel waardoor
zij in vee veranderden. Later kwamen er meer
mannen tot het eiland die in hetzelfde lot vielen. Op
een dag kwam er een jongen in zijn boot tot het
eiland. De jongen had een rok aan. De zusters lieten
de jongen met rust en lieten hem het eiland
verkennen. Na een tijdje vond hij hun hut, waar ze
soep aan het koken waren. Hij was hongerig en
vroeg iets van de soep. Maar ze gaven hem het niet,
en zeiden dat hij eerst voor hen moest werken. Zo
verdiende de jongen alles op het eiland van Jaterin
en Jata door eerlijk loon. En ze noemden de jongen
Teklé.

3. Op een dag kwam er een andere jongen tot het
eiland, ook met een rok. Ook hij vond hen in hun
hut. En zij noemden de jongen Nota. En Jaterin
werd de moeder van Teklé, en Jata werd de moeder
van Nota. En Jata nam Nota tot een andere hut, en

ging daar met hem wonen.

4. En zij voedden Teklé en Nota op in gerechtigheid.

5. En Teklé maakte een boottocht naar het eiland
van Keyena, en zie, hij vaarde een woestijnrivier op,
en het was hier zeer droog. En hij legde ergens aan,
en de hemel verscheen hier aan hem. En er was veel
licht en donder en bliksem, en hij wilde zich
verbergen in een struik, maar de hemel sprak tot
hem : "Vrees niet, want Ik ben het die u hebt
uitverkoren." En Teklé beefde, en vroeg : "Wat moet
Gij van mij, U die al het leven gaf ?"

6. En Zij antwoordde en zeide : "Ik heb u geroepen.
Ik wil dat gij het Tarsis gesteente opgraaft, waarop
Mijn Woord gegraveerd is." En Zij leidde hem tot
een plaats waar hij moest graven, en waar hij het
Tarsis gesteente vond, waarop al Haar woorden
gegraveerd stonden. En hij raakte in vervoering toen
hij het las en hij weende, vanwege de schoonheid
van de woorden, en ook raakte hij in grote angst en
viel aan haar voeten. Hij maakte haar voeten nat met
zijn tranen, en droogde hen af met het zand. En Zij
droeg hem op om zich te wassen in het water, en om
terug te gaan naar het eiland van Jaterin en Jata. Dit
deed hij, maar het eiland bestond niet meer. Hij
zwierf dagen in zijn boot over de oceaan om het te
zoeken, en keerde toen terug naar het eiland van
Keyena. Hij zocht naar de hemel maar kon Haar niet
vinden. Hij ging toen naar de andere kant van het
eiland waar hij Keyena ontmoette, maar zij viel hem
aan. Omdat zij een man nodig had om haarzelf voort
te planten nam Zij hem. En Zij bracht dochters voort
die de eigenschap hadden elkaar te bevruchten, en
zo werd hun nageslacht groot, en dit nageslacht
bestond alleen uit vrouwen. En zij verspreidden zich
over de oppervlakte in stammen.

7.

De Jacht op het Sparazaadse witte varken

1. Jata jaagt door de sneeuw,
Zij breekt sloten en maskers in het kasteel,
En gaat tot daar waar het bloed eeuwig stroomt,
Een witte gestalte loopt daar,
Een man in wit en dan een varken,
Terwijl zij dreigt,
Haar speer opgeheven

2. Kent iemand zulke geesten ?
Dan verandert het in een vrouw als zij, haar
spiegelbeeld, haar evenbeeld,
Zij werpt de speer, maar mist,
Dan grijpt zij haar boog en een pijl,
Maar ook deze kan het hart van het Sparazaadse
varken niet raken,
Deze geesten zijn verstrooid, en draaien alles om,
Zij zijn kortzichtig en bouwen hun eigen ijskoude,
abstracte realiteit

3. Deze geest heeft vele gezichten van groot bedrog,
Gaande van mens tot mens,
En Jata gaat dieper,
Tot de plaats van witte veren, waar alles tot
wildernis wordt.

8.

De zee

1. En de Dag des Oordeels zal zijn als een visserij,
2. En de volkeren en hun schatten zullen opgevist worden.
3. En gerechtigheid zal op de aarde zijn, en haar sieraden zullen gedragen worden,
4. En de bergen zullen zijn als was, en de zeeën zullen de hoge bergen neerhalen,

5. En de zee zal het restant van het kwaad wegsleuren,

6. En vrouwen zullen het maken tot sieraden.

De rode speer

7. Ik spreek mijn Woord in een storm,
Mijn wind gaat over de aarde,
Zie ik zal u leiden in de oorlog in de hemelse gewesten,
Ja, de oorlogen in de dieptes van de ziel,
Ja, in de onderwereld,
Ik roep u, en trek u voort

8. Grijpt dan uw wapens, die van het Woord,
Die van gebed, en van stilte,
Want dromen en visioenen wil Ik u geven

9. Er is veel onkunde onder mijn volk,
Ziet, zij zijn in handen van de vijand,
Daar waar openbaring ontbreekt

10. Ik geef u de rode speer om hen voort te leiden,
Luister daarom naar Mijn stem,
Ik spreek maar één keer en de rest bestaat uit het ontcijferen,
Ik ben niet praterig,
Wat ik spreek vaagt gemakkelijk weg,
Hierin ligt een uitdaging en opdracht

11. Ik heb alreeds gesproken,
De Woorden die ik heb gesproken zijn te vinden in de geschiedenis.

9.

De jongen en het touw

1. Een vrouw was in het veld.
Het was een veld tussen twee stammen in.
Een jongen met een mand stond tussen de twee stammen in, en riep tot de stam aan de andere kant

van het veld : ‘Kom dan als je durft.’
Maar er speelden alleen wat kinderen daar.

2. Op een dag waren de twee stammen in oorlog, en de jongen voelde dat hij daar de oorzaak van was. Hij kon niet leven met de schuldgevoelens, en rende de wildernis in.

3. Hij rende heel lang door totdat hij bij een meer aankwam, waar een vrouw aan het baden was. De vrouw zag hem en zei tegen hem :

4. ‘Kom niet dichterbij, anders zul je sterven.’
Maar de jongen trok zich er niets van aan, en kwam ook bij het meer. 5. Er ontstond toen een worsteling tussen de vrouw en de jongen.

6. ‘Ga terug,’ riep de vrouw. ‘Je hebt hier niets te zoeken. Wat kom je hier doen ?’

7. Toen vertelde de jongen wat er gebeurd was, en vroeg wie ze was.

De vrouw veranderde toen in een cobra en toen in een touw.

‘Ik ben het hemelse touw,’ zei de vrouw.

8. ‘Bind me dan maar,’ zei de jongen, ‘want ik wil niet meer terug naar mijn stam.’

9. ‘Je kunt hier niet blijven,’ sprak de vrouw, maar de jongen begon te smeken.

10. Toen leidde ze hem dieper de wildernis in, naar een andere stam, maar toen hij ze zag begonnen ze ook in cobra’s te veranderen en toen in touwen, en ze sleepten hem naar een afgrond, waar hij ingeworpen werd. Hier groeide de jongen op in honger.

Na vele jaren haalde het hemelse touw hem eruit en gebod hem om terug te gaan naar zijn stam.

Toen hij daar aankwam herkenden zij hem niet, en geloofden ze hem ook niet, en hij werd weggebannen. Hij ging toen naar de stam aan de overkant van het veld, en daar geloofden ze hem wel, en alles wat hij vertelde, en daar bleef hij toen.

10.

Hemel van de Jacht

1. Het gouden lam op de doodskist volgen zij.

Zij volgen de skeletten van Rigil Kent, met hun zwarte en paarse gewaden.

Maar zij staat in de opening van haar tent, om de patriarchie te verbreken.

Zij is op jacht, op het lam.

2. Zij zal het lam vinden en doorboren.

Hebt gij daarom niet al uw kruizen opgehezen ?

Gij hebt een afgod gemaakt, en gij hebt de godin van de jacht veracht.

Ziet, jaagt zij dan niet op uw ego ?

3. En gij volgt uw zwarte skeletten op hun tribunes naast hun koning,

En gij buigt voor hun koning, terwijl zij haar boog spant.

4. En zij volgen de moeder van het gouden lam,

Zij met paarse pij en kap.

5. Traag gaat zij voort op haar boot, met skeletten die haar volgen.

6. En zij komt tot de doodskist van het gouden lam, waar zij weent en het gouden lam kust.

7. En dan offert zij haar lammeren aan het gouden lam.

8. En een vogel zal die nacht vliegen, uitgaande om de hemelsen te verzamelen, om oorlog te voeren tegen het lam wat hen bedrogen had.

11.

Weinigen geroepen, nog minder uitverkoren

1. Wat is het geheim van de onweerstaanbaarheid ? Ze zeggen dat het diep in de wildernis ligt verborgen, als een ring, als iets wat trekt, waar een mens niet aan kan ontkomen. 2. Maar het moet je

dan wel roepen, als een uitverkorene. Zijn velen niet geroepen en weinigen uitverkoren, zoals sommigen zeggen, of zijn er slechts weinigen geroepen, en nog minder uitverkoren ? 3. Ik ging tot de wildernis om haar te bezoeken, als een vrouw zag ik de wildernis, als een vrouw met een geheim, zeer verscholen achter onbekende, giftige planten en struiken, hangende achter lianen, woeste plaatsen. 4. Een droom die voor velen werkelijkheid was geworden, de angst in hun ogen, ik zou het niet vergeten. 5. Het kon ook niet anders. Zij hadden het onweerstaanbare gezocht, en waren ten prooi gevallen aan het onontkoombare.

6. Zij had haar pijlen gedoopt in bloed en gif, en een zoet lokte hen, iets in de lucht. Het trok mij mee, als in een diepe put. Ik gleed weg, en kon zelfs geen lianen meer grijpen. Die hingen te ver weg of braken af. 7. Ik kan het me niet goed meer herinneren. Het was een duistere put, als verslonden worden door een onbekend roofdier, iets woests. Er was niks wat haar stopte. Het was het onontkoombare.

8. Het was onweerstaanbaar, en ik zag de ring. Het was van een vreemd soort rubber. 9. Hier is slechts woest geschreeuw, totdat men komt tot het onontkoombare. Deze vrouw heeft vele kanten.

10. Haar pijlen jagen. In het oerwoud moet men niet komen, want hier heerst gevaar, en men kan niet meer weg. Slechts geklaag is hier. 11. Ik was op zoek, op zoek naar het geheim van de onweerstaanbaarheid. Met kracht dringt ze haarzelf aan mij op. Het geheim is niet te dragen. Weinigen zijn geroepen, en nog minder uitverkoren.

12. Dan is het oerwoud overweldigende. Het houdt geen rekening met mijn grenzen. Ik ben in haar gebied, waar haar regels gelden. Ze schreeuwt zonder ophouden totdat ik reageer op haar geroep. 13. Bloed, modder en veren in haar haren. Het is oorlog hier. Het gif klimt op zonder mededogen.

Haar stem breekt beenderen. 14. Hier kan een mens slechts ziek worden. Het trekt je tot het geheim van de onweerstaanbaarheid. Nooit laat het je los. 15. Als het je heeft geroepen ontkom je niet meer. Het gif druipt van haar pijlen. Je bent in het oerwoud.

16. Zoveel valstrikken om je heen. Neen, een mens komt nooit ver hier. Ik dwaal hier al zo lang rond, en beseft dat niemand mij zal vinden. 17. Zij zullen slechts worden zoals mij.

18. Het onweerstaanbare trok aan hem. Het onontkoombare was naar hem op jacht, want in wat voor diepe wereld was hij ?

19. Waarom moest hij dit geheimenis dragen. Het reet hem telkens in stukken. Altijd weer was er een gevecht in zijn hoofd. 20. Niemand kon tot het onontkoombare komen zonder het uit te schreeuwen. Slechts weinigen waren hiertoe geroepen, en zelfs nog minder waren uitverkoren.

21. Niemand kon hem verstaan en niemand kon hem begrijpen.

22. Het oerwoud was niet zonder gevaren, en hij wist hiervan, maar hij kon niet terug waar hij vandaan was gekomen.

23. Hij gleed weg in het oerwoud, vrij nu. Hij draaide om alles heen. Hij kon niet gericht spreken, alleen fragmentarisch.

24. Hij kon geen verbindingen maken, alleen afwijken en wegglijden.

Er was hier geen houvast, alleen vrijheid.

25. Maar er werd aan hem getrokken.

Er werd om hem gevochten.

Hij was op weg naar het onweerstaanbare.

26. Weinigen waren hiertoe geroepen, en zelfs nog minder waren uitverkoren.

27. Ze jaagden op alles wat dichtbij kwam. Zo was hij zelf ook aan zijn einde gekomen. Sommigen beseften het niet eens.

28. Alles waaraan hij dacht was het geheim van de onweerstaanbaarheid. En hij merkte dat er geen ontkomen meer aan was. Hij was immers geroepen.

29. Ze konden niet komen waar hij was, maar gleden weg. En zij die het wilden begrijpen gleden weg. De wildernis verborg het.

30. Hier leefden alleen maar naakten. Het was diep in de wildernis. Ze was wel bedekt met wat modder, het vuil van de wildernis. In rieten dorpjes leefden zij.

31. Zij was naakt. Maar toch ook niet, vanwege waarmee de wildernis haar had bedekt. Zij was één met de natuur. Hij kende deze wereld niet. 32. Het schreeuwde altijd alleen maar tot hem vanuit de verte. Hij was een geroepene, maar hij wist niet of hij ook uitverkoren was. 33. Misschien hadden ze hele andere plannen en bedoelingen met hem.

34. Hij kon deze wereld niet vasthouden. Hij gleed telkens weg, maar dan werd hij weer teruggetrokken. 35. Het was iets onontkoombars. Hij schold op deze wereld. Het pijnigde hem. Maar toen dacht hij aan waar hij vandaan was gekomen, en daar wilde hij niet aan denken. 35. Als je pijn hebt kan je nergens tegen, kan je niks verdragen. Meedogenloos had het hem gesneden. Meedogenloos had het hem losgesneden.

36. Ze schreeuwde in een taal die hij niet begreep. Zij maken mensen begrensd. Snel bewoog ze door de struiken ...

37. Is dit het paradijs ? Een zee in een groot bos, en ergens op de zee ligt een zwemparadijs. Hij kan het bijna niet geloven, en glijdt weer weg. Dit was zijn verleden. Maar was het verleden niet slecht ?

38. De geroepenen die ook uitverkoren zijn worden tot roependen. Alleen door grote verwarring kan er ergens gekomen worden, door niet met een overmoedig antwoord genoeg te nemen. Het doel heiligt de middelen. Doe alles in het verborgene. 39. Maak jezelf geen naam, ga niet voor de eer, geef niet om je status. Alleen door grote verwarring kan er ergens gekomen worden, door niet met een overmoedig antwoord genoeg te nemen. Op deze regels kon hij een nieuwe wereld bouwen.

40. Doe wat je doet in het verborgene, niet voor het oog van de mensen. Mensen zijn toch altijd ontevreden, en zullen toch altijd alles wat je doet omdraaien en beroddelen. Ze zullen over je liegen, eigenlijk tot het punt dat ze het niet eens waard zijn allemaal. Waar doe je het dan voor ? De mensheid is ondankbaar. 41. Het goede zullen ze niet eren, maar het kwade eren ze volop. Het kwaad komt vaak als een bedriegelijke oplichter, en de mensheid is opgelicht. Lang geleden al. Werk daarom in het verborgene, zolang het nog dag is. 42. In de nacht kan niemand werken. Verspil je tijd niet. Er is niet veel tijd. Maak er het beste van. Eerst moet de mens sterven aan zijn vraatzucht. Eerst is er dus een dood nodig naar het materialisme, anders blijf je de oplichter volgen. Er is een weg die veel hoger leidt. Wacht niet op de ander, maar ga zelf tot de hogere weg. 43. Vraatzucht komt in vele vormen. Zorg dat je de weg tot de wildernis vindt. De mens moet de hogere dood sterven.

44. De mens gaat telkens over de grenzen heen, omdat de mens die grenzen niet kent, niet ziet. De mens is blind. De mens voelt de grenzen niet. Daarom moet de mens eerst gevoelig worden voor de grenzen. Eerst moet de mens de grenzen leren, en dan is het veilig genoeg om tot de hogere ingewikkeldheden te komen, en daar gevoelig voor te worden.

45. Grens-gevoeligheid is een belangrijk zintuig en

fundamenteel om van het leven het beste te maken. Pas dan is de mens dus veilig genoeg om zich te wagen aan de hogere ingewikkeldheden, en zal de mens gevoeligheid hiertoe ontwikkelen.

46. Het gaat om de hemelse voorwaarden, niet de aardse voorwaarden.

47. Hierin zijn teveel afleiders en uitdovers, en daarom moet de mens als basis de hemelse dood blijven sterven, en moet de hemelse dood op dit pad de gids blijven.

48. Hij ging dieper en dieper in de grottenstelsels onder de grond, om te zoeken naar geheimen. De hemelse dood leidde hem.

49. Uiteindelijk vond hij de rustdag die was opgeborgen in een grot.

50. Arme, arme jongen, hij was zo dichtbij gekomen, maar voor eeuwig verwond. Voelen wij ons ook niet zo soms, alsof we door iets voor eeuwig verwond zijn geraakt, alsof we er maar niet van kunnen genezen? Hij was al zo dichtbij, en toen leek alles uit zijn vingers weg te glippen. Voor velen zal het zo herkenbaar zijn.

51. Hij moest weer een hogere dood sterven. De hemelse dood kwam tot hem. Het was een eeuwige dood die hij ditmaal moest sterven, eeuwig afsterven aan het materialisme, de vraatzucht, en alle leugens en bedrog wat daarbij komt kijken. Alleen zo zou hij de eeuwige rust kunnen binnengaan.

52. Hij kon zich niet bewegen, en hij stond daar als bevroren. Overal begon het te sneeuwen en het werd winter. En hij moest wachten totdat het lente werd.

53. Toen begon hij weer te ontdooien, en kon hij zich weer langzaam bewegen.

54. Heel voorzichtig is hij toen langs de bewaker heengegaan, door de opening van de grot waar de eeuwige rust was. Hij viel daar in een diepe slaap, en zo kon hij uiteindelijk de eeuwige rust binnen gaan, en zo werd hij de dromende jongen.

55. Er waren namelijk altijd uitzonderingen op de regel, en daar moest hij gevoelig voor worden. Uiteindelijk moest het jongetje de eeuwige variatie ontvangen. Variatie is de manier om los te breken. Denk aan de bloemen die alles warmbloedig omcirkelen, die alle natuurdraden weven en spinnen, blijven omhullen totdat het beste eruit voortkomt. Ze stoppen nooit. Ze gaan eindeloos door. 56. De mens rafelt alles af. De mens wil alles snel. Ze kennen het bloemenleven niet, en het leven van de bijen en de hommels niet. Het zijn grauwe, fletse figuren geworden. Altijd kabbelen ze, maar ze werken nergens voor. Ze willen alles direct op tafel hebben, en hebben altijd alles op anderen aan te merken, alleen maar over oppervlakkigheden. Ze leven in het vlees, niet in variatie.

12.

Schepping en matriarchie

1. Betelgeuze is onderverdeeld in gebieden. In het gebied Tork was er lang geleden een skelet-geest als patriarchische leider. 2. Zijn naam was Septus, en hij werd uiteindelijk verdreven, maar kreeg een grote autoriteit in andere delen van Betelgeuze, Orion en de rest van het heelal. 3. Betelgeuze is een groot Orions gebied, met een groot archief van de paradijsteksten van Betelgeuze. Het paradijs van Betelgeuze werd verborgen gehouden. 4. Laag voor laag werd dit bedekt. Alles had zijn oorsprong in Betelgeuze. Zelfs de aarde bestaat alleen door Betelgeuze. De aarde is een schepping van en in Betelgeuze.

5. In Tork was Septus ontroont, maar er heerste nog

wel een andere skelet-geest als patriarchisch leider, Parin. Zielen werden opgesloten in het gebied Ree in Betelgeuse. Hier werd mens tot een schepping op de aarde. Om tot Tork te komen zou de mens eerst door andere gebieden heen moeten gaan, namelijk door Ree, Sceer, Fluensis, Tamil, Tolle, Gyptis, Melk, en Behemma.

6. Behemma was al een zeer paradijselijk gebied, maar het was nog steeds in handen van Septus, want hier werd Septus na zijn val in Tork naartoe gedreven. Septus en Parin waren in een grote oorlog, die gewonnen werd door Parin. Septus was toen niet meer toegestaan in Tork, maar had nog wel grote macht in Behemma. Septus werd gevangen gehouden in Behemma, maar had ook nog veel macht in de voorgaande gebieden. In Ree had Septus de grootste macht.

7. Voordat Septus regeerde in Behemma regeerde Mudroch II in Behemma, die werd onttroont en werd verbannen naar Melk, een buitenparadijselijk gebied van Betelgeuse, waar Mudroch II de macht kreeg. Hij moest ervoor zorgen dat de grondteksten van de staatsboeken geheel ondergesneeuwd werden door latere vertalingen. Hij moest ervoor zorgen dat de rijkdommen van de Orionse grondteksten afgekapt werden, zodat de levendmakende kwaliteiten hen niet zouden kunnen bereiken.

8. Parin regeerde in Tork. Tork bestaat uit elf grote gebieden. Twee daarvan zijn de hoofd-gebieden : Goriph en Gorit. In Goriph troonde Parin over Tork. Ook had hij een heerser aangesteld over Goriph zelf. Deze stond net onder hem. In Gorit, het tweede hoofdgebied, had een andere heerser de macht. Deze gebieden zijn genaamd : Aphar, Gallaph, Zephet, Tabir, Tabin, Tarut, Karph, Toph en Kemp.

9. In Behemma, in de gebieden Golak en Golar zijn vroeger verschrikkelijke dingen gebeurt die fundamenteel waren voor de opkomst van grote

onderdrukking. Daarna zijn deze twee grote gebieden veroverd door de matriarchen en werden hun nederzettingen. Golak en Golar liggen tegen de grens aan van Tork.

10. Beloch is de matriarch die Golak veroverd heeft. Beloch is in het Orions de rode steen, de steen van bloed, van het loon. Behamma betekent in het Orions de witte steen van hemelse slavernij. Vuch is de matriarch van Golar. De geschiedenis van Golar is fundamenteel. De achtentwintigste monarch, Katar, richtte het boek van Ul op. De negenentwintigste monarch, Benzeem, richtte het boek Ifter op. 11. De dertigste vorst, Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de Takhot. Als je de Takhot niet aanbad, werd je opgesloten, gemarteld en gedood. De eenendertigste vorst, Siphis, bracht de kinderoffers terug op basis van dit boek. De tweendertigste vorst, Niphis, bouwde een plaats genaamd de eeuwigdurende hel, op basis van de Takhot, waar zielen gewoon doorleefden als ze erin werden geworpen, zonder hoop op bevrijding. 12. Deze hel werd genoemd de Stopher. De driedertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel. Optus bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. Septus had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, en zo werden zij tot belangrijke handelswegen in de tocht van Behemma naar Tork. Na Tork is er een tiende gebied, Belim. Hier troont een matriarch, Beneph.

13. Orion was in de mythe voortgekomen vanuit een met urine en zaad vervuilde runderhuid. Urine bakent in de natuur terreinen af, als teken van overwinning en bezit. In de paradijsteksten van Betelgeuse moesten de huiden die voor tenten en voorhangsels, ook als genitale voorhangsels, werden gebruikt vaak bevuild worden met zaad, urine en

vee-bloed voor die reden, om boze geesten weg te houden. 14. Ook werd dit gedaan om de jacht te doen slagen. De kennis over boze geesten en hoe die te bestrijden ging diep. Er waren geen wazige rituelen, maar alles had een duidelijke reden. 15. Zij die aan zulke rituelen deelnamen zonder de betekenis ervan te weten, zonder ingewijd te zijn, zouden er krankzinnig door worden. 16. Oorlogskennis was een belangrijk teken en ging vaak oraai, en werd opgeslagen in symbolen. Het was niet zo dat men veel aandacht aan studie gaf. De kennis kwam door de jacht, door het doen. 17. Studie was zelfs een gevaarlijk iets. Ze waren voortdurend bezig met de jacht en de visserij, en kregen daardoor hun kennis. Ook school was dus gevaarlijk, want dat kon gemakkelijk uitlopen op bedrog. 18. Kennis kwam door overwinning over de vijand. Zo ontstonden ook de ware bloedbanden.

19. Tork was onder een vloek. In het achterliggende gebied Belim heerste Parin niet meer. 20. Dit gebied was in de handen van Beneph, een matriarch. 21. De twee paradijsbomen bepaalden wie wel en niet uitverkoren waren.

22. In Belim is er een tocht tot het gebied Zerk, waarin zich het gebied Petevard bevindt. 23. Dit is een jachtsgebied met jachtvelden. Het overwicht van het grote, van de grote moeder, is Beloch. 24. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim.

13.

Zaralahm en Ammaherram

1. Een rijk, Zaralahm geheten, kwam opzetten, in de lagere gewesten van Orion. Vrouwen vluchtten naar de oerwouden om los te komen van de overheersing, en vormden stammen. Er kwam een rijk op aarde

aan de macht door een boek van slavernij. Het nam macht over de volkeren. Het rijk gaf macht aan een beest, Ammaherram.

2. Zaralahm zond zijn zwarte leeuwen om heerschappij te vestigen over iedere ziel. Deze duistere wachters moesten het verstand van de mens bewaken.

3. Duistere jagers kwamen met een zwart boek. Zwarte wachters waren overal. Hij heeft zijn geschriften opgesteld, in de dieptes van Betelgeuze, een Orionse ster, om ze aan de aarde te verkondigen. Het zwarte boek zou een witte huid krijgen, als een witte spin die de volkeren zou verslinden. Maskers van ijzer maakten soldaten van vrouwen, vechtslaven met messen, om hun ongelovige mannen te vermoorden in de huwelijksnacht, om hen te leiden tot de god van de dood, om tot het geloof gedwongen te worden. Zwart ijzer, ijzeren maagden, met messen, marcherende in opdracht van de oppergod. Zij kloppen aan op de deuren, zonder genade. Ze ontvoeren mannen naar een plaats genaamd huwelijk, waar ze zullen moeten buigen voor de god, als door de dood heen, tot zombies voor een nieuwe morgen. Zij ontvoeren mannen, voor een nieuwe morgen. De geesten van het zwarte boek hebben geen genade.

4. De mens moet door dit doolhof heen om terug te keren tot de hemelse orde. Zoveel materiele rijkdom heeft de mens vergaard, maar het heeft de mens verblind. Ze staren zich helemaal blind op dingen, terwijl het duistere beest hen bindt. Het rijk van Zaralahm zal maar tijdelijk zijn. De hemelsen zullen hem verslaan.

5. Er zijn hen die herinneren dat voordat ze naar de aarde kwamen, voordat ze in de moederschoot kwamen, ze gedwongen werden van deze zwarte vrucht te eten. Het zwarte boek zal veranderen in een varken. Het rijk van Zaralahm zal veranderen in

varkens, en de eeuwige varkensjacht zal gestart worden, waarin de elementen van het kind zijn kunnen worden teruggevonden.

14.

De Beloning

1. Er was een oorlog. Midden in de nacht werd hij wakker en voelde zich zo onveilig dat hij zijn kleren aantrok en wat spullen pakte. Hij rende zijn woonplaats uit. Hij moest zo snel mogelijk weg, zo snel mogelijk uit de stad. Hij rende naar het bos. Hij kon niets doen dan rennen. Hij durfde niet naar achteren te kijken. Hij gilde, want daar ging zijn verleden.

2. In de verte was de waterval. Hij was omringd door bomen. Hij keek naar achteren. Hij wist dat er niets meer van zijn woonplaats over was. Hier was hij opgegroeid. Er zouden geen sporen meer van achtergebleven zijn. Hij liep door met stevige pas. Tegelijkertijd trilde hij. En hij was duizelig.

3. Hij wist dat hij alleen veilig kon zijn in het bos. Hij liep daar voor uren. Dit kon niet goed gaan zo. Hij deed zijn kleren uit, en rende naar de bosrivier. Die zou hij overzwemmen. Het was een lange zwemtocht. Het leek wel alsof hij in een ander lichaam was. Eindelijk kwam hij aan de andere kant van de rivier in het bos. Er was hier een wilde met een bootje bekleed met huiden. Hij liep op de wilde af. "Mijn woonplaats is weg," zei hij. "Ik weet het," zei de wilde. De wilde nam hem mee naar een boshut. Hier woonde de wilde. "Er was geen hoop voor je woonplaats," zei de wilde met een accent. "Altijd oorlog."

4. De man knikte. Hij kreeg wat te drinken. "Voel je je alweer wat beter?" vroeg de wilde.

5. "Niet echt," zei de man. "Ik heb alles verloren, mijn hele familie, en al mijn vrienden. Ik begrijp waarom jullie hier wonen. Veel veiliger."

6. De wilde knikte. De man moest denken aan iedereen die hij had verloren. Hij kreeg wat nieuwe kleren van de wilde. "Het zijn vogels," zei de wilde. "Ze gaan van woonplaats tot woonplaats om alles te vernielen. Ze trekken families uit elkaar."

7. "Ik weet het," zei de man. "Noemen jullie ze ook niet dondervogels?"

8. "Ja," zei de wilde, "en dat zijn het. Ze zijn niet te vertrouwen."

9. "Ik wil naar huis," zei de man.

10. "Dit is je nieuwe huis," zei de indiaan. "Ga nooit meer terug naar je woonplaats, het zijn slechts kralen van een ketting, en jij werd ergens voor bewaard. Iemand riep jou uit je bed en zei dat je wegmoest. Het is iets van de natuur wat over jou waakt. Zij heeft alles van je afgenomen, en neemt je tot haar, als een natuurverschijnsel, maar er is nog steeds een strijd gaande. Het jaagt nog steeds op je, en je bent eenzaam en depressief. Dieper in de natuur vind je nieuw leven, nieuwe contacten, nieuw inzicht."

11. De man knikte. "Dus het zijn kralen om het leven beter te begrijpen?"

12. "Ja," zei de wilde, "het is symboliek."

13. "Ik zie het," zei de man.

14. De wilde gaat in zijn boot over de rivier door de natuur, met een peddel. Hij roept de wilde, maar die antwoordt niet, alsof de wilde hem niet hoort. De man gaat het water in en zwemt op de boot af, maar de boot gaat sneller dan hem.

15. Het betekent dat je ervoor moet werken om het nieuwe contact en het nieuwe inzicht te bewaren, en ook dat je het moet volgen. Het wil je ergens naartoe leiden.

16. Hij is blij dat het inzicht elke dag komt om hem ondersteuning te geven. Hij denkt veel na over de kralen. Hij merkt in hemzelf het samenspel in zijn leven. Zij drijven hem terug tot de natuur, tot het hogere inzicht. Hij begint ook steeds meer de gevaren van de woonplaatsen in te zien, hoe ze hem gebonden houden. In de natuur is vrijheid, maar een hogere soort van leiding en bescherming.

17. Toch kan hij ook de woonplaatsen met andere ogen bekijken, als een onderdeel van de natuur. Hoe dieper hij in contact komt met de natuur, hoe meer ook alles om hem heen verandert tot een stuk natuur. Zo wordt alles bruikbaar in een hoger inzicht.

18. Hij vindt rust in de natuur, en is dankbaar voor zijn dromenleven, wat hij als een gave ziet. De gave beschermt hem, de gave leidt hem. Ze noemen het een beloning, omdat hij alles heeft achtergelaten, en naar de natuur geluisterd heeft, en de natuur heeft gevolgd.

15.

Het eiland in de zee

1. Hij ondernam de tocht, en ging op zijn zeilschip de zee over. Het was prachtig weer, wat al snel overliep in een regenbui. Helemaal drijfnat kwam hij aan op een eiland na een lange tijd zeilen. Het was een prachtig eiland. Het leek wel alsof de bomen hem toewuifden. Hij legde aan op een strandje en stapte uit de boot. Een donkere vrouw met een rieten rokje liep op hem af. Ze was direct

heel gastvrij, en verwelkomde hem op het eiland, en nodigde hem uit tot haar hut te gaan. Hij keek zijn ogen uit in het prachtige oerwoud. Ze gingen over een zandpad en het zand brandde onder zijn voeten. Na een tijdje kwamen ze aan bij haar hut. Het was een eenvoudige hut. Ze zei dat ze hem later ook wel het hele eiland kon laten zien. Hij had deze gastvrijheid niet verwacht. Het had ook heel anders kunnen gaan, namelijk door een pijl in zijn rug. Toch was hij op zijn hoede. Je wist immers maar nooit. Het kon ook een valstrik zijn.

2. Het eiland was grotendeels onbewoond. Het was dus ook een overlevings strategie van de vrouw waarom ze zo deed. Na een tijdje bracht ze hem weer naar buiten, en liet hem de wildernis zien. Er waren hier prachtige rivieren met prachtig hoog gras, en daarachter wildernis. Hij vroeg hoe ze hier leefde. Ze zei dat ze helemaal alleen was, maar dat er een klein kampje was ergens op het eiland wat ze soms bezocht. Ze was vroeger deel van het kamp, maar ze hadden ruzie gekregen, en ze kwam erachter dat ze beter op haarzelf kon leven. Ze ging soms naar de stam toe puur om te overleven.

3. Naar mate hij haar beter leerde kennen kwam hij erachter dat ze helemaal niet zo makkelijk was in de omgang. Ze had vele gezichten. Het was sinds hij was ingegaan op haar aanbod dat ze hem steeds respectlozer ging behandelen. Ze was nog steeds heel erg gastvrij, maar ze begon hem steeds meer te kleineren. Dat lag er echt niet dik bovenop in het begin, maar meer subtiel. Het was alsof ze hem steken onder water gaf, en het dan weer afdekte met een doek. Dan kon ze ineens weer heel aardig doen.

4. Op een bepaalde manier was hij in een worsteling met haar, een psychologische worsteling. Het lag er niet dik bovenop, maar het was onderhuids. Tegelijkertijd genoot hij van de pracht van het eiland, hoe het hem stimuleerde en inspireerde. Hij was even weg van alles en van zijn verleden.

5. Ze hield hem af van het ontmoeten van de stam verderop het eiland, en hij wist niet waarom. Ze zei dan wel dat ze niet gemakkelijk waren, maar dat was zij ook niet. Beiden bleven ze kalm in hun gesprekken met elkaar, misschien ook omdat ze telkens werden afgeleid door de prachtige natuur om hen heen en de geluiden van het oerwoud. Soms begreep hij haar niet en wist hij niet of ze hem nu probeerde te beledigen of dat ze wat anders bedoelde. Soms kon hij het niet opbrengen om verder door te vragen, wilde hij in de rust blijven, maar soms bracht dat ook een bepaalde rusteloosheid. Het leek wel alsof er competitie heerste tussen hen op een bepaalde manier.

6. Eigenlijk wilde hij weg van haar, en de stam waar ze het over had ontmoeten, of gewoon ergens anders op het eiland de tijd verdrijven, maar hij voelde alsof ze iets van hem had gestolen wat hij terugwilde. Hij kon niet weg. Dat wat zij van hem had gestolen, daar kon hij niet zonder leven. Ze had dus al een zekere macht over hem. Toch wilde hij hier niet aan toegeven, en zei dat hij weer verder wilde, of naar die stam, of ergens anders op het eiland. Hij bedankte haar al voor de gesprekken en de gastvrijheid, maar toen wilde zij dat hij zou blijven. Toen kon hij het ook niet over zijn hart krijgen om weg te gaan. De dagen erna werd ze eigenlijk steeds moeilijker, maar ook steeds aardiger, en die combinatie werd in principe gewoon dodelijk. Hij voelde dat hij psychologisch vast kwam te zitten door haar, door haar opmerkingen, alsof zij hem had verlamd.

7. Hij wist dat hij goed in de problemen was nu. Hij had snoep genomen van vreemden waarvoor zijn moeder hem altijd gewaarschuwd had. Hij was in een exotische valstrik van het eiland gelopen, van het oerwoud. Hij verdedigde zich niet naar haar, want hij wist dat het dan alleen maar erger kon worden, alsof hij dan in de fuik werd getrokken, en ze probeerde altijd ook een hele hoop goed te praten.

8. Ze vermoeide hem, en daardoor werd hij afhankelijk van haar. Zij moest nu voor hem zorgen. Hij was in een gevaarlijke situatie terecht gekomen. Hij voelde zich ziek, alsof hij vergiftigd was, en hij was helemaal alleen in het oerwoud met haar. Ze betuttelde hem ook, sprak telkens met verkleinwoordjes. Ze bemoederde hem, maar was ook een slinkse vijand. Hij moest telkens op zijn hoede zijn. Op een dag kon hij niet meer verder. Hij kon alleen nog maar neerliggen.

9. Ze zou wat soep voor hem maken, met allerlei exotische vruchten er doorheen. Die zouden erg krachtig en pittig zijn, en die zouden hem wel genezen. Hij dacht er ook aan dat hij misschien niet bestand was tegen het leven in het oerwoud en tegen zulke vrouwen als zij. Maar de soep deed hem goed, en zo hield zij hem aan het lijntje. Ze was niet extreem, maar subtiel. Het liep ook nooit uit op een echte ruzie tussen hen, maar er was wel een onzichtbare oorlog. Langzaam voelde hij zich weer beter. Het was alsof zij hem ook weer optrok, maar na de problemen die zij hem had gegeven. Zo werd haar machtspositie nog meer versterkt in zijn leven. Hij begon er aan gewend te raken, en het gaf een bepaald vertrouwen. Toch wist hij dat het een gokspel was, want ze zou hem zo aan zijn lot kunnen overlaten.

10. Ze lokte hem dieper in haar wereld, als een zoet vergif, waarvoor hij telkens weer een medicijn nodig had, en dat was zij. Het was als een vreemde medicijnen of drugs verslaving, maar waren alle vriendschappen en relaties niet zo ? Hij dacht dat het gewoon bij het leven hoorde, en het gaf hem grote afleiding. Zijn verleden was niet al te best, en zo had hij even wat anders. Hij raakte meer en meer geïnteresseerd in haar als persoon. Hij wilde haar verleden kennen, hoe ze zo was geworden, haar geheimen, en misschien zou hij haar ook kunnen helpen. Niets was vrijblijvend hier in ieder geval. Voor elk woord wat van haar tong droop moest hij

zwaar betalen, als voor zeldzame honing. Het werd een obsessie voor hem waarvan hij niet meer kon loskomen.

11. Zij leerde hem overleven in het oerwoud. Zij leerde hem alles. Zij liet hem een totaal nieuw leven zien, en al snel vroeg hij zich af waar hij zich in eerste instantie druk over had gemaakt. Misschien was het zijn voorzichtigheid, zijn ingebouwde alarm. Alles had tijd nodig. Ook dit.

12. Hij genoot met haar van het oerwoud en van de zee. Soms gingen ze zwemmen. Het leek wel alsof het oerwoud en de zee tussen hen beiden in was, om hun vriendschap gezond te blijven houden. Hij kon telkens alles afspoelen. Er was telkens teveel afleiding om hen heen om echt totaal verloren te raken in elkaar. Misschien zou het in de stad helemaal verkeerd zijn gelopen, zouden ze dan te dicht bij elkaar op de lip hebben gezeten, en zou het oerwoud niet tussen beiden kunnen komen wanneer dat nodig was. De natuur beschermde hem ook tegen al te zware depressie en wanhoop. De golven spoelden alles weg. Het zoute water was telkens zijn genezing, en zo kon hij haar ook telkens weer op nieuwe manieren bekijken en tegemoet treden. De natuur werkte zo aan hun vriendschap.

13. Op een dag bracht zij hem naar de stam op het eiland. Hij zag direct wat ze bedoelde. De vrouwen liepen daar bijna zenuwachtig rond met hun speren, agressief. Ze begonnen hem direct uit te schelden en kleinerende opmerkingen te maken. Ze zouden hem zo kunnen aanvallen. Ze hadden een zeker respect voor de vrouw die bij hem was, dus daarom deden ze het niet, maar ze dreigden. Ze zagen hem als een indringer. Ze waren veel te direct. Ze waren een deel van haar leven, en ze werden dus ook een deel van zijn leven, maar hij kon goed begrijpen waarom ze vaak afstand hield. Het eiland was eigenlijk te groot om zich druk te maken over hen. Hij had genoeg afleiding en ze hadden hen nauwelijks nodig. De vrouw ging er steeds minder vaak naartoe sinds hij

er was.

14. Ze verzonnen hun eigen spelletjes in het oerwoud, zodat ze niet telkens hoefden te spreken. Het bracht ook wat avontuur in hun leven, alhoewel het zwemmen in de zee, of een trektocht door het oerwoud al avonturen op zich waren. Soms deden ze hardloop spelletjes, tikkertje of speelden ze verstoppertje, als tijdverdrijf. Zo leerden ze elkaar ook op een andere manier kennen. Hij wilde haar psychologische diepte kennen. Hij merkte dat het leren kennen van elkaar steeds trager ging, en dat ze in cirkeltjes terechtkwamen. Ergens liep alles vast en werd het routine. Hij beseftte toen ook dat de geheimen waar hij naar op zoek was niet slechts in haar te vinden waren, maar ergens anders in de veel grotere natuur. Daarom is hij op een dag naar zijn zeilboot gegaan en trok verder de zee over tot een volgend eiland.

16.

Het koppige geitje

1. Er was eens een koppig geitje wat niet naar haar vader en moeder wilde luisteren.

2. Vader bok had gewaarschuwd voor de wolf, en moeder bok had gewaarschuwd voor het ravijn, en ook hadden ze het geitje telkens gewaarschuwd voor de gevaren van de stad. Ze wilden niet dat het geitje door haar koppigheid van hen weggeroofd zou worden.

3. Maar het geitje kon het allemaal niks schelen. Vrolijk en dwars ging het geitje tegen alle goedbedoelende waarschuwingen van haar ouders in, en ging gewoon langs het ravijn en gewoon de stad in. Zo ging dat tijden goed, en voor het geitje was dat reden om er gewoon mee door te gaan. Maar op een dag raakte het geitje aan de rand van het ravijn verstrikt in een struik. Wat het geitje ook probeerde, ze kon niet loskomen. 'Ach, ik vind wel een manier,' dacht het geitje. 'Even een nachtje over slapen.' Maar toen het nacht begon te worden

kwam er een wolf langs. Die zag het geitje en dacht : 'Dat is nu nog eens een verrassing.'

4. Het geitje was er niet blij mee, en voelde zich dom, dom omdat ze niet naar de goede raad van haar ouders had geluisterd. 'Oh, was ik maar bij vader en moeder gebleven, en had ik maar naar ze geluisterd, want nu zit ik flink in de puree, met zo'n wolf dichtbij.'

5. Maar de wolf dacht : 'Ach, ik kan het geitje ook morgen opeten,' en liep door.

6. Direct dacht het geitje dat het allemaal wel meeviel, en dacht er direct aan hoe ze naar de stad zou gaan als ze uit de struik zou zijn gekomen. Ze voelde haarzelf heel trots dat ze ontkomen was aan de wolf, en het scheen haar kracht te geven, en zo kon ze zich uiteindelijk losrukken uit de struik. Na een tijdje over het zand lopen naar de stad werd ze toch wel moe en ging slapen. De volgende ochtend kon ze geluiden van de stad al horen. Wat waren de mensen daar vrolijk. Zou er een feest zijn ? Trots ging het geitje de stad binnen, zoals ze altijd deed. Ze keek rond en zag de mensen feestvieren. 'Zo hoort het leven te zijn,' dacht het geitje bij zichzelf. 'Niet die saaie ouders van wie niets mag en die overal gevaar in zien. Ik ben nog steeds springlevend.'

7. Maar daar dacht een slager met een mes heel anders over. Hij zag het geitje en greep het direct en bracht het in een kooi. 'Nou ja,' dacht het geitje, 'hier kom ik ook wel weer uit.' Het geitje was immers heel koppig en dwars.

8. Het zoontje van de slager zag het geitje in de kooi, en zei tegen zijn vader : 'Wat een leuk geitje, mag ik er mee spelen ?'

9. 'Even dan,' zei de slager, en haalde het geitje uit de kooi. 'Maar wel zorgen dat het geitje niet wegloopt. Doe het maar aan een touwtje. De slager nam ergens een touw vandaan en bond het om de nek van het geitje en gaf het andere uiteinde aan het kind. Het kind begon toen met het geitje aan het touw door de stad te lopen. Het geitje was weer enorm trots op haarzelf dat ze een mogelijkheid had om het kind te slim af te zijn. Het gaf haar kracht

dat ze telkens weer aan het gevaar kon ontkomen. Ze trok het kind mee naar een fruitkraam op de markt, en het kind liep achter haar aan, nog steeds het touw goed vasthoudende. 'Oh, wat een lekkere bananen,' zei het kind, 'mag ik er een ?'

10. 'Je mag er zelfs twee,' zei de marktvrouw die erg vertederd was door het kind en zijn geitje. 'In elke hand één,' zei de marktvrouw met een glimlach, en reikte de bananen aan. Het jongetje liet het touw vallen om de bananen aan te pakken, en daar nam het geitje goed gebruik van en rende weg. Het jongetje dacht alleen nog maar aan de bananen.

11. 'Ik moet nu snel de stad uit, anders krijgen ze me weer,' dacht het geitje bij zichzelf. Maar naar haar vader en moeder ging ze niet. 'Ik kan lekker bij het ravijn blijven,' dacht het geitje. 'Wolven zijn geen probleem voor me.' Het geitje was erg koppig en werd steeds trotser. Als een prinses ging ze terug naar het ravijn. Ze voelde haarzelf hoog verheven boven iedereen en boven haar ouders. Bij het ravijn waren twee wolven. Zonder vrees stapte ze op de wolven af, want de wolf had haar immers eerder ook niks gedaan. 'Wat doen jullie hier ?' vroeg ze aan de wolven.

12. 'We waren op jou aan het wachten,' zeiden de wolven.

13. 'En waarom dan wel ?' vroeg het geitje.

14. 'Omdat het etenstijd is, en we hebben nog niks gegeten,' zei één van de wolven.

15. 'Ik kan net zo goed jullie eten,' zei het geitje brutaal. 'Gisteren had ik een wolf weggejaagd, en vandaag ben ik aan een slager ontkomen, dus jullie kan ik ook wel aan.'

16. 'Ach welnee,' zei de andere wolf. 'Dat was ik. Ik was gewoon een blokje om gegaan omdat ik nog geen honger had, en ik eet nooit alleen, dus heb ik mijn maat meegenomen.'

17. 'Goedzo,' zei het geitje. 'Twee lust ik er ook wel.'

18. Daar kwam de slager aan met zijn zoontje in de

verte. 'Ik moet weer eens gaan,' zei het geitje. 'Daar komen trouwens nog twee lekkere hapjes voor jullie aanlopen. Ik ben de slechtste nog niet.'

19. De wolven zagen de slager en zijn mes en maakten dat ze wegwamen, en ook het geitje ging er vandoor. Het geitje voelde zichzelf verheven boven alles en iedereen, en ze was zo trots, zo trots, dat ze de slager eigenlijk wel een lesje wilde leren. Daarom keerde ze weer om, en liep terug naar het ravijn, en ging de struik in waar ze eerder verstrikt in was geraakt, aan de rand van het ravijn.

20. 'Ah, daar is het geitje,' zei de slager. 'Even uit de struik halen.' De slager bukte en gleed met zijn hand in de struik om het geitje te pakken, maar hij kwam zelf ook vast te zitten en verloor zijn gewicht. Toen bungelde hij daar in de struik, half in het ravijn. 'Ik ga wel hulp roepen, vader,' riep zijn zootje.

21. En zo was het geitje alweer ontkomen aan het gevaar. Koppig, trots en vol zelfvertrouwen en hoog verwaand ging het geitje terug naar huis.

22. 'Waar ben je geweest?' vroeg moeder geit. 'Heb je al die schrammen op je gezien?'

23. 'Oh, het is niets, moeder,' zei het koppige geitje.

24. 'Je bent de hele nacht niet thuisgeweest,' zei vader. 'We hadden je nog zo gewaarschuwd.'

25. 'Het is niks, vader,' zei het geitje brutaal. 'Ik heb twee wolven gegeten, en een slager in het ravijn geduwd.'

26. 'Ja ja,' zei moeder geit, 'je hebt nog praatjes ook. Pas maar op, want dat gaat je een keer in de problemen brengen.'

27. 'Mij overkomt niks,' zei het koppige geitje. 'Ik ben de koningin.'

28. Maar daar werd aan de deur geklopt. Het was de slager met nog een andere slager. Ze hadden beiden grote messen.

29. Vader bok zag het en schrok. 'We moeten hier

weg. Ze hebben ons gevonden. Ze zijn je vast gevolgd. Snel, door de achterdeur.'

30. En door de achterdeur vluchtten ze toen weg, diep het bos in. Daar waren de twee wolven ook. 'Zijn dat die twee wolven die je hebt gegeten?' vroeg moeder geit aan het geitje.

31. 'Nee, moeder, maar deze kunnen we ook wel eten,' zei het koppige geitje.

32. Het geitje was niet kapot te krijgen. Daar kwamen de twee slagers ook aanlopen, en het kind liep achter hen met het touw.

33. 'Had jij geen slager in het ravijn geduwd?' vroeg vader bok aan het geitje.

34. 'Ja vader,' zei het koppige geitje, 'en deze twee kunnen we er ook wel induwen. Of misschien hebben de twee wolven wel trek in een hapje.'

35. 'Ik niet,' zei de ene wolf.

36. 'Ik ook niet,' zei de andere wolf.

37. 'Waarom niet?' vroeg het geitje.

38. 'Heb je die messen gezien?' vroeg de ene wolf weer.

39. De wolven maakten het op een lopen. 'Zie, ze zijn allemaal bang voor me,' zei het geitje.

40. 'Je raaskalt,' zei moeder geit. De slagers grepen toen het koppige geitje en gaven het aan het jongetje, die het touw weer om de nek van het geitje bond. 'Zo,' zei de slager van het jongetje, 'en nu niet meer loslaten. Dit is de laatste keer.'

41. 'Begrepen, vader,' zei het jongetje.

42. En de vader en moeder van het geitje? Die waren alweer naar hun huis gevlucht. Ze wisten dat ze niks konden beginnen met het koppige geitje.

43. En zo ging het koppige geitje mee met het jongetje, naar de stad. Ze kwam daar in een tuin terecht met hoge hekken, en moest in een hok

slapen. Op een dag groef ze een gat onder het hek door en is toen naar huis gegaan. 'Het is bij jullie toch net iets beter,' zei het geitje.

17.

De twaalf zonen en stammen van Ismael

1. Het boek is geschreven om doctrine te ontvangen, om symbolen en enigma's te verstaan.

2. De Heilige Vrees is de hoogste kennis, en niet alleen maar het begin van kennis.

3. Het volk geleid naar de honger in de wildernis om het volk zwak te maken, leeg te maken, zodat het de openbaringen van de Moeder kon ontvangen. Dit was ook om het volk te testen en te ziften.

4. Het is niet genoeg om alleen maar besneden te worden. We moeten ook doorboord worden.

5. Het zaad wat in bloed verandert, oftewel het bloed wat tot zaad wordt, is het teken van de overwinning over hebzucht.

6. Dit is geen werelds pad van overwinning, maar het pad, door de wildernis van zwakheid en uithongering.

7. De voorhangsels van Salomo waren een beeld van vrees. De vreze is het voorhangsel van de kennis.

8. Het mannelijke onbesneden verstand kan niet tot haar komen.

9. De leugen kan de waarheid nooit helemaal opslokken en vernietigen, totaal wegvagen. Er blijven altijd sporen van de waarheid achter.

10. De kwaaddoeners zullen zichzelf vernietigen. Zij dragen hun eigen vernietiging binnenin.

11. Mijn geliefde is mij een bundeltje mirre, hij zal liggen tussen mijn borsten de gehele nacht.

12. Borsten betekent vernietigen, sterk zijn, heersen, gewelddadig zijn.

13. Donker van huid ben ik, en bekoorlijk, dochters van Sion, als de tenten van Kedar, als de voorhangsels van Samuel.

14. De slaven-karavanan van Tema zien ernaar uit. Tema, de negende zoon van Ismael, is de opvoeding, en een betaalmiddel.

15. De Ismaelieten woonden in het gebied van Hawila tot Shur.

16. Tema en Adbe'el woonden in Hawila.

17. Dumah en Mibsam woonden in Sur.

18. Zij die niet in Tema zijn, zullen verloren gaan door de vloed.

19. Dit is de derde bron van Isaak, Rachab.

20. De twaalf zonen en stammen van Ismael : Ajuwth, de eerste zoon, is de vruchtbaarheid en de oorlogsvreugde.

21. Kedar, de tweede zoon, is de duisternis, de vuilheid, modder.

22. Adbe'el, de derde, is kastijding, tucht, scheiding.

23. Mibsam, de vierde, is woede, arena. Misma, de vijfde, is gehoorzamen. Duma, de zesde, is geboorte, kind worden.

24. Massa, de zevende, is een lastdier, trekdier, liederen van overwinning of verlorenheid, drager.

25. Hadar, de achtste, is belegering, omsingelen, bed, plaats van bed, bedden, voorhangsel, achter het voorhangsel, binnenin.

26. Tema, de negende, is opvoeding, voeden, uithongeren.

27. Jetur, de tiende, is omheining, insluiten, sieraden, ketting, rangschikken, rij, rij van tenten, kooi.

28. Nafas, de elfde, is rusten, ademnood, halsketting.

29. Kedema, de twaalfde, is teleurstellen, oer, origineel, bewaken.

30. Duma betekent stilte, leegte, oftewel : het terugkeren tot de wildernis, tot de paradijselijke oer-afrond, de moederschoot.

31. Duma is 'hij die tot de moederschoot brengt'. Ajuwth overweldigt de vijand.

De tocht van Mibsam

32. De mannelijke suprematie zal sterven, maar in Mibsam, de grote arena, kunnen mannen wel groeien in heerserschap onder de tuchtraad van de Moeder. Mibsam is een sleutel tot het Yeshua geheimenis.

33. In de tocht van Mibsam door de onderwereld gebruikte hij Duma als sleutel tot de paradijselijke oorlogs-vreugde over de overwinning over de vijand, tot Ajuwth. Het is een tocht tot de baarmoeder.

34. Opvallend is dat dit een tocht is van tucht, Adbe'el, want de bestraffing leidt tot gehoorzaamheid, Misma. Daarom moet de tucht eeuwig zijn.

35. De betekenissen van het lijden zullen veranderen, en de gevoelswaarden zullen veranderen.

36. Ascetisme is iets eeuwigs. Er is een eeuwig verbond tussen pijn, bloed en zaad, zoals er een

verbond is tussen honger, sexualiteit, geboorte en dood. Dit zijn eeuwige elementen die in het grotere geheel geplaatst moeten worden, in de juiste verhoudingen. Dat is dan ook het doel van de tocht van Mibsam.

37. De tocht van Mibsam leidt onherroepelijk tot het bed, als beeld van de vruchtbaarheid.

38. Het bed is dus een plaats van oorlogs-inwijding of arena-inwijding.

39. Sarah is de twistzieke, spottende vrouw van Abraham, een beeld van de Tsarah, de grote verdrukking. Zij leidt tot Checed, de eeuwige tucht, het eeuwige visnet.

40. Mibsam komt tot de Tsarah, de uitstorting van de oorlogvoerende Moeder.

41. Hier vinden we de urim-thummim terug.

42. Wanneer wij daar staan, dan kunnen we de overkant zien.

43. Duma is het niet kunnen spreken, en het betekent ook vernietigen en wassen in de diepte. Wij moeten komen tot de heilige stomheid, Duma. Het is een plaats van het stilzijn en het wachten. Daarom is dit een belangrijk fundament voor het geestelijke woord.

44. Wij moeten gewassen worden in deze rivieren. Hier worden wij bekleed met het paradijselijke vuil, Kedar, de tweede zoon van Ismael. Dit is als een wassing. Vuil, Kedar, wast ons. Wij worden gewassen om los te komen van de schoonheid van de mensen die ons te gronde richt.

45. Leef zo dicht mogelijk bij de natuur, en ga een relatie aan met de paradijselijke diepte van God's natuur.

46. In de oorlog hebben we dit vuil, Kedar, nodig als een camouflage. Het houdt ons in de duisternis.

47. Ismael had twaalf zonen, wat dus ook twaalf oer-stammen zijn. De twaalf Ismaelitische stammen zijn nog wel ouder dan de twaalf Israelitische stammen.

48. De zesde zoon van Ismael, Dumah, betekent stilte en leegte. De derde zoon van Ismael, Adbe'el, betekent 'gekastijd'. Ismael is een oorlogs-zuchtig volk in de geestelijke oorlogsvoering, en in de zonen van Ismael zien we de bronnen geopend.

49. De geestelijke baarmoeder is in die zin dus oorlogs-zuchtig, en zond Ismael uit om het volk terug te brengen aan haar voeten, en de vijand onder haar voeten. Ismael is ook een groot teken van oordeel.

50. Mibsam is de vierde zoon van Ismael en betekent : een beeld van woede.

51. Deze komen weer terug in de bronnen van Isaak : De eerste is Esek, als Mibsam, woede, arena. De tweede is Sitna, als Adbe'el, kastijding, tucht, scheiding De derde is Rachab, als Tema, opvoeding, voeden, uithongeren, markt.

52. De vierde is Seba, als Dumah, jacht, geboorte, kind worden, onmondig.

53. Seba, oftewel Dumah, de zesde zoon van Ismael, leidt dus tot Esek, oftewel Mibsam, de arena.

54. Esek-Mibsam leidt dus tot Rachab-Tema, tot opvoeding, verhongering, door hongervoedsel. Dit leidt tot Sitna-Adbe'el, de tucht.

55. Oorlog en honger zal komen, en de man zal onderworpen zijn aan de voeten van de geestelijke baarmoeder. Alle knie zal buigen en elke tong zal belijden. De man zal weer een kind worden.

56. Ahn veroverde het zwijn van het paradijs. Hij sloot hen op. Hij stal de openbaringen van de geestelijke kennis.

57. De ongehoorzame, de rebellie, de afgeweken man, stort zich neer aan de voeten van de levengevende baarmoeder om deze met kostbare olie te zalven, wat myron is, wat komt van marar, bitterheid en woede.

58. De man wordt weer een kind in de moederschoot als een wedergeboorte, en ligt aan de voeten van de geestelijke moeder, waar hij weent en zijn geestelijke woede uit.

59. Rebekka was een beeld van de levensbron, de poort tot de onderwereld. De man komt tot wedergeboorte, om deel te hebben aan de geestelijke oorlog.

18.

Hoe lieflijk zijn de voeten die jacht maken op het oervlees

1. Ruth viel aan de voeten van Boaz in slaap. Boaz is ook de naam van één van de voorhangsels. Ruth betekent lust tot geestelijke kennis.

2. In het Aramees is dit vallen van Ruth het vallen in de oorlog, als een beeld van de man die in de oorlog valt aan de voeten van de amazone, om zo door haar ingewijd te worden tot de geestelijke kennis.

3. Geboorte door de geestelijke baarmoeder is het doel.

4. Deze kinderen worden opgevoed door het hongervoedsel. Deze verhongering is belangrijk. We

zagen dat de verhongering leidt tot bepaalde zwellingen, om doorgang te geven aan de geestelijke kennis, en dit zal gebeuren door hongerspasmie.

5. Deze spasmes van de honger zullen pezen en lichaamsdelen laten samentrekken, onbeheerst, onwillekeurig, tot geestelijke gehoorzaamheid.

6. Verder in de diepte van de wortel van Ruth betekent het 'zuigeling', 'grazen', 'zuigen' (ra'ah). Ruth is het beeld van de mannelijke zuigeling, de zuigende, de grazer. Het hongerspasmie zal dan afrekenen met de suikerafgod.

7. Tema is de negende zoon van Ismael. Ismael werd door zijn moeder gevoed door de levensbron. Tema betekent wildernis. Zo worden de ongehoorzame mannen geestelijk gehoorzaam aan de levensbron.

8. De levensbron is het grote geheimenis van de zondvloed.

9. Het is de opslagplaats van de geestelijke kennis. De behemah, de voor-paradijselijke wilden, droegen zulke hoofdtooien.

10. Veren betekenen strijd, oorlog in het Hebreeuws. Veren zijn de opslagplaatsen van de geestelijke kennis.

11. Veren zijn vruchtbaarheids-symbolen van geestelijke scalpering en besnijdenis.

12. In het Aramees als Sara zijn veren ook beschreven als 'haar' of 'scalpen'. Scalpen verbergen de geestelijke kennis.

13. Sara als het Hebreeuwse Zara, en Zera komt voor in de derde scheppingsdag, waarin de kinderen worden geschapen.

14. Zara betekent ook scheiding. Het wijst op het kinder ras, zij van de eeuwige jeugd, en van de scheiding. Zij zetten Isaak en Ismael tegen elkaar op, zoals Rebekka dat deed met Jakob en Ezau. Ook Golgotha heeft deze betekenis, als plaats van haar en scalpen.

15. Ahn is ook een beeld van de voeten van de moeder, als het oordeel. Het terugkomen van de baarmoeder op de olijfberg, waarop haar voeten zullen staan is als een beeld van olie, de woede waarmee de gevallen ongehoorzame haar voeten zou zalven.

16. Er zou een uitstorting van de levensbron komen, met honger.

17. Geestelijke oorlog en honger zou komen, en de man zou onderworpen zijn aan de voeten van de levengevende baarmoeder. Alle knie zou buigen en elke tong zou belijden.

18. Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van degene die jacht maakt op het rund van het vlees. Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van degene die heil verkondigt, als zijnde de tucht en de bestraffing.

19. Een man verlaat zijn ouders om zich te verenigen met zijn vrouw, en zij zullen tot een vlees zijn.

20. Hij zal terugkeren aan de voeten van zijn vrouw. Er is niets dat de vrouwelijke kant van God kan vervangen, de zachtheid, de scheppings-orde, de baarmoeder.

21. Hij kwam voort uit deze en zal terugkeren. En bij het visnet werd hij als haar.

22. Het is deze kwaliteit die iemand maakt tot een gelovige.

23. Zij is de treder van de wijnpers. Ze schept door vernietiging, door het betreden van de druiven, en dan is er gewoon zachtheid.

24. God is een vrouw, dat is de boodschap van het Woord. Als we niet terugkeren naar haar voeten, zullen we niet scheppen. Haar voeten zijn de bron van alle schepping van de hemelen.

25. Ahn onderwierp de vijanden van God. Ahn is een beeld van de voeten van God.

26. De schoot van de vrouw vertegenwoordigt dit visnet waarin sprake is van wedergeboorte.

27. Ahn zal ons leiden tot de moederschoot. Er zijn tijden dat de boog slap is, en tijden dat de boog gespannen is.

28. Ahn kreeg het schild van de bestraffing, en sprak dat de kastijding hem kinderen heeft laten voortbrengen.

29. Discipline is dus een vruchtbaar iets in de strijd. Om zijn vijanden te vervolgen moest Ahn zijn vijand bestuderen, en aanhoudend blijven volgen.

30. Ahn beging het pad van Job, het pad van de vruchtbaarheid.

31. Job moest de beesten van het vlees verslaan.

32. Ook Ahn moest de beesten van het vlees berijden en overwinnen, met het mes van de besnijdenis.

33. Ook moest Ahn de tongen van het beest van vlees afnemen, om die aan zijn riem te hangen.

34. De tong van het beest van vlees manifesteert zichzelf als een valse messias om de oude wegen tot Ahn te verbergen, en te veranderen.

35. Het kwam om tijden en wet te veranderen. Het zou worden tot een haan, die ook te vinden zou zijn op de toppen van de kerken. De haan zou aanbeden

worden.

36. De wereldse heersers waren geïnteresseerd in vechthanen voor de markt, om het volk te amuseren, blind te houden, afgeleid, zodat de elite de controle zou kunnen bewaren.

37. Door het ontvangen van het vlees ontving het volk de tongen van het vlees. Deze tongen brachten verdeeldheid. Dit was altijd het mandaat van de wereldse heersers : 'Verdeel, en heers.'

38. Aima is de bloedvergiet, oftewel Ahn. Ahn leidt helemaal terug tot de bron in het paradijs, waar de bronnen van bloed zijn. Door het bloed van de vijandelijke prooi te drinken worden de grondvesten van de aarde getoond in een openbaring.

39. In de wortels betekent Adamah bloed, plaats van bloed, Adam, van Adamam, niet kunnen spreken, en het betekent ook vernietigen en wassen in de diepte. Wij moeten komen tot de heilige stomheid. Het is een plaats van het stilzijn en het wachten. Daarom is dit een belangrijk fundament voor het geestelijke woord.

40. Het is de plaats waar de Aphar, het paradijselijke vuil, naartoe leidt, wanneer wij dieper graven in het paradijs. Wanneer wij op de Aphar staan, dan kunnen we de overkant zien, de Adamah, de diepere laag in de grond.

41. Het ware wassen gebeurt in het bloed van de vijand. Het was het bloed van van vee van het vlees, van de zondemacht. Het was een teken van overwinning, een Ahnitisch teken.

42. Ahn is de personificatie van de Adamah, de geestelijke bloedvergiet, Aima in het Grieks.

43. Ahn werd geschapen door de levengevende baarmoeder als de vellen van haar grot en hut, als haar voorhangsels, de huiden van geslacht vee,

waarmee ze bedriegers kon afleiden, opdat zij haar niet konden vinden.

44. Er is grote afstandelijkheid in de levengevende baarmoeder. Zij valt niet te verbidden. Zij is vaginaal, en is ver van het religieuze verwijderd, maar dit is haar kooi. Zij heeft deze kooi zelf geschapen. Dat is de grote paradox.

45. Alles moet met stomheid geslagen worden, te beginnen in ons eigen leven, zodat God over kan nemen. Wij moeten diep doordringen in de Adamah, in Ahn, voor deze reden, om Adamam te ontvangen, waardoor alle stemmen in ons gedooft worden, zodat alleen God spreekt.

46. Wij moeten met Adamah, Ahn, bewapend worden, na door Adamah ontwapend te zijn, onze stem hebben verloren. Dit zijn serieuze dingen. Wij zullen namelijk voor elk ijdel woord geoordeeld worden.

47. Allereerst moeten wij de verlamdende vreze des Heeren ontvangen wat ons niet meer laat durven spreken, bang om een ijdel woord voor God's aangezicht uit te spreken.

48. Eén ijdel woord kan een heleboel kapot maken, voor een hele lange tijd. Wees zelfs bang om te ademen. Wat ademen we wel niet allemaal naar binnen ? Wij moeten de heilige ademnood ontvangen.

49. In Adamah, Ahn, is er doorgang. Wij leggen alles op Adamah, en laten alles achter ons, om de geestelijke bloedvergiet, de Aima, te omhelzen.

50. Adamah, Aima, oftewel Ahn zal terugkeren, en de wateren zullen in bloed veranderen. Ook de maan, het licht, zal in bloed veranderen, en de zon zal duisternis worden. Wij zullen allemaal terugkeren tot de Adamah, Ahn en de Aima, de geestelijke bloedvergiet. Niemand zal aan de

Adamah, Ahn, kunnen ontkomen.

51. Wij moeten aan ons religieuze zelf sterven. Het varken van het vlees, van de zondemacht, moet dood. Hatén wij dit varken wel ? Hebben wij wel genoeg oorlogslust om met dit varken af te rekenen ?

52. Adamah, Ahn, leidt tot zijn diepte, tot de Adamam, de heilige stomheid, de wachter van de mond, en tot het geheimenis van de Adaham, de paradijselijke vloed en overweldiging.

53. Nadat wij door Aphar zijn bekleed worden we daar naartoe geleid.

54. Het is het werk van de Urim om met de Thummim in verbinding te komen.

55. Ahn bad tot de grote baarmoeder (racham) van God. Hij vraagt of de kastijding over zijn zonden weggenomen mag worden, of Pesha weggenomen mag worden. Daarna wordt er de kastijding van verlamdheid besproken, Avon. Ahn vraagt om Kabac, een wassing, maar dit betekent ook betreden worden.

56. Het is duidelijk dat Ahn worstelt met de kastijding, zoals de sobere, vragende of de drinkbeker van het lijden aan hem voorbij mag gaan. Hij vraagt om Taher, de rituele wassing, om vrij te komen van het verloren zijn, van eenzaamheid. Daarna vertelt hij dat hij voortgebracht was in de Avon, de kastijding van het verlamd zijn. Hij was voortgebracht als een verlorene door zijn moeder die met beesten lag, Yacham.

57. De omgang zal gaan in en door de Vreze des Heeren. Dit is hoe een profeet werkt. God's werken zijn te vrezen zijn. Alle onderwerelden zullen buigen voor God hierom. Ook zijn God's werken tot

de kinderen van Adam te vrezen.

58. Dit is waar Adam voor staat, waar het oordeel naartoe leidt. Wenen betekent dat de tranen van de levensbron eindelijk de hersenen hebben bereikt, en hebben laten overstromen. Wenen brengt tot een andere realiteit.

59. De rinnah, de oorlogsvreugde en overwinningsvreugde en yehuwah, overwinning, zijn in de wildernis, in de tent van wilde beesten, in het zuiden, in het offeren.

60. De mannelijke traan is één van de grootste geheimen van het mannelijke zaad. Zonder deze traan zouden mannen nog steeds een groot gevaar zijn. Door de mannelijke traan is de sterke geest van de man verbroken. Alleen zo kon het vrouwelijke ras overleven.

61. Dit is de Jaspis, de Jasper, de steen van Benjamin, oftewel de Yashapheh, wat ook zachtheid betekent, en staat voor de scheppende kracht van de heupen.

62. Hij was de getredene, maar ook de treder. Ook is deze steen de steen van Zilpa, de steen van tranen.

63. Het bereid voor op de geestelijke oorlog. Het bewapent de strijder, vervuult, verft, doorboort, de strijder, door rituele insnijdingen.

64. De geestelijke baarmoeder is de besnijder. De geestelijke baarmoeder bereid voor op de oorlog.

65. Het is ook de ontwapening, die ons eerst tot de leegte brengt. Alle wapenen van de boze zal Zij afdoen.

66. Ahn verlangde naar God, smekende, in een woeste wildernis, waar geen zaad stroomde, waar geen levensbron was.

67. Checed, de eeuwige tucht, is beter dan het leven en behoudenis. De eeuwige tucht wordt dus heel

hoog aangezien, als iets positiefs. Het is een manier voor Ahn om zich te verliezen in God als vrouw.

68. Hij werd bewapend met vergif, als een oorlogswapen, of een jachtsgif (risi).

69. Ahn werd ingewijd in de baarmoeder van God. Dit gebeurt door gata, het uitstorten van tranen.

70. In de inwijding op het bed gemaakt van dierenhuiden, wordt de rituele oorlogs-verf aangebracht in verschillende patronen. In het Aramees gebeurt dat met damat, wat tranen betekent.

71. Ahn maakt Haar voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden, door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen.

72. Ahn had een ontmoeting met de uitstorting van de tranen. Zoals we zagen heeft dit te maken met het bloedvergiert en het zaad, als een belangrijke vorm van exorcisme. De vijand is diep in ons lichaam, en de uitstorting van tranen is een manier om de vijand uit te drijven. Ook is het uitstorten van tranen een manier om tot de leegte te komen, en tot een hoger niveau.

73. Daarom is het uitstorten van tranen iets waar we ernstig naar moeten streven. Een geestelijke gehoorzame die zijn tranen niet uitstort zal ten onder gaan. Alleen door de traan zal er toegang zijn.

19.

In de Duizen

1. Dit zijn spreuken om doctrine te schenken aan de geestelijke gehoorzamen, aan de Na'ar.

2. Het boek is geschreven voor zulke geestelijke gehoorzamen, om doctrine te ontvangen, om symbolen en enigma's te verstaan, om sieraden te ontvangen, wapenen, werktuigen, en gerei van overwinning.

3. In het boek gaat het over het ontvangen van de Wet en de bijbehorende kastijding.

4. Het is een opmeter en een maatstaf.

5. Als wij het niet volgens de Wet doen, dan zullen we schuldig staan aan misbruik.

6. Daarom moest de wet om het volk van God gedaan worden als sieraden ter herinnering, als spreuken.

7. Er is veel misbruik geweest, en God walgt van de voeten der mensen. De voeten van de vijand zijn overmoedig, haastend om kwade dingen te doen, tot het vergieten van bloed.

8. De vijand zal verbrijzeld worden onder de Voeten van de geestelijke baarmoeder, en we zien dat dit allemaal zal gebeuren doordat de voeten van de vijand verbrijzeld zullen worden.

9. We zien dat de voeten van de vijand geen eenheid vormen, maar in verdeeldheid leven als ijzer vermengd met leem.

10. Alleen door de geestelijke baarmoeder zullen wij macht over de vijand hebben en de vijand verbrijzelen.

11. Juda hakte de tenen van de vijand af als een beeld dat de vijand zijn evenwicht verliest.

12. Uit Juda is Ahn voortgekomen, en uiteindelijk de Messias, dus Juda is van fundamenteel belang.

13. Juda is één van de poorten van het hemelse

Sion.

14. Het is allemaal om het verstand te oordelen, en het letterlijke, als een teken dat betekenissen zullen veranderen. Woorden, wetten en ideeën zullen veranderen.

15. Openbaring staat gelijk aan naakt in ballingschap gaan, en dit is de opslagplaats van de levensbron. De sobere kwam tot de naakte ballingen van Telabib, wat de geprezen opslagplaats van de vloed, van de levensbron, betekent, aan de oer-rivier Kebar. Aan deze rivier kreeg de sobere zijn openbaringen, als een beeld van het naakt worden en onder de voet geplaatst te worden. Hij bleef afgezonderd daar, als een wilde.

16. De sobere werd opgeroepen om een dienstknecht te worden aan de heilige voeten van Moeder God, zodat Zij tot hem spreekt. Het is de sleutel tot het geestelijke woord.

17. Judah kwam in hem, de heilige duisternis in het Aramees, honger, als tegengesteld aan het materiele, en geheel binnen het profetische visioen.

18. De geperste druiven zijn het zaad, de vrucht van het oordeel, en het oordeel zelf, want het oordeel brengt oordeel voort. Dit zaad was altijd de stam Ruben.

19. Door Judah komt Shama die gevoelig maakt voor de stem van Moeder God, en maakt dat hij daaraan gehoorzaamt, als 'horen en gehoorzamen'.

20. Sama is de profetische leidraad die het Woord omzet in acties, als de kracht tot gehoorzamen.

21. Dabar bestaat uit de geboden, waarschuwingen, bedreigingen, liederen en beloftes.

22. De sobere wordt aangesproken als zoon van het rode volk, de tucht, het Oud-Amerikaanse,

Indiaanse volk. Hij werd gezonden tot Bayith. Hij ontvangt een certificaat van scheiding, met zuchten en liederen daarop.

23. Hij krijgt Dabar, het Goddelijke Woord, in de vallei. Het teken begint te spreken, Dabar voortbrengende.

24. Hij moet zich opsluiten in zijn gevangenis in de onderwereld, Bayith.

25. Daar zullen ze een strijder van hem maken, Acar. Ze zullen gordels omdoen als een wapenrusting, gordels aan de lendenen, heupen, tot voorbereiding van de militaire dienst.

26. Dan volgt de hoofd-besnijdenis. God haalt het volk neer door de hoofd-besnijdenis, de honger en de koorts, door het teken.

27. Het zaad is in de diepte een oorlogszaad en een jachtsaad. Dit vloeiende door de mens heen in het paradijs.

28. De sobere moet tot de boog komen.

29. God is de moederschoot. Wij moeten komen tot de moederschoot, anders hebben wapenen geen enkele zin.

30. Dit is de belofte van de stam Ruben, het geestelijke zaad.

31. De geest van Goliath maakte een valse teststeen. Hiermee misleidde hij de aarde.

32. Zij hebben een vals boek des levens opgericht, waaraan zij alles toetsen.

33. Goliath smeedde dit onheilige verbond om de sleutel van kennis weg te kapen, en zo verloor het zijn betekenis, zodat mensen het letterlijk namen.

Mensen verloren zo het grotere geheel en alles ging zijn eigen leven leiden.

34. Het is het getal van een reuzen-opperhoofd. Deze maakten ze van suiker, om zo een misleidend produkt te hebben, om de mens af te leiden van de ware moederschoot.

35. Het is een oorlog tegen deze suikermannen. Zij stellen de valse moederschoot voor, voor een valse schepping.

36. Zij bieden zich aan als suiker, maar zullen hem die toegrijpt langzaam in de dieptes trekken om hem helemaal over te nemen.

37. Zalig zijn hen die de geestelijke kennis als hun lust hebben.

38. Een man staat niet boven een vrouw, en een vrouw niet boven een man. Zij zijn gelijkwaardig, maar van binnen heeft iedereen een man en een vrouw, als symbolen. De man moet terugkeren tot de moederschoot om een ontmoeting met de moeder te hebben, om zo weer kind te worden. Dit gebeurt binnenin.

39. Een man zal over de zuivere nederigheid moeten beschikken alvorens tot een vrouw te naderen, maar dat begint in hemzelf.

40. De bomen van het paradijs houden verband met het martelaarschap. Zij brengen vruchten voort die ten eerste hallucinaties opwekken, en ten tweede is hun aanblik al visioenen opwekkend.

41. Het primitieve en paradijselijke beginsel is het visnet, als bron van al het leven.

42. Er was een scheiding tussen Eden en de

paradijselijke berg van de amazonen, die befaamd waren vanwege het verslaan van reuzen.

43. De vrouw kwam door het paradijselijke orakel, in zicht van de man, oftewel : Zij werd geopenbaard.

44. De 'dochters der mensen', de nakers, zijn 'genezers'. Zij genezen boze geesten, zij genezen de Nephilim wanneer dezen thuis komen van de oorlog. Zij hebben hun rijk gebouwd op genezing en niet op tucht.

45. De Nephilim werd voortgebracht vanuit het slangenzaad, de giftige vrucht. Dit zijn 'de dochters der mensen' uit Genesis, de nakers, een ander ras van boze geesten, om de Nephilim groot te maken. Dit zijn geen echte mensen of vrouwen, maar monsters. Zij ondersteunen en vereren de mannelijke superioriteit, en zijn dus verraders van het vrouwelijke geslacht.

46. Het zaad van de slang is het zaad van tovenarij, het materialisme. Zij wilden reuzen scheppen om over vrouwen te heersen, zodat de geestelijke baarmoeder niet zou kunnen spreken. Nephilim betekent tirannen. De 'dochters der mensen', het andere ras van boze geesten, de nakers, moesten vruchtbaarheid geven aan deze bloedlijn, en dat kon alleen maar als deze monsters zich als vrouwen zouden vermommen. Zij verlustigen zich in kracht en macht. Zij vormen de valse baarmoeder van de nephilim.

47. De 'dochters der mensen' zijn levensgevaarlijke monsters. Zij wisten de weg tot de baarmoeders te vinden om vlees te worden, en verkregen een grote positie in de onderwereld. De verboden vrucht is vergif, de slangenbeet, valse medicijnen die hun oorsprong niet in de geestelijke kennis hebben, maar in hekserij.

48. In het Aramees waren deze 'dochters der mensen' eieren. Zij waren dus eieren van de slang. Zij werden bestempeld als 'goed' in de zin dat ze mensenbehagers waren van het systeem. Zij moesten het systeem grootmaken. Daartoe waren ze uitgezonden. Er was dus een heleboel misleiding gaande om deze zogenaamde kunstmatige nepvrouwen deze status te geven.

49. De vermagerende melk voor jongetjes was de reden dat Var een vrouwenplaneet was. Ook Egau, in al zijn kracht en pezigheid, kon nooit zo sterk worden als een vrouw, door deze melk.

50. Het moest door jongetjes en ook mannen gedronken worden. Op Var werden ze hiertoe gedwongen, anders zou de toekomst van Var in gevaar zijn.

51. Het was op Var verboden dit te weigeren. Mannen die klaagden omdat ze deze stof moesten drinken werden zwaar gestraft. Er was voor een man die weigerde niet veel hoop. Hij kon doodgeslagen worden, of zwaar verminkt.

52. Een vrouw die dit principe verwaarloosde en het ongeoeffend liet kon daarvoor de doodstraf betekenen, of verbanning naar Kidde, waar alle mismaakte en verwaarloosde vrouwen woonden. Ook kwam het vaak voor dat van overtreders van dit gebod hun voeten werden afgehakt.

53. De melk zorgde ervoor dat bij de mannen slaafse lusten werden opgewekt, bijvoorbeeld tot het doen van slavenwerk, zoals de jacht, tent-diensten, en vechtsucht. Het trok de pezen strak aan als een gespannen boog.

54. Vrouwen die werden afgekeurd om de man voeding te verschaffen werden vaak verbannen naar Kidde, waar ze moesten leven van mannenvlees.

Voor veel vrouwen was dit een enorme vernedering. Maar ook waren ze vaak allang blij dat ze niet de doodstraf hadden gekregen. Nu moesten ze hun geld verdienen met kannibalisme. Ook mannen werden speciaal voor deze vleesmarkten geselecteerd, en waren niet meer dan fokdieren. Ze werden in kooien van grote fokkerijen gestopt waar ze werden vetgemest, totdat ze werden geslacht.

55. De moeder hyena zit op haar troon. Ze heeft Var veroverd, ze heeft alle kinderen in gevangenschap genomen, en doodde veel van hun vaders.

56. Ze had gezien de val van hen die de afgod dienen, hoe ze vielen in de dieptes van Var. Ze had gezien hoe ze in hun val veranderden in valse, bedrieglijke hyena's, nep hyena's, de nakers of naker meisjes. Ze waren meestal weglopers, losgebroken uit hun slavernij tot mannen, maar hun gedachten waren nog steeds verslaafd aan mannen. Daar waar hyena's sterk, groot, donker en mooi waren, waren de nakers lui, zichzelf niet goed voedende, vanwege het ontbreken van de jacht, en vanwege hun fetisch hun mannelijke slaven te voeden, die hen onder controle hielden door hun grote, overvoede lichamen die buiten proportie waren. Ze waren slaven van deze mannen.

57. Een hyena zou mannen nooit voeden op deze manier, maar hen eerder laten verhongeren om controle over hen te nemen. Veel van de naker meisjes werden terug naar de steden gesleept, verward als ze waren. Ze waren niet geboren in de rimboe, en normaal gesproken zouden ze er niet te lang kunnen blijven.

58. In het boek wordt bestraffing en kastijding gezien als het inbrengen of inprinten van het testament, Puodan, Puodana. De soberen worden opgeroepen om te leren luisteren.

59. Het begint in de geestelijke verlamdheid waarvanuit we de geestelijke kennis moeten

ontvangen.

60. De volkeren worden vertrapt en onderworpen door de voeten van de wederkomende oerafgrond, de moederschoot, als het loskomen van de woeste oermoeder van Var.

61. Het was het resultaat van oordeel, van de paradijselijke vloed en overweldiging. Het zijn de diepere bronnen en fontein van het paradijs.

62. Het is een rivieren-gebied, en een gebied van gesteente. Het is het geheim van het geestelijke zaad, de vruchtbaarheid.

63. Het wordt door haar uitgezonden om ons te onderwijzen, om ons kennis en zintuig te geven. Het leidt terug tot haar, de opgeslagen kennis, tot de geestelijke boeken.

64. Zij wordt geopend aan het einde om de levenden en de doden te oordelen. Zij bewaakt de geheimenissen van de geestelijke moederschoot.

65. Zo zijn dan de Sukkal en de Sappil het laatste oordeel. Zij behoren tot de rituele slachtplaats. Het houdt de eeuwige jacht verborgen.

66. In Sappil worden wij toegerust tot de jacht.

67. De varkensvorst moet van de berg van de moeder kennis worden afgeworpen. Zo kunnen wij Sukkal rijkelijk ontvangen.

68. Kanaan betekent de doorboringen. Het zou leiden tot de openbaring van de moeder kennis.

69. Mozes moest het gebruiken om de Israëlieten te redden.

70. Ragnarok zal het einde betekenen van de varkensvorst. Ragnarok, een vooral Vikingse naam voor Armageddon, de eindstrijd, werd ook wel Gotterdammerung genoemd door de Germanen.

71. Yeshua is in de wortels van het Grieks de moederschoot, oftewel het principe van de vruchtbaarheid. Daar zijn lagen overheen gebouwd, verhalen overheen gelegd.

72. Op Var komt dit verborgen principe weer naar voren. Wanneer een mens sterft, of wanneer zijn ziel op een andere manier ontvoerd wordt, dan komt men in de baarmoeder van de planeet Var.

73. De planeet scheen geleid te worden door een andere planeet, de Duizen, wat als een geheimenis daar hing, zo groot, zo rood.

74. De Duizen werd aanbeden door de indianen hier. Zij waren wilden. Zij droegen zorg voor de planeet en voor de Duizen. De Duizen scheen contact met hen te hebben.

75. De Duizen werd aanbeden, en het scheen hen zulke instincten te geven.

76. De Duizen, hangende als een baarmoeder boven Var. Het was een baarmoeder. Ik werd in haar gezogen, en mijn geheugen werd gewist, laag voor laag. Ik begon te krimpen, en werd een kind, en daarna een baby. Ik was haar baby, van de Duizen. Ik kon niet herinneren, alleen ruiken. Maar niets drong tot mij door. De baarmoeder verslond mij, en bouwde mij opnieuw op. Het gebeurde in de diepte van het universum.

77. Zij verslond mij, dit wilde beest. Er was niets wat ik kon doen. Ik was hulpeloos, als een hulpeloos kind. Ik werd opnieuw geboren. Maar het was slechts een deel in mij, want ik was een man. Aan de ene kant van de dag was ik een kind, en aan de andere kant was ik een man. Het was een cyclus.

78. Door de Duizen worden zij geleid tot Var. Hier groeien zij op, en zijn voor altijd haar kinderen.

79. Ik zag een wit gesteente voor me, van onvoorstelbare pracht. Het gesteente bleek mijn gedachten te wissen, en gaf mij nieuwe gedachte-structuren. Het gesteente, ver superieur aan aards diamant, was genaamd vara. Het gesteente leek een zoetheid in mij op te wekken.

80. Ik was in de Duizen, de baarmoeder van een planeet genaamd Var. Eigenlijk was het een extra planeet, maar het leidde tot Var, een planeet waar vrouwen regeerden. Het vara-gesteente gaf mij nieuw leven, door het oude leven te vernietigen, weg te wassen.

81. Door het vara gesteente was er geestelijke leiding. Het was allesverwoestend gesteente, maar het gaf nieuw leven. Het vara gesteente was onverbiddelijk. Haar wetten moesten gehoorzaamd worden.

82. Men komt door de Duizen tot Var.

83. Als de moederschoot is weggedrukt, verborgen gehouden, ontkent, is er geen wedergeboorte, en is er alleen veroudering in al zijn afschuwelijke vormen. Het zijn oude geesten die niet tot de vernieuwing van de geestelijke kennis willen komen. Zij verachten het geestelijke proza, en staren zich helemaal blind op hun canon, en daarmee is het af.

84. Daarom is Var van levensbelang, het ingaan door de Duizen.

85. Het grote kwaad leidde dus tot de onderdrukking van de moeder, en veranderde de taal.

86. Taal is een vorm van hekserij, het speelt in de hoofden, houdt dingen verborgen. Daarom is taal

gevaarlijk.

20.

De ontsnapping en stammenvorming van vrouwen

1. Uit de oermoeder van de wateren werd alles geboren.

2. Aardlingen werden ontvoerd van de planeet aarde om slaven te worden op een soort spiegel-aarde. Vooral vrouwen waren het doelwit. Zij werden als minderwaardige wezens neergezet die alleen maar vervulling vinden in het slaaf zijn van de man. Daarmee wordt natuurlijk gedoeld op de verwestersijkte vormen van de woestijn-religies, de patriarchische religies.

3. Volgens Paulus moesten vrouwen stil zijn en zich onderwerpen aan de man. Profetisch gezien valt dit natuurlijk wel te gebruiken. Met wat analyse, context en doorvertaling komen we dan uit op de stille Maria die aan de voeten van Jezus neerboog om te luisteren naar goddelijke woorden, in tegenstelling tot haar zuster Martha die al maar heen en weer rende. Maria had dan het goede deel gekozen, maar ook dat moet dan door de gegeven sleutels worden doorvertaald. Zo komen we uiteindelijk bij de onderwerping aan de geestelijke moeder.

4. Er zijn ver afgeweken en pervers geworden spiegelingen van het Ware. Letterlijk genomen is het grote onzin, en zal verbroken worden. Alleen in het geestelijke heeft het betekenis.

5. Vrouwen worden tot slaaf gemaakt in de steden, om plezier-objecten te zijn voor de mannen. Dit beeldt de consumerings-slavernij uit, waardoor de mannen dus ook slaaf worden. Alles draait om geld en genot, en daar handelen de hogere geesten dan in, maar in diepte is dit de zelfvernietiging, het

nihilisme, het niet willen leren.

6. Het mooie is dan, wat eerlijk gezegd moet worden, en wat ook heel profetisch is, dat hieruit een ontsnappings-tocht is. Vrouwen worden zo gek van deze onderdrukking dat zij vluchten naar het oerwoud, wanneer zij daarvoor de kans zien.

7. In het oerwoud zoeken zij elkaar op, en vormen stammen.

8. Het zal de macht van de markt verdrijven en verbreken, en zal de rijder op het monster vernietigen en verslinden.

9. Het is een gedeelte van een lied of psalm, als een spreuk, een incantatie van de behemah, van de oermensen.

10. In het Aramees zijn dit de hayewta. De Hayewta waren de oorspronkelijke bewaarders van het paradijs, van de onderwereld.

11. Ook zijn de Hayewta de bewaarders van het mes.

12. Het bloed van de vijand is opgeslagen in het mes. In de Puem, het mes, zit doctrine verborgen.

13. De Hayewta komenn voort uit de Krips, Betelgeuzische bewaarders.

14. De test leidt tot de Urim en Thummim.

De eeuwige vergetelheid

15. Ik kwam aan bij een stadje genaamd Kidde. Ook dit stadje herinnerde ik mij plotseling. Hier werd mannenvlees verkocht. Het stadje werd bestuurd door een vrouw met één oog, Minka.

16. Het was een erg armoedig stadje, en mannen

werden hier gekweekt puur voor hun vlees. Ze werden vetgemest.

17. De vrouwen die hier leefden hadden een zieke geest, vaak met een lichamelijk mankement. Ze waren vaak vanwege hun mankementen verstoten uit andere steden, dorpen en kampen. De stad stonk vreselijk.

18. De vrouwen waren over het algemeen geen jagerinnen, maar werden gedreven door een handelsgeest. Ze kochten mannen voor de vleeshandel, alhoewel het overgrote deel van Var geen handel met hen wilden drijven.

19. Ze werden veelal veracht. Ik hoorde het geweest van mannen in de verte, en vanwege mijn herinneringen die terugkeerden wilde ik hier niet langer blijven. Ook was ik bang om in de handen te vallen van deze vrouwen. Dat was wel het ergste wat ik me kon voorstellen. Ik liep door.

20. Vele vrouwen uit Kidde waren kreupel en velen hadden hun tanden verloren. Ik voelde me beter toen het stadje Kidde uit zicht was. Weer kwam ik in een wildernis terecht.'

21. 'Kidde, waar alle mismaakte en verwaarloosde vrouwen woonden.'

22. 'Kidde, waar ze moesten leven van mannenvlees. Voor veel vrouwen was dit een enorme vernedering. Maar ook waren ze vaak allang blij dat ze niet de doodstraf hadden gekregen. Nu moesten ze hun geld verdienen met kannibalisme. Ook mannen werden speciaal voor deze vleesmarkten geselecteerd, en waren niet meer dan fokdieren. Ze werden in kooien van grote fokkerijen gestopt waar ze werden vetgemest, totdat ze werden geslacht.'

23. De moeder hyena had de dienaren van de afgod zien vallen, en ik had het ook gezien, maar ik moest

tot deze herinneringen ontwaken.

24. Velen ontwikkelden zichzelf tot nakers, en kwamen veelal in Kidde terecht. Kidde was een wond van Var maar een groot geheim.

25. In het stadje Kidde werden mannen verwend, vetgemest, maar dit was allemaal voor de grote slacht.

26. Het was een doorn in het oog van Var.

27. De nakers, oftewel het stadje Kidde waar zij veelal wonen, kun je een beetje vergelijken met de 'dochters der mensen' die kwamen om de nephilim, de gevallen engelen, te ondersteunen en groot te maken. Zij ondersteunen en bevruchten de patriarchie.

28. Vrouwen moeten zich emanciperen, tot de geestelijke kennis komen, tot de wildernis vluchten, om zo wederom verbonden te worden met Var. Gevallen vrouwen worden nakers.

29. Voordat Var ontstond was er het zeeën-tijdperk. Het hele universum was een grote galactische oceaan van primitieve deeltjes. Er dreef van alles in deze zee. In deze zee werd er een strijd gevoerd om dat wat Var zou worden.

30. Ze hielden mij opgesloten. Ze manipuleerden mij. Het waren oude geesten. Schaduwwachtige gestalten bewaakten mij. Ik moest een stof voortbrengen om mezelf hier van los te maken. Deze stof werd gekweekt in diepe duisternis, in de diepte van deze galactische zee, in de zoekooi.

31. Niemand kon mij nog tegenhouden, want juist door alle kwellingen die zij tot mij brachten werd deze stof voortgebracht. Daarom moest ik verwend worden, vetgemest, vrolijk gemaakt worden. Ik mocht niet lijden. Ik moest gelukkig zijn. Ze vreesden deze stof. Het zou het einde betekenen van

hun koningschap.

32. Maar toen ze eenmaal merkten dat ze deze stof toch niet konden tegenhouden moest ik lijden. Wraak wilden zij voeren.

33. Ik werd opgesloten in een zeekooi, waar experimenten met mij uitgevoerd. Ze wilden weten wie ik was. Zeemonsters sneden in mij.

34. Zonder bloed zouden zij niet overleven, daarom waren zij roofdieren.

35. Ze leefden van de fokkerij en de slacht, bijna als mensen. Daarom waren zij een unieke diersoort.

36. Zij deden zich voor als chirurgisch en onderzoekend, maar zij waren slagers. Zij waren een oud, prehistorisch ras. Ze wilden wraak, alhoewel ze wisten dat ze aan het verliezen waren.

37. Ze dienden de afgod, Malkael, die hen allen tot zijn dienaren had gemaakt.

38. Ik werd in de diepte getrokken, in een klem. Ik werd tussen twee wachters geplaatst.

39. Alles zou veranderen in bloed. Var zou voortkomen vanuit een bloeddruppel ...

40. Ik keek naar de zeekooi, die openbrak, lossprong. Twee mannen grepen mij, en namen mij mee uit de gevangenis. Zij stonden daar als reuzen. Ze zouden mij meenemen tot Var.

41. Ik zag hen in een gevecht met Malkael. Ze beschoten hem, en uiteindelijk stortte hij neer, maar toen stond hij weer op. Ze grepen me en we moesten rennen.

42. Ik moest me vast houden. Het stormde hier.

43. Vanuit dit bloed kwam alles voort,

Vanuit dit bloed kwam Var voort,
Daarom moesten de ijstijden komen,
Daarom moest Malkael nog eenmaal losgelaten worden

44. De hond die aan de ketting was raakte los,
Toen begon de jacht, toen begon de strijd.

45. De hond rende door de stad
Ja, door de val van Malkael werd dit alles gemaakt,
Door de val van Malkael kwamen wij allen vrij

46. Malkael heeft tegen ons een gif uitgezonden,
De moeder hyena had de dienaren van de afgod zien vallen, en ik had het ook gezien, maar ik moest tot deze herinneringen ontwaken.

47. Het geestelijke is in het Aramees de duisternis. Duisternis staat voor de wildernis. In de duisternis, de wildernis, is de geestelijke kennis te vinden.

48. Mozes richtte de slang op als een medicijn voor het volk. Genezing zou de geestelijke kennis vervangen. De medische orde zou overnemen.

49. Alles zou kunstmatig gaan, en niet meer volgens de natuur. De stad zou regeren, en de wildernis zou weggedrukt worden. Dit is waar de naker voor staat.

50. De slaven-markten werden opgewekt uit de put, achter de schermen van de welvaart en gezondheid.

51. Orion is diep opgeslagen in de patronen van de mens. Door het hele heelal werden er afgezanten uitgezonden om de Orion vloek te verbreken.

52. Zij zijn niet alwetend, zij gebruiken raad en overleg. Zij zijn niet onaantastbaar. Zij lijden veel, en staan onder zware tucht, juist om het Orion vlees te verbreken.

53. Orion is de poortwachter van het paradijs. Hij rijdt op het monster, Betelgeuze.

54. Er zijn tien Amazone stammen achter de tien Israelitische stammen.

55. Alles loopt uit op het komen tot de eeuwige opvoeding, Gad-Kili, en vandaaruit komen tot de grootste opvoeding, Aser-Bada. Dit is de enige manier om echt los te komen van het vlees. Te komen tot de eeuwige opvoeding is door de grootste vergetelheid, Issaschar-Hiti. Te komen tot de grootste vergetelheid is door de eeuwige vergetelheid.

56. Te komen tot de eeuwige vergetelheid is door het grootste loon. Te komen tot het grootste loon is door het eeuwige loon. Te komen tot het eeuwige loon is door de grootste oorlog. Te komen tot de grootste oorlog is door de eeuwige oorlog.

57. Het vrouwelijke vruchtbare deel staat voor de leegte, de paradijselijke afgrond. Dit is Hiti, die door Issaschar verborgen werd gehouden.

58. Hiti betekent de doorboorder.

59. In het boek van de paradijselijke afgrond wordt dit teken telkens uitgezonden om oordeel te brengen.

60. Door Kili wordt men zoon van de grote moeder.

61. Het vereist inwijding om terug te keren tot Kili, de moeder borst en het mes.

62. Een hoorn van tucht, van kastijding, is opgericht in het huis en land van Bada.

63. Bada is de Amazone stam die door Aser verborgen werd gehouden, staande voor de tucht, en de oorlog.

64. De mensen willen niet horen van tucht en oorlog. Ze willen horen van de liefde. Ze zijn lui, en

houden ervan om in illusies te leven. Ze houden ervan om bedrogen te worden.

65. De vrouw staat voor het loonstelsel. Oorspronkelijk was het een geldkist.

66. Kom van genade tot loon. Dit is waar de Amazone Bada stam voor staat.

67. Iemand ging er met het geld vandoor, en maakte er het gevaarlijke genade systeem van, waarin je nooit weet waar je aan toe bent.

68. Wij moeten komen tot de moeder van de oermens, door het merkteken van de grote jagerin. Wij moeten van genade komen tot loon, het 'geld' van de geestelijke kennis.

69. In het Aramees is het merkteken van de oermens hetgene wat de geldkist bewaakt en verborgen houdt, oftewel het jachtsloon.

70. Daarom is dit merkteken van de grote jagerin.

71. De oermens is de sleutel tot het jachtsloon. Het vlees wil niet dat een mens tot de allegorische betekenis komt. Daarom hebben ze alles letterlijk gemaakt.

72. Wij moeten terugkeren tot de oermens en tot de moeder van de oermens. Er is een loon-systeem van het oer.

21.

De Feti stam

1. De geschiedenis van Golar is fundamenteel. De achtentwintigste monarch, Katar, ontwierp het boek van Ul. De negenentwintigste monarch, Benzeem, stelde het boek Ifter samen. De dertigste vorst, Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de

Takhot.

2. Golar is een district in het Behemma-continent van Betelgeuze. In de Takhot kunnen we lezen over de Krips, de bewaarders. Het boek van Ul en het boek Ifter staan vol met misvertalingen en verdraaiingen van de oudere Betelgeusische paradijs teksten.

3. De Takhot staat vol met afdekwoorden, om mensen van de geestelijke kennis af te leiden. Dit werd een legaal, verplicht regerings-systeem, omdat de politiek wist dat de geestelijke kennis het einde van het wereldrijk van het vlees betekende.

4. In het menselijk lichaam, zijn oude wegen terug tot het oer.

5. In het oer, in het paradijs, staat er dan het enorme geheimenis van de bewaarders.

6. De prediking is over het ontvangen van kastijding, en van scheiding, door het verslaan van het vlees.

7. Door het verslaan van het vlees komt er zoonschap tot de grote moeder.

8. Hierdoor vind er grote afscheiding plaats, en de scheiding, een belangrijk onderdeel van de Betelgeusische theologie.

9. Het is te vinden in de Sukkal, de kennis door ervaring, de zintuigelijke kennis.

10. Dit is in het Aramees allemaal om de 'allegorische betekenis' bekend te maken.

11. Zo krijgt alles weer betekenis, dat de mens vernieuwd wordt door de moederborst.

12. De sobere wordt opgeroepen om een prediker te worden van de grote moeder, zodat Zij tot hem

spreekt. Dit is dus de sleutel tot het geestelijke woord.

13. Shama komt die hem gevoelig maakt voor de stem van de grote moeder, en maakt dat hij daaraan gehoorzaamt, als 'horen en gehoorzamen'. Shama is de geestelijke leidraad die het Woord omzet in acties, als de kracht tot gehoorzamen. Het bestaat uit de geboden, waarschuwingen, bedreigingen, liederen en beloftes.

14. De sobere wordt aangesproken als zoon van het rode volk. Hij werd gezonden tot Bayith, een gevangenis, de opslagplaats van de onderwereld. Hij ontving een certificaat van scheiding, met zuchten en liederen daarop.

15. Duisternis en honger kwam over de sobere en hij ging de bitterheid binnen, en de Chemah, de koorts.

16. Hij krijgt het Woord in de vallei.

17. De grote moeder haalt het volk neer door de hoofd-besnijdenis, de honger en de koorts.

18. Het land Israel, het voorhoofd van steen, het centrum van kennis, zal aan het heilige overblijfsel worden gegeven, het rode land Israel (Adamah), de verloren stammen, zullen vergaderd worden.

19. Het eeuwige zaad ligt verborgen in het verslagen vlees.

20. Wij moeten doorboord worden met leegte. Hierdoor overwinnen wij het vlees..

21. Dit wordt in verband gebracht met de Urim, de toets-steen. In Amazone termen is Feti de Urim.

22. Wij moeten kinderen en zonen van Feti worden. Feti is de toets-steen, de honger en de duisternis, wat verborgen werd gehouden door Judah.

23. Geestelijkheid is duisternis in het Aramees, leven in geestelijke kennis..

24. Gij zijt allen kinderen en zonen van de Urim, van Feti.

25. In een grot vond de sobere tabletten met vreemde tekens erop. Buiten waren de mammoeten.

26. Er was een grote oorlog. Hij schreef de tekens op zijn hand en zijn lichaam, en verdween toen. Hij moest dieper de grot in, waar hij nog meer tabletten vond, met nog meer vreemde tekens. Hij hoorde het gebrul van grote harige dieren buiten. Hij wist niet hoe lang hij dit nog zou volhouden.

27. Hij kon hier niet blijven, en rende dieper de wildernis in. Het oerwoud was nat. De droogte had hier plaatsgemaakt voor vruchtbare palmbomen, en diep groene struiken en bomen.

28. Mag ik wat van dat rode, dat rode daar ? Hij dook in een rivier, waar de wateren bruin waren, gelig bruin. Hij was thuisgekomen. Hij kon haar stem horen. Ze stond aan de kant. Maar haar boog was op hem gericht. De tabletten hadden de waarheid gesproken.

29. Zij trok hem uit het water. Terug kon hij niet. Ze bleef naar hem kijken.

30. Had hij de tabletten wel goed ontcijferd ? Was dit wel echt hun boodschap ? Of had zijn verkeerde interpretatie hem hier geleid ?

31. Waren zijn interpretaties wel waar ? Of had hij de tekens verkeerd vertaald ? Waarom was hij hier ?

32. Toen begon de honger toe te slaan, zoals de tabletten hadden voorspeld. En hij geloofde het, want het was zo echt.

33. Met veel voedsel kwamen zij hem omkopen,

maar hij koos voor de honger. De honger leidde hem tot de verlamdheid, en de verlamdheid leidde hem tot de vergetelheid.

34. Hij wist het zeker dat hij de tekens naar waarheid had vertaald. Maar toch was er twijfel in zijn hart. Hij verkoos de honger boven de gulzigheid.

35. De rode planeet hing boven het kamp. De tabletten in zijn hoofd waren gebroken.

36. Twaalf stammen opgesloten in een pot, en die pot werd in een rivier geworpen. De tabletten waren verbroken. Hij leerde nieuwe tekens.

37. Hij was tot de onderwereld gedaald.

38. Mag ik wat van dat rode, dat rode daar ?

39. Ze bracht hem wat soep de volgende dag, vol met het rode. Hij stond op, en keek naar haar. Toen ging hij weer zitten en at van de soep.

40. De lucht was van bloed. Dat is wat ze inademen. Zij ademen bloed-lucht, de rode lucht. Mag ik wat van dat rode daar ?

41. Hij dronk van het bloed in de rivier. Zou hij dat niet doen, dan zou hij sterven. Het waren zijn lippen, en toen moest hij ze voeden. Hij was diep in hen, en toen zonk hij diep in de rivier, verdrinkende, om visioenen te krijgen. 'Drink niet !' riep hij, maar ze dronken. Hij moest ze voeden. Hij verloor zich uit hun greep, en zwom naar de oppervlakte. Hij wilde niet sterven. Hij kroop uit de rivier, maar ze trokken hem terug. Hij moest ze voeden.

42. Feti is als een toets, een onderscheider.

43. Sukkal is de plaats van kennis door ervaring, zintuigelijkheid, epistemes in het Grieks. Het zicht kenmerkt zich door zintuigelijkheid,

onderscheiding, als een toets-middel.

44. De stam Feti is het toetsen, de testplaats. De vijanden worden naar deze testplaats geleid om getoetst te worden. Dit is een langdurig proces, waarbij dingen zorgvuldig worden getest, om valse inneng te voorkomen. Het oordeel begint bij onszelf.

45. De stam Feti is dus een langdurig en slopend proces waarin wij aan onszelf sterven, waarin wij verhongeren.

46. In dit proces ontvangen wij de Wet van Scheiding. Wij moeten gebroken worden in dit proces. Uit die gebrokenheid komt uiteindelijk Aima voort, het oordeel, de geestelijke bloedvergieter, als de brenger van het geestelijke zaad.

47. Op de toets-plaats, ontvangen wij de wapenrusting vanuit de Aphar. Wij moeten Feti ontvangen, de boog, om de macht van de spier te breken. Hierin ligt het geestelijke zicht verborgen.

48. Wij ontvangen geestelijk zicht door de honger, door het vasten.

49. De ware oorsprong van de misvertaalde teksten van de Takhot lag in Betelgeuze, in de Betelgeuzische paradijs-teksten. Dit zijn dus diepere grondteksten.

50. Het zijn de Amazone grondteksten. In de grondteksten hadden de Abad, de dienstknechten van de Leri, de toets-steen.

51. Dit betekent dat zij onderscheiding, hadden, het geestelijk zicht. Zij hadden de Feti-steen.

52. Feti is de belijdenis van zonde.

53. Gad is het mes. Zo is Gad de rode steen, de steen van het bloed, wat ook de steen van Ruben is.

54. De rivier staat voor de Amazone Urim, Feti, als een toets-plaats. Wanneer het toetsen volkomen is

komt er geestelijk zaad.

55. De sobere wordt aangesproken als zoon van het rode volk.

56. Voordat de sobere werd gevormd in de onderwereld, kende Zij de sobere. Zij is de baarmoeder, rechem.

57. Een stad op een eiland, maar de poorten zijn gesloten. De stad is vol van roofdieren. Maar wij moeten weg van die stad. Die stad blijft ons trekken. Maar de stad moet dicht.

58. Een droom, een dromer, maar dromen gaan ook nergens over. De eeuwige verhalen zijn zoek. Zij dragen de sleutel.

59. U was in die stad, nu, zeg het vaarwel. De poorten zijn gesloten. Vraag niet waarom u nu in het water ligt. Vraag niet waarom u nu buiten de stad bent. Vraag niet waarom en niet waardoor. Maar zwem. Duik in de diepte, en houd de adem in, en zwem naar de overkant.

60. Het is een zee, en de stroom is sterk. Vraag niet waarom u opeens op de kust staat. Maar ren het oerwoud in. Alles beweegt van u weg, omdat dit Tantalos is, het land van honger. Het is een visioen. Het is zaad. Het is nog geen werkelijkheid, maar het zal werkelijkheid worden. Alles beweegt van u weg. Maar loop gewoon door.

61. Voer geen oorlog, want u zal het verliezen. Ren zo hard als u kan.

62. Het zijn illusies om u af te leiden. Het probleem is iets anders. U moet er doorheen prikken.

63. Ren zo hard als u kan. Het is geen tijd om te rusten. Dan komt u aan bij een bosmeertje. Duik erin, en zwem. Duik onder, en zwem.

64. U staat nu aan de overkant van het bosmeertje.
Vraag niet waarom of waardoor.

65. Ren naar het volgende bosmeertje.

66. Duik onder, en zwem.

67. Er woont een vrouw in het oerwoud, een amazone. Zij probeert je hoofd te bereiken. Door patronen. Door overdenkingen. Door verhalen.

68. Stop even met ademen. Adem dan diep in en dan diep uit, en verbindt je dan aan een andere bron. Zijn er andere bronnen dan adem waar je uit kunt leven ?

69. Illusies zijn patronen.

70. Het zijn een soort vissen. Bevecht ze met pijl en boog, en houdt afstand. Bevecht ze met werpsperen.

71. Valse schuld is wat ze brengen. Laat mij hen eruit vissen met mijn netten. Laat mij hen doorspietsen. Ik ben de amazone.

72. De valse schuld zal sterven. De valse angst zal neergeslagen worden. Door een gebrek aan kennis komt het, door gaten. Laat mij de gaten verwijderen. Ik ben de amazone. Ik baan een weg door de wildernis. Volg mij.

73. De amazone riep mij dieper het oerwoud in. Het enige wat ik kon doen was deze dingen op te schrijven.

22.

Het orakel van de Orionse taal

1. Amazone stammen, dochters tegen dochters. De grote moeder is verdeeld.

2. Zij bevechten elkaar, ieder voor zijn eigen nederzetting. Nederzettingen gebouwd in wildernissen, grote vestigingen. Het is hier kamp tegen kamp.

3. Haar ogen zijn wijd open, de ogen van een vechteres. Haar mes ligt op haar tong, om haar woorden te spreken.

4. Een oorlogsboek ligt op de rand van haar tong. Zij zegt de oorlogs-spreuken en oorlogs-verzen hardop.

5. Haar hyena's rennen voor haar uit, klaar om haar woord te brengen. Ze vecht voor haar woord.

6. Haar mes kijkt voor zich uit, en waakt over haar. Het waakt over haar ogen en mond.

7. Kom dieper in het oerwoud, voor inwijdingen.

8. Neem het bootje, kom langs de roofdieren.

9. Kom tot de spreuken. Zij zijn getekend op de muren, deze muren van klei.

10. In muren van klei zijn zij getekend. De muren zijn warm, en uw pad gaat er langs. U raakt de muren aan om de warmte te voelen.

11. Met uw voeten bent u in het zand. Het is een zanderig pad, wat in de diepte van het oerwoud gaat. Velen buigen neer tot de roofdieren, om hun valse angsten te aanbidden. Zo voeren zij oorlog tegen u.

12. Wordt niet één met hen.

13. Ga langs de muren. Blijf niet te lang stilstaan. Hier is het een doolhof. Volg daarom het pad. Laat u niet verstrikken. Laat u niet afleiden.

14. Zij schieten hun pijlen op u. Kom tot de spreuken. Ze zijn getekend op de muren, diep in de

klei. Leg uw hand op de warme stenen.

15. Aanbidt uw valse angsten niet, maar ontmasker hen. Er zijn leugens gesproken in uw hoofd. Zij voeren oorlog tegen de slang, en tegen u.

16. Ontmasker de leugen. Ga het pad dieper in het oerwoud. Lees de spreuken en wordt wijs. U leest ze nu op de warme muren. Uw voeten zijn in het warme zand. Uw voeten zijn in het hete zand, om uzelf weer te voelen, en niet de schaduwen.

17. U heeft valse identiteiten. Dit zijn de spreuken om los te komen van valse identiteiten. Blijf niet staan. Blijf niet te lang staan, maar kom dieper in het oerwoud.

18. Een plaats waar slangen glijden. Een plaats waar slangen groot worden. Dikke oranje-zwarte patronen, met grote vlekken. Zij hebben gesproken, hun woorden in uw hoofd, als een zwaar gif. Zij strijden om de macht met de krokodil.

19. De slang is sluw. De slang is lang en groot, en klaar om te wurgen. Ga daarom niet op zijn pad. Overwin de slang met uw speer.

20. U gaat door het zand, dieper in het oerwoud, om te ontkomen aan deze oorlog.

21. De amazone heeft wijsheid om u te onderwijzen. Oorlogs-strategie. De amazone roept. Zij vertegenwoordigt de oudheid, dat wat verloren is gegaan. Kennis verborgen.

22. Zij onderzoekt u, om te zien of u wapens bezit. Zij breekt hen, totdat gij naakt voor haar staat. Naakt en leeg. Dan slaat zij u neer, want een mens mag niet vol trots en kracht het oerwoud binnengaan. Nee, de mens zal gedragen worden, de mens zal kreupel zijn, gebroken, in een diepe slaap. De mens is een roofdier.

23. Zelfs in uw dromen zult gij verbroken worden, en hallucinaties zullen wegglijden. Niemand zal u op de been houden, niemand zal u aansterken of bemoedigen, wanneer gij het oerwoud moet binnen gaan.

24. U zult binnengedragen worden, verbroken in uw dromen. De valse identiteit zal wegbloeden. Er zal geen trots zijn, maar angst. Een speer gaat door de valse angst. Een speer gaat door de valse dromen. Wie heeft tegen u gelogen ?

25. De krokodil had zijn bek naar u opengetrokken, klaar om te verslinden. Een slang had zijn bek naar u losgetrokken, klaar om te wurgen en te bijten. En u riep en niemand hoorde u. U was tot het oerwoud gekomen.

26. Een hyena at vlees. Een speer. Een mes. U had wilde bessen gegeten in de diepte van het oerwoud. Maar nu bent gij aan het ontwaken. Hebzucht was het probleem niet. U was ontvoerd. U had giftige bessen gegeten, omdat zij u dwongen.

27. Een hyena at vlees. De amazone trekt haar boog, en richt het op u. Nu is het leren boogschieten of sterven. Velen sterven hier.

28. De amazone trekt haar boog en richt. Op het veld liggen alle reuzen dood.

29. Staat gij daar nu nog te pronken ?
De amazone zal u neerslaan.

30. Hebzucht is een droom van macht, maar al zijn wegen leiden tot de dood.

31. Nu, waarom neemt gij dan niet uw mes op, om mij te volgen. Nog meer geheimen zullen getoond moeten worden.

32. Neem uw mes op en volgt mij. Ik ben de amazone. Ik onderwijs u de strijd-ordes. Een oorlog

is gaande, een oorlog diep. Ik ken de paden hier, de wegen, blijft daarom dicht bij mij. Ik laat u de roofdieren zien van het oerwoud.

33. Deze insecten zullen u markeren, patronen in u maken. Vrees geen kwaad.

34. Vrees geen kwaad, maar blijft dicht bij mij.

35. Drink uit de rivier. Laat uw gedachten langstromen. Wrijf u in met modder langs de rivier, zodat zij u niet kunnen traceren.

36. Grote geheimen zal ik u tonen. Ik ben de amazone.

37. Grote gevaren laat ik u zien. Ik ben de amazone. Ik ben deze weg gegaan, en heb jullie deze geheimen gebracht. Ik zal u inzicht geven.

38. Van grote getale is mijn leger, zij leren van mij. Door de duisternis leidt ik hen.

39. Waarom zou je je tijd verdoen met jagen, terwijl je kunt leren ? Waarom zou je je tijd verdoen met oorlog voeren, terwijl je meer inzicht kunt krijgen ? Verdoe je tijd niet met slapen. Er is een tijd om te vluchten, en om wijzer te worden. Er is een tijd om kennis te vergaren. Dan worden alle wapens afgelegd. Als je dat niet doet, zullen je wapens je verslinden.

40. Heb je soms geen afkeer van de oorlog en de jacht ? Dan is het tijd er iets bij te leren. Valse schuld is naar je op jacht. Valse boosheid en valse angst willen jou vervullen, en jou meentrekken naar hun duistere hollen, om wat van je te maken ?

41. Oorlog en jacht is vaak de makkelijkste weg. Ken je de geheimen van het oerwoud ? Vele jagers en strijders raken verstrikt. Zij willen niet leren, zij haten kennis, zij haten school. Zij zijn spijbelaars in het leger van het vlees. Zij zijn arm en bedrieglijk.

Zij hebben geen kennis.

42. Ik zal u laten zien waarnaar ik u ga leiden. Kijk recht voor u uit, en zie in de diepte van het oerwoud.

43. Laat al uw gedachten los, om naakt te komen. Laat al uw reserves los. Laat al uw conclusies en meningen los.

44. Dit leidt tot de diepte.

45. Laat mij u diepere geheimen vertellen. U staat op de rand van een grote diepte, die weldra voor uw ogen zich zal openen. Daarom blijft luisteren, en wijkt niet af. De wildernis zal de wereld overvallen. De amazone zal haar macht terugnemen. Ik sta klaar om u te onderwijzen. Alles is veel dieper. U heeft uw wapenen afgelegd. Kom naakt. Kom tot de bron. De wildernis is een groot geheim.

46. Zwem naar de overkant van de rivier. Vecht alleen wanneer ik je de wapens geef. Ik ben de geestelijke kennis.

47. Lees de spreuken op de muren. Er is een pad, een zanderig pad, naar een zandvlakte. Bouw aan de zijkanen van de zandvlakte je tenten en hutten, van gras en riet.

48. Ik schreef deze dingen op. De dingen leken tot een einde te komen.

49. Het vlees is nauw verbonden aan het inbrengen van consumerende spierkracht. Deze kracht werkt alleen door het consumeren.

50. Spierkracht consumeert telkens, om de leegte weg te houden. Spierkracht vreest de leegte, en zal altijd weer met smoesjes komen om eraan te kunnen ontlopen.

51. Het is een leugenachtige kracht.

52. Er zijn veel archetypes om je verstand in een

lage frequentie te houden, in een soort slaap frequentie, waardoor ze je beter kunnen aftappen, zich tegoed kunnen doen aan je inhoud.

53. Je wordt gemeten om te kijken in hoeverre je daartoe geschikt bent, en in hoeverre je daaraan wil meewerken, zodat je dieper ingewijd kunt worden in de geheimen van het vlees.

54. Door schuldbelading trekt het mensen binnen.

55. Mensen raken het aan en worden krankzinnig, raken in paniek, want de schuld heeft hen aangevallen en vreet hen aan. Het is een roofdier, een jager.

56. Dit is dus puur manipulatie en chantage om mensen te laten buigen.

57. Er zou een verre stam en natie komen, gewapend, en zij zouden de honger en de verwoesting brengen.

58. Zij komen van een verborgen plaats in de onderwereld, als een jagersvolk, naakt of halfnaakt. Zij komen vanuit de heupen van de onderwereld, van de plaats waar het wapen is, van een zachte plaats of schacht.

59. De Zarim en de Zuwr zijn verre vrouwenstammen uit Orion.

60. Om het afgedwaalde volk vatbaar te maken voor Orion, zou er een soort koorts worden uitgestort : de Chemah. De Chemah diende het volk weer terug te brengen tot de geestelijke rust, om tot ontlediging te komen.

61. Ook de oude profeten spraken over de komst van de Zuwr, de Orionse Amazones.

62. Het is een orakel, een verre tong, als de taal van Orion.

63. De interpreteerder van orakels en verborgen dingen is aangesteld over de profeten.

64. Orion zou zich openbaren op aarde, als een weg terug naar het paradijs.

65. De besnijdenis is het fundament van profetie.

66. Uit de schoot van de onderwereld, kwam de mens voort.

67. Er is veel meer gaande, en deze dingen werden in duisternis verborgen.

23.

Het tien stammen orakel

1. Er was een man die het leven niet meer aankon, en hij rende het bos in waar hij een jong hert zag. Het jonge hert rende niet van hem weg, en de man begon op het beest uit te huilen. 'Is de liefde dan gevaarlijk ?' vroeg de man, die een gebroken hart had. 'Ja, heel gevaarlijk,' zei het hert. 'Het brengt depressie en lijden, waardoor je nog dieper afglijdt. Deze drug heeft vele bijwerkingen zoals dit. Daarom ben je zo in de vernieling. Drugs verwoest je leven. Je moet opgroeien en komen tot de hogere kennis, een ruimer bewustzijn, en dit niet allemaal door liefde op slot laten zetten, want dan leef je maar in een heel eng en nauw wereldje.

2. Hogere kennis brengt je tot de tederheid, wat veel dieper gaat dan de verblindende liefde.' De man keek het jonge hert aan met grote ogen, verbaasd dat het beest terug sprak. 'Kom, ik kan je meenemen naar een nieuwe wereld,' zei het jonge hert. Het dier leidde de man over een rivier, waar nog meer sprekende herten waren aan de overkant. De man werd duizelig en viel neer, terwijl de herten hem toespraken over de geestelijke kennis. Hij moest zijn oude leven en denkbeelden afleggen. 'Wie kan

ik nog vertrouwen ?' snikte de man.

3. 'Ga met niemand te diep,' zeiden de herten. 'Raak alles lichtelijk aan, want dit zijn maar verdraaide schaduwen van de gnosis. Je moet het allemaal loslaten om de ware gnosis te winnen. Laat je door niemand opsluiten, laat niemand je je vrijheid ontnemen door je helemaal voor hen op te eisen. Mensen grijpen te vroeg en te snel naar de dingen om hen heen, en missen zo de geestelijke kennis.

4. Zij kiezen voor de verdraaide reflecties van de geestelijke kennis, de echo van de gnosis die vals geworden is in de wind. Zij grijpen het materiele, en worden zo bedriegers. Zo groeien zij vast en kunnen de geestelijke kennis niet meer verstaan. Zij komen niet dichter bij de geestelijke kennis, maar nemen genoegen met de beelden die mensen van de geestelijke kennis hebben gemaakt. Deze beelden liegen, bedriegen en verstrikken. Deze beelden komen in plaats van de geestelijke kennis. De begeertes van de mensen maken hen stuk.'

5. De man stond op, bedankte de herten, en ging terug naar waar hij woonde als een veranderd mens. De herten bleven telepatisch tot hem spreken : 'Ga niet te diep in het materiele, raak alles lichtelijk aan, om zo het totaal-plaatje van de geestelijke kennis te ontvangen.' Zij bewaakten zijn hoofd, en het leek wel alsof er elke dag meer herten bijkwamen.

6. Van genade overgaan tot loon betekent het persoonlijk goedmaken met de grote moeder en niet meer bedriegen.

7. Ren de wildernis in, ren de buitenlucht in, en verlaat alle grote reclame borden van de stad waarmee ze je dag en nacht programmeren.

8. Leg al je kleren en wapenrustingen af, en duik in het water van de wildernis.

9. Zwem rivieren over, en kom tot de dieptes van de

wildernis.

10. Blijf niet staan. Ook als je een tent ergens hebt opgezet, wees nomadisch, trek na een tijdje weer verder, want ze zijn op jacht.

11. De nomadische tent is de kukkah. Het meenemen van de kukkah naar een ander gebied om het daar op te zetten is belangrijk om te doen herinneren aan het belang van loslaten en opnieuw beginnen, om zo geen prooi te worden van de vijand die achter je jaagt.

12. De sobere moet zich voortdurend vernieuwen. Het herinnert eraan dat alles slechts een tijdelijk onderkomen is.

13. Zonder Zebulun, Zabal, oftewel de Kukkah, is er geen weg tot de leegte.

14. De tien stammen van Israel vormen een orakel om te ontkomen. In Aser komen we uit op het centrum.

15. Er is een wet van scheiding om de geestelijke kennis te ontvangen. Het brengt ons veel verder dan valse liefde.

16. Als wij enig contact met de geestelijke Moeder willen hebben, dan gaat dat door de scheiding.

17. De oude profeten gingen hier doorheen, afgescheiden, in de donkere nachten van Getsemane en Golgotha.

18. Ook de sobere kreeg dit certificaat van scheiding, het boek van de moederschoot.

19. Omdat overmoed nog steeds een erg gevaarlijke macht kan zijn in deze gebieden, is het belangrijk dat wij de heilige stomheid aanhangen. Zo kan alleen God onze mond openen.

20. Hun huid moest geschonden worden door besnijdenis en doorboringen, zodat ze de grote moeder zouden zien, visioenen zouden krijgen.

21. Woorden worden voor eeuwig in grotwanden gekerfd.

22. Wij worden de wildernis ingeroepen om met de wilde beesten te zijn. Zie daar te overwinnen en je weg te vinden. Zie daar tot de diepere geestelijke sieraden te komen. Het leven is in de diepte een ascetisch sieraad van nauwgezette discipline, van ijzeren wetten waaraan niemand kan ontkomen.

23. Het leven is geen bruiloftsfeest. De bruiloft was slechts een oorlogs-strategie. Het zal zijn als in de dagen van Noach : mensen eten en drinken, en mensen huwen, en ze hebben het belangrijkste vergeten. Ze verspillen hun zaad aan elke hoge boom, en hebben het geestelijke zaad verlaten, en de betekenis hiervan vergeten. Job walgde van dit leven, en van deze valse behoudenis. Hij wist dat deze afvalligen diep verstrikt waren.

24. Diep in zijn hart walgde Job van genade, van behoudenis, want wat zou het hem brengen ? Het zou hem alleen maar verder doen afwijken. Hij zei : 'Zouden wij het goede van God aannemen, en niet het kwaad ?' Job had ook geleerd het lijden te aanvaarden. Het lijden bracht hem visioenen en dromen.

25. Alles wat hij had geleerd werd in hem gekerfd.

26. Ezau was een sjamaan, die een heilige dodentocht moest maken door de uiterste dieptes van de onderwereld. Hij moest hierbij door de nodige inwijdingen gaan, uitgevoerd door de Amazonen, de grote oervrouwen van Orion. Hij moest allerlei wilde beesten in de onderwereld ontmoeten. Dit was opgetekend in een dodenboek.

27. Deze elementen worden verborgen gehouden in

de Yeshua mythologieën.

28. Daarom zal Orion terugkeren. Orion zal de weg openen tot de geestelijke kennis van Ezau.

29. De mens kwam in het paradijs voort vanuit de geestelijke kennis van Ezau.

30. De mensheid kwam dus voort uit de dieptes van Ezau.

31. De geestelijke kennis van Ezau komt voort vanuit de beproeving. Die beproeving is Orion.

32. Ten diepste houdt Orion de besnijdenis in, wat geestelijke kennis opwekt.

33. De geestelijke kennis van Ezau kwam om het mes te brengen, de besnijdenis.

34. Orion maakt korte metten met de bruid en hoer, en zal opnieuw de geestelijke kennis van Ezau in het volk planten. Het volk zal teruggedleid worden tot de fundamente van Ezau, om zo opnieuw Orion binnen te gaan.

35. De mensheid was geworpen in de put van de rivier, overgeleverd aan de kinderverslindende afgod.

36. In het diepere werd de geestelijke kennis van Ezau verborgen gehouden.

37. De geestelijke kennis van Ezau is een pad tot de dieptes van het paradijs, tot de westelijke Amazone gebieden. Het kwam om het mes terug te brengen, het mes van de besnijdenis. Dit mes is hetzelfde mes als het mes van de geestelijke wapenrusting.

38. De Bruiloft kan de kastijding uitdoven. De bruiloft is waar vele boze geesten huizen, als een schuilplaats tegen de toorn van God. Daarom trad Sefanja hier tegenop. Troost kan werken als een

drug. Het kan je afhankelijk maken en lui, zodat je niet groeit.

39. Wanneer we tot de geestelijke kennis komen, moeten we alle bindingen afleggen, achter ons laten. We moeten de scheidings-arbeid in ons leven accepteren. De Wet is de geestelijke scheiding waar elke sobere doorheen moet. Hierin sterft zijn vlees af. Zo ontkomen we aan de vetmesting die in de fokkerij van het vlees heerst.

40. De trooster moet in ons afsterven, om aan de slavernij tot het vlees te ontkomen.

41. De oude profeten voorzagen de cultus van het vlees die zou komen en zijn climax zou hebben.

42. Job zag de beesten komen, en God vroeg aan Job die te temmen en te berijden. God vroeg hem deze beesten te beteugelen.

43. Het geestelijke is niet vies van mythologie. Mythologie is vaak onzuiver, maar bruikbaar, als een erfenis die gezefd moet worden. Vandaaruit mag er transformatie komen. Wij moeten hogerop komen.

44. De trooster zal je vertellen dat er niets aan de hand is met de religie. De trooster was door het systeem opgezet om mensen in slaap te houden.

45. De wilde voormens, de Behemah, jaagt op de Behemoth, in de runderjacht op het oervlees.

46. Niemand heeft hier echt vat op, en we zijn dan ook compleet afhankelijk aan de evolutie van het Orionse contact met de hersenen van de mensheid dat met het oervlees zal afrekenen.

47. De dieptes van het geestelijke touw, die vereist dat alle sociale iconen worden afgelegd, worden niet geleerd. Het is meer ego tegen ego.

48. Wij hebben niet met mensen te maken, maar met

het oervlees. Het wapen hiertegen is het leren te begrijpen, en kennis te verkrijgen over deze dingen. De geestelijke kennis zal onthuld worden.

49. In Betelgeuse zijn alle bronnen te vinden van het oervlees om ons heen, de webben van bedrog. Alles vindt zijn oorsprong in Orion, en wel in Betelgeuse. Daarom moet alles in Betelgeuse doorvertaald worden.

50. Wij moeten disinformatie overwinnen en juist komen tot de diepere geestelijke betekenis.

51. Disinformatie draagt het patroon van de waarheid in zich, die dus alleen bestemd is voor de soberen.

52. De leugen is het raadsel van de waarheid. Een sluier of voorhangsel wordt alleen op de tijd van de grote moeder weggehaald. Ook is een sluier soms het teken van oordeel.

24.

Seret in de zwijnenkuil

1. De Grote Moeder geeft vele hardnekkigen over aan hun leugens. Het geloof in tradities en menselijke overleveringen kwam veelal als een straf. Zij zijn geketend voor de ondergang. Het geloof in tradities was het oordeel op een tuchteloos volk, op de afgewekenen.

2. Zij volgden het vlees na en kwamen tot allerlei misvertalingen. Zo onstond de afgod. Ook dit was een oordeel.

3. Wij moeten dus terugkeren tot de oorspronkelijke grondslagen.

4. De grote moeder heeft een weelderige wilde taal,

als een oerwoud vol wilde en gevaarlijke beesten, waar we onze weg in moeten zien te vinden.

5. Wanneer wij de Omega van het vlees hebben verslagen komen wij tot de grote vreze van de geestelijke kennis, van de grote moeder.

6. De Omega moet scheuren, opdat wij geheel tot de grote Moeder kunnen komen. Alle planeten die we om ons heen zien zijn in de diepte uitingen of voorhangsels van het Betelgeusische oervlees. Als men deze geesten niet verslaat zal men door het oervlees geleid blijven worden, en zo niet tot de grote Moeder komen. Het is van levensbelang het oervlees te verslaan, zodat de aarde vrij kan komen in de diepere duisternissen van Orion, in het hart van Orion, oftewel in Betelgeuse. In Betelgeuse vindt alles zijn plaats, wordt alles doorvertaald, als men maar door de voorhangsels blijft gaan.

7. In Betelgeuze Mythe is Seret een soort Ahn, die mee wordt genomen door Amazones in het Amazone rijk. Hij wordt in een zwijnenkuil geworpen waar hij moet strijden tegen roof-varkens. Deze verwonden hem zeer. Dan wordt hij uit de zwijnenkuil gehesen en wordt verder door het rechtssysteem gegeteld.

8. De zwijnenkuil is een traditioneel item wat telkens weer terugkomt in Amazone mythe. Het is een middel om te doen verzwakken. Ook is het een test middel. Vaak werden kinderen erin geworpen als een rijpings-ritueel, te worden tot volwassenen. Niet elk kind overleefde dit, daarom was het een gevreesde test.

9. De Betelgeuzische zwijnen hadden hoorns. Zij konden groeien tot enorme afmetingen, waarbij ze niet onder deden voor de buffel.

10. Gad betekent de plaats waar verzameld wordt en waar de schepping plaatsvindt, en de herschepping.

11. Zefanja is de verborgen schepping.

12. Getsemane is een plaats van onderdrukking.

13. Zo werken de paradijselijke zintuigen. Deze zenuwstelsels waren door het hele paradijselijke lichaam aangelegd.

14. Zonde betekent in diepte het missen ervan. Omdat het vlees zo gevaarlijk is en losbandig gaat het over het loskomen van de zonde.

15. In het Orions is suiker verbonden aan luiheid en strategie-loosheid.

16. Alle reddings-theologieën over hoe 'gered' of 'behouden' te worden, zijn allemaal gebaseerd op deze luiheid, op suiker. Het is een Orionse suiker om de mens te verlammen en tot een suiker-slaaf te maken, en dat terwijl in het Hebreeuws redding juist overwinning betekent, en overwonnen worden, waar ook de naam Hosea voor staat.

17. Suiker roept op hebzucht, om zo consumerende slaven te maken.

18. Nahum is de geestelijke oorlogs-oproep. De troosters kwamen om de oorlogs-lust uit te doven, zodat het oervlees de mens gevangen kon houden.

19. Vertrouwing houdt de oorlogs-oproep verborgen.

20. Maleachi is Malakiy, boodschapper, vee-vervoerder, als een beeld van het leiden tot het laatste oordeel.

21. Maleachi is het overgaan van gave tot loon.

22. Dit gaat om een diepere wedergeboorte.

23. Het volk moet vrijkomen van overmoed. Menselijke overleveringen en tradities konden

ontstaan omdat er geen kennis over deze dingen was.

24. Zonder deze tegenkracht zouden we sterven. Er moet een tegenwicht zijn. Wij moeten dit leren herkennen en leren waarderen.

25. Wij hebben deze tegenkracht dus nodig. De Grote Moeder schiep dit als een kracht om ons tot de geestelijke oerbron te drijven.

26. Dit is het bewijs en teken van de rechtvaardigheid en kastijding.

27. Dit wordt verder als de reden beschreven van het lijden.

28. Het gaat hier om de oorlogs-oproep en het geven van geboorte, door de oerbron.

29. Het is het verzamelen van vissen, binnenhalen door een net.

30. Aan het einde van het feesten is de baarmoeder.

31. We krijgen een beter zicht op wat de vijand is en welke strijd we moeten voeren.

32. Het vaststellen van de loon-patronen is de weg terug tot het kinderrijk, als de bron van het eeuwige kindschap.

33. Zij die dit verwerpen en ook tederheid, visioen, kennis, aandacht, zullen schipbreuk leiden.

34. Wij moeten komen tot de eeuwige jachtvelden. Dit zijn de velden van de herinneringen.

35. Wij moeten volharden in het verdragen van de kastijding. Dit probeerden de bandieten af te dekken.

25.

De oorlogsoproep

1. De prediking kwam niet door het woord maar door jachtsloon die is verbonden aan jachtsfetishen, de weelde en rijkdom van de jager, jachtstroeën. Dit bepaalt ook weer het succes van de volgende jacht.

2. Het is tegelijkertijd een test, wat ook de prijs betalen betekent. Door te testen zien we of de prijs wordt betaald, ook voor onszelf, of er aan de voorwaarden wordt voldaan. Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen in de test. Het zift alle lui en bedriegers uit. Bedriegers komen niet ver in de test.

3. De prediking van tucht is dus heilig, want er wordt gekeken naar wat de prijs is en of er aan de prijs voldaan wordt.

4. Deze prediking is de kerysso, wat betekent 'dat waar naar geluisterd moet worden, en wat gehoorzaamt moet worden'.

5. Het meetinstrument en schattingsinstrument werd gezonden tot de soberen.

6. Waar vermaning is is ook vertroosting, maar in de diepte van dit woord betekent het oproepen tot de oorlog, als een oorlogsgroet en een oorlogsroep. Dit is wat er gebeurt aan de opening van de moederschoot.

26.

Het binnengaan van Bashan

1. Er gaat een nieuwe wereld komen door het geestelijke, eeuwige zaad. Zo zullen wij geheel

loskomen van het oervlees.

2. De geestelijke visserij is een beeld van de voltooiing.

3. De geestelijke moederschoot komt om te oordelen. Deze doet ook de slapenden ontwaken.

4. Er wordt een heel verhaal verborgen gehouden. Woorden hadden dit afgedekt om het oervlees veilig te houden.

5. De zee zal zwellen, als het oervlees wordt verslagen. Rivieren beginnen dan te stromen zoals nooit tevoren.

6. Dit is een strijd tussen twee grote territoriale geesten. Deze strijd gaat vooraf aan de openbaring van de geestelijke moederschoot.

7. Materialisme is een excuus. Onthoudt u van alle soort van kwaad.

8. Vissen staan voor vruchtbaarheid en vermenigvuldiging, wat betekent het komen tot de geestelijke gehoorzaamheid. Dit is wat het eeuwige zaad doet. Het verbindt ons aan de bron, en laat de bron door ons heenwerken, ons aansturen.

9. Het eeuwige zaad kan dus niet losgekoppeld worden van de eeuwige gehoorzaamheid.

10. Job is zoekende naar de plaats van de jacht.

11. Deze plaats is de plaats waar hij wordt klaar gemaakt voor de oorlog en de jacht, voor het oprichten van de wet en het recht. Het is de plaats waar zijn mond wordt gevuld met bestraffing en kastijding.

12. Op deze plaats zou Job in staat zijn de geestelijke woorden te horen en gehoorzamen.

13. Deze plaats is Issaschar, de leegte.

14. Issaschar is nodig om daadwerkelijk tot

overwinning te komen over de vijand.

15. Laat een ieder waken over dit boek, en komen tot de dieptes van dit boek, tot verdere overwinning over het oervlees.

16. Zalig zijn zij die dit boek begrijpen, en vervloekt zijn zij die dit boek verachten.

17. Het is het binnengaan van Bashan, de velden van overvloedig vee.

18. Het land van Laban was vol met geïnfiltreerden. Ook waren hier herder cultussen binnengedrongen. Juda moest ermee afrekenen.

19. Juda werd aangesteld als een slager en kwam tot Gad.

20. Gad is de geestelijke slager, waardoor anderen tot slager worden.

21. Dit heeft allemaal met hele diepe symboliek te maken.

22. In het toetsen brengen wij alles eerst tot de kooien.

23. Het toetsen is verbonden aan de geestelijke oorlog en de jacht.

24. Hiervoor heeft het oervlees een heleboel afleidings-taktieken om jagers te verwarren.

25. Laat je daarom niet afleiden en verleiden tot valse oorlogsvoering.

26. Dus altijd zoeken naar de bron. De afleidende geest wil ons voeren tot nutteloze gevechten.

27. De valse richteren-geest is een geest die oorlog laat voeren, terwijl er eigenlijk jacht gevoerd moest voeren.

27.

Van het letterlijke komen tot het symbolische

1. Aser staat voor de tucht, en voor de jacht. In Aser werd men getuchtigd en klaargemaakt om te tuchtigen. De gesel en de boog zijn symbolen van Aser. Aser is een volk van heersers.

2. Esau had Hititische vrouwen, wat een beeld is van dat hij de berg van de grote moeder was opgegaan voor de jacht, om het oervlees te overwinnen, oftewel om te komen van het afgeslotene tot het voortgaande.

3. De vesting van Edom is in de wortels : ontoegankelijke geheimen.

4. Ezau leidt dieper tot de duisternissen van het paradijs en de eeuwigheden. Het is een teken van overwinning over de hebzucht en het ingaan van de honger, het vasten wat tot glorie leidt.

5. In de paradijselijke leegtes komen we van het letterlijke tot het symbolische, wat overgaat in Gad.

6. Kennis en bewustzijn werd veroordeeld, en het leven werd van de mens afgehouden.

7. Adam werd veroordeeld min of meer, als de gevallen betiteld, omdat hij kennis wilde vergaren. Met Eva gebeurde hetzelfde, omdat zij de bloedband was door het vergieten van het bloed van de vijand.

8. Orion was in Griekse mythe voortgekomen vanuit een met urine en zaad vervuilde runderhuid. Urine bakent in de natuur terreinen af, als teken van overwinning en bezit. In de paradijsteksten van Betelgeuse moesten de huiden die voor tenten en voorhangsels werden gebruikt vaak bevuild worden

met zaad, urine en vee-bloed voor die reden, om boze geesten weg te houden. Ook werd dit gedaan om de jacht te doen slagen. De geestelijke kennis over boze geesten en hoe die te bestrijden ging diep.

9. Er waren geen wazige rituelen, maar alles had een duidelijke reden. Zij die aan zulke rituelen deelnamen zonder de betekenis ervan te weten, zonder ingewijd te zijn, zouden er krankzinnig door worden.

10. Geestelijke kennis was een belangrijk element en ging vaak oraal, en werd opgeslagen in symbolen. Het was niet zo dat men veel aandacht aan studie gaf. De geestelijke kennis kwam door de jacht, door het doen. Studie was zelfs een gevaarlijk iets. Ze waren voortdurend bezig met de jacht en de visserij, en kregen daardoor hun geestelijke kennis. Ook school was dus gevaarlijk, want dat kon gemakkelijk uitlopen tot bedrog. Kennis kwam door overwinning over de vijand. Zo ontstonden ook de ware bloedbanden.

28.

Wat schuilging achter de boom des levens

1. Betelgeuse is een reusachtig Orions centrum, met een reusachtig archief van de paradijsteksten van Betelgeuse. Het paradijs van Betelgeuse werd verborgen gehouden onder de scheppings-mythes van menselijke overleveringen en tradities.

2. In de paradijsteksten van Betelgeuse is de geestelijke buffeljacht een centraal thema waar alles omheendraait en naartoe werkt, als de bron van de schepping.

3. Alles was in runderbloed, omdat zo de mannelijke suprematie de macht niet kon grijpen.

De matriarchie was alleen veilig in runderbloed. Het reusachtige archief van paradijsteksten van Betelgeuse gaat diep in op de verschillende vormen van Orions vee, en hoe het vee behandeld moet worden.

4. De scheppingsmythe van menselijke overleveringen en tradities wilde dit ondersneeuwen. Juist in het Aramees zijn er zoveel tekens en heenwijzingen naar de paradijsteksten van Betelgeuse.

5. Alles had zijn oorsprong in Betelgeuse. Zelfs de aarde bestaat alleen door Betelgeuse. De aarde is een schepping van en in Betelgeuse, die het drogbeeld geeft dat het buiten Betelgeuse is. Het is belangrijk om onze koers terug te krijgen, en te gaan tot Tork. In Tork was Septus ontroont.

6. Betelgeuse kan je onderverdelen in gebieden. In het gebied 'Tork' was er lang geleden een skeletgeest als patriarchische leider. Zijn naam was Septus, een geest van bedrog, en hij werd uiteindelijk verdreven, maar kreeg een grote autoriteit in andere delen van Betelgeuse, Orion en de rest van het universum. Vandaar dat het gebied Tork een belangrijk gebied is om los te komen van Septus.

7. Iedere sobere gaat hier doorheen, om zo tot de leegte te komen, tot de Orionse afgrond.

8. Gad-Adam, als Adam komende tot Gad, tot het bloed van de vijandelijke prooi. In de diepte van de Gad-Adam, van de Qidmah, is de Dukka, de rituele slachtplaats in het Aramees. De Nakas kan hier uiteindelijk naartoe leiden, maar dat is niet altijd noodzakelijk. De Nakas is een wachter van de Dukka die ervoor zorgt dat niets onnodig of voortijdig in de Dukka terecht komt.

9. De Nakas bewaakte die regels. De Nakas is de wet van tucht, die ervoor zorgt dat boze geesten niet

voortijdig of boven de maat worden bestraft. Noach probeerde dit na te bootsen. Hij moest de dieren verzamelen, en zou daarna het bevel krijgen het oervlees te offeren.

10. Jezus werd gelegaliseerd in een vorm door Nicea. Alleen Niceaans christendom werd toegestaan door de wet. Vóór Jezus was er Serapis Christus, wiens volgelingen 'christenen' genoemd. Ze moesten een beeld van Serapis Christus maken om te aanbidden.

11. Serapis Christus was de baas over Cerberes, die aan zijn voeten lag. Onder Theodosius I werd het grootste deel van de cultus uitgeroeid.

12. Serapis was een mengeling tussen Osiris en Apis, de rund-god van Egypte. Serapis was een offer-rund, zoals Jezus een offer-lam was.

13. Serapis Christus werd veranderd in Jezus Christus, en rund werd veranderd in lam.

14. Serapis was een oorspronkelijke cult van de eerste christenen.

15. Ook in het Romeinse rijk werd de cultus van Serapis zeer groot, en had monotheïstische eigenschappen.

16. Serapis werd gelijkgesteld met Jupiter, en met Sabaoth, die in de gnostiek de zoon van Yaldabaoth is, van de Demiurg, de valse schepper van de gevallen aarde buiten het paradijs.

17. Sabaoth rees naar de zevende hemel, en stootte zijn vader van de troon, zoals de Romeinse Jupiter zijn vader Saturnus van de troon stootte.

18. Serapis werd gelijkgesteld met Sabaoth als de god van licht. Hij werd het Licht genoemd, en het daglicht. Ook werd hij de aarde genoemd.

19. Ook waren er inscripties op talismannen : 'Er is maar één God, en dat is Serapis,' en 'de enige levende God'. In het Grieks werd Serapis gelijkgesteld met Zeus, de Griekse vorm van Jupiter, die op zijn beurt zijn vader Cronos van de troon stootte. 'Eén Zeus, één Serapis.'

20. Ook werd hij gelijk gesteld met Helios en Mithras, en zo was Serapis een composiet van samengestelde goden tot monotheïsme.

21. Serapis verscheen aan Alexander de Grote in een droom om hem de verovering van de wereld te verschaffen.

22. Hydra ging schuil achter de hogere vorm van de boom des levens, als de bewaker van de ware wijnstok.

23. Hierdoor viel de mensheid. Hydra schiep menselijke overleveringen en tradities door giftig bloed.

24. Johannes is de wachter van de christelijke hel. De Openbaring van Johannes heeft de leer van de hel en de apocalypse groot gemaakt. Johannes is een oude boomgod, die deze geheimen moest bewaren. De boom houdt de geestelijke kennis verborgen.

25. Johannes schiep het Woord, om de geestelijke kennis verborgen te houden. In Perzie is hij Zoroaster, het vleesgeworden Woord, geboren uit een maagd. Zoroaster was de bewaker van de Perzische hel en ook van de hemel. Hij onderwees hierover, en over vele andere mysteriën. Ook hij had een heilige beker, en een eucharistie.

26. Het zeer giftige bloed van de hydra doodde de sobere. In sommige mythes was dit een vuur. Hierdoor stond de sobere ook op.

27. Dit zeer giftige bloed misleidt, geeft illusies, en leidt naar de vernietiging.

28. Dit is gewoon een andere expressie-vorm van de boze geest.

29. Prometheus koos ervoor dit tot de mensheid te brengen, en betaalde een hoge prijs. Dit is de prijs voor hen die azen op onschuldig bloed. Zij drinken het giftige bloed van de Hydra, de slang van de macht achter de boom des levens, de ware wijnstok. Dit is een groot oordeel.

30. Dit zijn allemaal manifestaties en vormen van het monster Mercurius met zijn uiteindelijke noodlot.

29.

De vrucht van de valse boom

1. Zij die leven van onschuldig bloed, dus ook het bloed van afgoden gebruiken, zullen hierdoor ook vergiftigd worden.

2. Veel van wat Rooms was werd gehaald vanuit het Griekse. Er waren nogal wat Griekse christus-figuren. Zo was Prometheus daar één van.

3. Hij kan ook wel bestempeld worden als de Griekse Lucifer, de Lucifer die zich achter Lucifer schuilhoudt. Die wortels zijn in het Grieks, en hier hebben we te maken met een hogere, verborgen Lucifer.

4. Prometheus kwam in een oorlog met God, want hij had vuur aan de mensheid gegeven.

5. Hierdoor werd Prometheus uit de hemel geworpen, en onder een oordeel geplaatst, wat inhield dat hij aan een rots werd vastgeklonken, en waar hij periodiek door een roofvogel bezocht zou

worden die zijn lever, als beeld van de opslagplaats, zou eten, en die dan weer aan zou groeien, zonder dat hij zou sterven.

6. Prometheus wordt door de mens gezien als martelaar en God, om de mensheid te redden. Hij was gekruisigd, en stond op van de dood.

7. Prometheus had God verraden, had de God uitgedaagd, en stond aan de kant van de mensen.

8. Prometheus werd in het oordeel aan een rots geklonken, verbonden aan de rots. We zien Petrus hierin terug, de rots waarop de kerk werd gebouwd, en ook de rots waaruit Mithras voortkwam, of de grot van Jezus.

9. Hierom bewaakt Petrus de hemelpoort.

10. De val van Prometheus was een diepere val dan de klassieke val van Lucifer ooit was geweest. Een reusachtige wereld gaat hierachter verborgen.

11. De sobere moest twaalf werken verrichten, en één van deze werken bracht hem naderhand tot de dood. Ook stond hij weer op als 'de verrezene'.

12. Het tweede werk van de sobere had hem het bloed van de Hydra gegeven, wat hij als een gif gebruikte in oorlog en jacht.

13. Toen hij Nessus versloeg die zijn vrouw probeerde te verkrachten gaf Nessus zijn bebloede kleed aan de vrouw van de sobere.

14. Het bloed echter was niet van Nessus, maar het zwaar giftige bloed van de Hydra. Het bloed begint de sobere uit te teren wanneer hij het kleed aanneemt, en zijn huid wordt door het gif verscheurd. Zijn botten worden zichtbaar door de scheuren in de huid, en hij sterft.

15. In andere mythes zijn dit koningsklereden die

hem worden aangedaan, waarna hij wordt vermoord, weer opstaat, en ten hemel vaart.

16. Hier komen ook de mythes over het spotkleed van Jezus vandaan. De twaalf werken zijn de twaalf discipelen, en het verborgen dertiende werk, de bevrijding van Prometheus, is de basis voor de christelijke Jezus, de dertiende.

17. Petrus is het verborgen, diepere fundament van het christendom, en deze geestelijke geheimenissen worden geopenbaard.

18. Dit is de Simson-pilaar, en de Melchizedek-pilaar, de onbekende god.

19. Jezus werd benoemd als een priester in de orde van Melchizedek.

20. God zelf werd een priester in de orde van Melchizedek genoemd. Melchizedek is de verborgen god.

21. Velen ontvangen vandaag de dag het vuur van Prometheus en komen onder deze geest terecht. Ook wordt dit vuur veel op de mensheid geforceerd. Dit vuur ontvoerd mensen.

22. Prometheus verleidt mensen met dit vuur. Het verblindt hun ogen. Dit is het gif van Mercurius, als de vrucht van de valse boom, die ons afhoudt van de geestelijke kennis.

23. De wijnstok was een oudere Syrisch-Babylonische vorm van de boom des levens. Dionysus of Bacchus is een andere vorm van Mercurius-Prometheus. De mensen werden zo verbonden aan gekte en dronkenschap, wat de betekenis is van Dionysus-Bacchus. Dit moest zodat de medische markt kon floreren.

24. Hier werd ook de enigmatische medische branche van de psychiatrie op gebouwd. De

medische markt had als doel de mens te vergiftigen.

25. Dit gebeurde door het bloed van de Hydra.

30.

De Behemoth

1. Op de derde scheppingsdag, in het Qidmah gebied buiten Eden, ten westen van Eden, dieper in het paradijs, is een gebied van kinderen. Zij hebben als leidster Zara, hun moeder, Sara, Sarah, wat staat voor een matriarchie die over de kinderen is aangesteld. Zara betekent oogst, als loon. Zara is 'dat wat het zaad voortbrengt'. In het Aramees deed zij dit door scheiding.

2. Het verhaal van Sarah en de stammen onderworpen aan haar duidt op een geestelijke beschrijving van het komen tot de derde dag, de dag van het zoonschap. Het was een beeld van het komen tot de grote moeder. In haar werden alle stammen geboren.

3. Alnilam is het centrum van de 'riem van Orion', de middelste planeet. De Alnilamse paradijs teksten tonen dat de mens voortkwam vanuit de buffeljacht, of bizonjacht, en dat de mens daar ook altijd naar zou terugkeren.

4. De Alnilamse paradijs teksten spreken over drie oerstammen.

5. In Mithraïsme kwam Mithras, de Rooms-Perzische Jezus, vanuit de Petra, de rots, of grot. Na het weggaan van Jezus en na het pinksterfeest zou de kerk gebouwd worden op deze rots.

6. Petrus was de eerste van de pausen. De gaven moesten gekocht worden. Mercurius is de god van

de handel, de oplichterij, als de god van de dieven.

7. De eerstelingen moeten geofferd worden, als voorbereiding op de buffeljacht, en dan moet de buffeljacht beginnen.

8. In een oude Mithras tempel was ergens geschreven dat alleen het bloed van Mithras kon redden. Dit werd later overgenomen door Jezus. Mithraïsme ging over de geestelijke bizonjacht.

9. De Hittieten staan voor de verzoening die duidt op de bloedband die ontstaat door het gezamenlijk vergieten van het bloed van de vijand, resulterende in de heilige scheiding tot geboorte, tot zoonschap onder de grote moeder. Dit is wat ten diepste de buffeljacht inhoudt, en wat ook werd geleerd in Mithraïsme dat er geboorte is door het bloed van de buffel.

10. Om deel te hebben in de stam moest men besneden zijn.

11. Het was dus daadwerkelijk zo dat de mens geleid was tot het westen van Eden, dieper in het paradijs.

12. Zo ontstaan ware bloedbanden. Zo werden families geschapen.

13. De Hittieten waren een volk van Indo-Europese taal, die goden aanbaden zoals Mithra, Indra en Varuna, die ook in India werden aanbeden. De Hittitische taal is nauwverbonden aan het Sanskrit van India. De Hittieten vereerden stormgoden en berggoden. Tharhunt was de god van de donder, waar ook de Germaanse Thor vandaan kwam. Tharhunt was in gevecht met de slang Illuyankas. In eerste instantie wint Illuyankas het gevecht. De slang kon alleen verslagen worden door tot de oermoeder te naderen.

14. Tahr, waaruit Thor voortkwam, betekent

verovering. In het Sanskrit is dit Tura wat machtige en kracht betekent. Turashah was een andere naam voor Indra. Van Tahr komt ook toros en taurus voort, rund. Dit staat in verband met bergen.

15. Eén van de hoogste goden voor de Hittieten was genaamd Taru, een stormgod. De Hittieten waren een bergvolk in het Noorden van Kanaan. In de grondtekst betekende het 'scheiding' en 'angst'. Zij vertegenwoordigden de doorboringen van de mazona, de heilige scheiding, en van de vreze van de geestelijke kennis.

16. Zij moesten komen tot de berg van de grote moeder in het paradijs, in de dieptes van Kanaan, in de dieptes van de Aphar, het paradijselijke stof en vuil, het gebied van de Hittieten.

17. Thor, de god van de donder en de vruchtbaarheid, is de Germaanse, Oud-Europese vorm van Horus. Ook hij heeft een staf, in de vorm van een hamer, Mjollnir. Thor is de Heer van de runderen, en ook de slachter van runderen, en hij komt voort vanuit de Hittitische berggod. De berg opgaan is het overwinnen van de Behemoth, het monsterlijke rund van Job. Thor draagt de Mjollnir als het mes van de Behemoth, wat de chereb is, de harba, oftewel het mes van de besnijdenis, Gad.

18. Thor, Taurus, Horus, bewaakt de berg van de grote moeder, van de Moeder van geestelijke kennis, op de scheiding tussen Eden en de paradijselijke berg van de amazonen. Thor, Taurus, was befaamd vanwege het verslaan van reuzen.

19. De runderen en kalveren van het oervlees waren als de geschriften die Ahn hadden omsingeld. Ze wilden Ahn hierin opsluiten, maar Ahn moest de strijd en jacht aangaan om van hen zijn wapenrusting te maken.

20. Dit betekent dus de berg over de grens van Eden opgaan, de berg van de moeder van de geestelijke kennis.

31.

De geestelijke kennis van Ezau

1. Thor, Taurus, Horus, troont in de saffieren stad. Saffier is het materiaal van de troon, en van de pen, het woord, en dus nauw verbonden met runderen.

2. De Dukka, de Dukketa, is de rituele slachtplaats waar het saffier ligt, de steen van de schrijfpriester.

3. Hier ligt de Sappil, de steen van profetie.

4. Zij die tot de Dukka komen, krijgen de geestelijke sleutels van de Towrah, de wet.

5. In de diepte van de Gad-Adam, van de Qidmah, is de Dukka, de rituele slachtplaats.

6. Er is een valse profetische beweging die de profeten moeten overwinnen. Dit is een strijd tegen het valse oordeel.

7. Dit is zo belangrijk dat het tot een eeuwige inzetting is aangesteld.

8. Vanuit de rib werd de vrouw geschapen. De vijandelijke ribbenkast wordt ook genoemd borsttuig van de gerechtigheid, als een priesterlijk item, of van de tijd van het oordeel.

9. Ezau had Hittitische vrouwen, wat een beeld is van dat hij de berg van de moeder God was opgegaan om te komen van het afgeslotene tot het voortgaande.

10. Ezau zou de Taurus overwinnen, zich bekleden met de runderhuid tot een beeld van de verovering daarvan, als een teken van overwinning.

11. Ezau veroverde het mes van de besnijdenis, oftewel de slagtang van de Behemoth, een boze geest in de vorm van een oer-rund.

12. Ezau kwam tot Gad. Ezau moest door deze scheiding heen.

13. Ezau moest de Amazonen-berg over de grens van Eden opgaan voor de buffeljacht. Dit werd geestelijk uitgebeeld door zijn overgave aan de Hittitische vrouwen, de Hittitische geestelijke kennis

14. Ezau was een shamaan, die een geestelijke dodentocht moest maken door de uiterste dieptes van de onderwereld. Hij moest hierbij door de nodige initiaties gaan, inwijdingen, uitgevoerd door de Amazonen, de grote vrouwen van Orion. Hij moest allerlei wilde beesten in de onderwereld ontmoeten.

15. Dit is een orakel van de onderwereld.

16. De Etru is de Orionse Thorax, borsttuig, ribbenkast, oftewel het priesterlijke pantser der gerechtigheid, wat ribbenparen bevat om de stammen uit te beelden. In Orion is dit ook tegelijkertijd de geestelijke buffeljacht.

17. In Mithraïsme stond dit centraal, maar dit werd later afgedekt door menselijke overleveringen en tradities.

18. De Etru betekende ook bottenrok.

19. De vrouw werd hiervanuit geschapen, of beter : kwam hierdoor, door het paradijselijke orakel, in zicht van de man, oftewel : Zij werd geopenbaard.

20. Waarom staat de buffeljacht (bizonjacht)

centraal ? Omdat dit namelijk het charismatische uitbeeldt. Hierin moeten we komen van gave tot loon in een persoonlijke verhouding tot de geestelijke kennis, door gerechtigheid en eerlijkheid, en niet meer door drogbeelden.

21. We moeten leren leven door Gad.

22. De geestelijke kennis van Ezau kwam om het mes te brengen, de harba, de besnijdenis (chereb, Gad).

23. De buffeljacht is het beeld van het charismatische. De buffeljacht is het beeld van het loon, van voortgaande openbaring, zodat de canon van het oervlees verbroken wordt.

24. We moeten onder ogen komen dat de menselijke overleveringen en tradities afleidings-taktieken zijn van Orions vee.

25. Alema is een Orionse kipsoort. Schaveko is een Orionse kipsoort. Trama is een Orionse vissoort. Pistes is een Orionse vissoort. Melezer is een Orionse vissoort. Alast is een Orionse varkenssoort. Kalinga is een Orionse varkenssoort.

26. Al deze soorten proberen de mens af te houden van de geestelijke kennis.

27. Mercus, waar Mercurius vandaan komt, is Latijn voor 'onrechtvaardige beloning, steekpenning, omkopen', waar ook het woord 'mercy' vandaan komt, genade. Het is een vals loon-systeem, een drogbeeld.

28. Mercurius is een drietand. Dit zijn allemaal oude bloed-goden in diepte.

32.

De bloedband door het verslaan van het oervlees

1. De mens kwam tot Qidmah, de plaats ouder dan Eden, aan de westelijke kant. De mens kwam dieper in het paradijs, dieper in de onderwereld.
2. De wildernis leidde tot de paradijselijke afgrond, tot de leegte.
3. Menselijke overleveringen en tradities bedekten de Chasma, de paradijselijke afgrond, de leegte, als een beeld van de moederschoot. In de moederschoot worden de bloedbanden gesmeed. Dit gebeurde door echo in het Grieks, bloedbanden hebben door het verslaan van het oervlees. In het hebreuws is dit havah, Eva.
4. Wij hebben loon, door echo, door Eva, de bloedband door het verslaan van het oervlees, dus dit loon komt alleen door verbintenis aan een stam, en aan de oermoeder.
5. Zo hebben wij toegang tot de paradijselijke afgrond.
6. Zij die dit verwaarlozen zullen dus een eigen wil hebben die tot verderf leidt.
7. Vis betekent vermenigvuldiging en vruchtbaarheid. Dit is een metaforische mythe. De vis werd verzameld in geweven manden, maar in de wortels betekent het zaad, en het trekken van een mes. Het wijst terug op het oorlogszuchtige 'mayim', bloed en zaad, wat de onderwereld schiep. Door echo, Eva, werden de stammen gevormd.
8. De geestelijke kennis, de profetie, is tot terugkeer en verovering van het paradijs.
9. De valse kerk eet en drinkt het lichaam van de afgod van menselijke overleveringen en tradities. Dan zeggen ze : 'De kerk is het lichaam van de afgod,' dus in wezen eten ze elkaar.
10. Checed betekent eeuwige tucht, wat ook

voorkomt met het woordje owlam erbij wat eeuwig betekent. In het Hebreeuws zijn klaagliederen Qaynah, ook als schreeuwen in het Aramees.

11. Zij is een Amazone die over het land is aangesteld. In de eeuwige tucht is Zij aanhoudend, vast, streng.
12. In het Aramees waren er ook klaag-priesters, onder Qaynah. De klaag-priesters van Qaynah waren nomaden die rondzwierven, met jagerstenten.
13. Er waren omheinde nederzettingen, maar het kukkah-feest van de trekkende jagerstenten was een belangrijk fundament.
14. In het paradijs leidt de rivier de Tigris tot het Qidmah gedeelte. Qidmah betekent 'ouder dan Eden', en is in het westen van het paradijs.
15. Het was een plaats dieper in het paradijs. De oude profeten noemen het de roede van de toorn van de grote moeder, en ook als het eeuwige touw, de eeuwige keten.
16. Het zou ons terugleiden tot de eeuwige tucht. Hierom ging het volk in ballingschap.
17. Het oervlees moet verslagen worden, anders zullen zij onschuldig bloed vergieten.
18. Qidmah betekent grote oorlog. Adam kwam hier toen hij door de nachten van het visnet was gegaan.
19. Er zijn in de geschiedenis vele afgoden geweest. Het vlees eten van een afgod heeft te maken met het oordeel. Zij eten elkaars vlees, wat een teken van krankzinnigheid is.
20. De genade wordt door de afgod aangeboden. Door genade hoeft men niet meer naar school, en zal men elkaar in de haren vliegen, om zo elkaars vlees te eten. In diepte bestaat er geen genade. Genade is een geest van oorlog, van spijbelen, van luiheid en gemakzucht. Genade is een drogbeeld, een misleider. Genade is niet eerlijk, en is

overmoedig, wat wordt opgewekt door valse liefde. Je wilt iemand verwennen om zo je eigen schuld niet te hoeven voelen. Valse liefde bedekt schuld, maar rekent er niet mee af. Om met schuld af te rekenen moeten we naar school, en moeten we dingen leren goedmaken, als in loon. Dit is waarom de staf van genade verbroken moest worden door Zacharia.

21. Er waren valse herder cultussen binnengedrongen. Juda moest hiermee afrekenen.

22. Ze hadden bloedoffers aangenomen.

23. Zacharia moest toen tot de herder cultussen gaan, en heeft hun staven gebruikt, maar verdelgde ze toen.

24. Judah moest de komende valse herder cultus verdelgen. Juda is een beeld van de urim.

25. De valse herders-cultus leefde van onschuldige bloedoffers.

26. Het is een beeld van de oorspronkelijke man, Sukker, die door zijn onderworpenheid aan de grote moeder de afgod van het oervlees verdelgde. Zo kwam er een scheuring tussen Juda en Israel.

27. De oorspronkelijke man onderworpen aan de grote moeder, waar Zacharia een beeld van is, beeldt ook de stam Judah uit, die komt tegen de cultussen van bloedoffer afgoderij van menselijke overleveringen en tradities.

28. Judah moest afgezonderd worden. Judah werd later twee stammen, omdat Benjamin eraan verbonden werd, omdat Judah en Benjamin de urim en de thummim uitbeeldden.

29. Ook de tweede staf, het aannemen van een bloedoffer, werd verbroken, tenietdoende de broederschap tussen Juda en Israël.

33.

Juda en Benjamin

1. Er waren altijd al bloed-offer afgoden, die gegeten moesten worden door hun volgelingen, zodat ze eeuwig leven zouden hebben. Al die afgoden zouden leiden tot de grote cultus van menselijke overleveringen en tradities die de wereld zou innemen. Zacharia streed hiertegen.

2. Menselijke overleveringen en tradities zitten tussen de tanden van het volk. Zij hebben onschuldig bloed in hun mond waarvan ze leven.

3. Zulke cultussen behoorden tot de skelettentafel van het oervlees. Het is de trots van het oervlees, dit stelsel van bloed-offers wat ze hadden opgebouwd.

4. Deze bloed-offer afgoderij is een beeld van Saturnus die zijn kinderen opeet, oftewel de afgod die zijn zoon offert.

5. Het maakt mannen opgeblazen. Ze blazen zich vol met lucht en paraderen dan alsof ze de baas op aarde zijn.

6. Zij maakten ons afhankelijk aan het oervlees, en het oervlees wilde ons trots maken. Zodra mensen zich boven anderen willen verheffen pompen ze zichzelf vol met lucht om groter te lijken. Dit is het werk van boze geesten.

7. Dit heeft te maken met een stuk geestelijke kennis van de mensenleer. De rivier van weeklacht is nauwverbonden aan de paradijselijke afgrond. De moeder van de geestelijke kennis laat hier geen trots toe. In de leegte zal alles heel traag en moeizaam ontstaan door klagen en smeken, zodat er niet gemakkelijk over gedacht wordt, het niet misbruikt kan worden, en het niet trots maakt. Daarom is de rivier van weeklacht eeuwig.

8. Wij moeten beginnen met het inademen van het eeuwige zaad.

9. De long van het oervlees zal afsterven, om plaats te maken voor het paradijs.

10. Wij moeten niet in Eden blijven steken, want dan komen we onder de macht van de afgod van het oervlees. Wij moeten onze tocht voortzetten.

11. Om te toetsen is het belangrijk leeg te worden, tot de paradijselijke leegte te komen. De stam Juda staat voor het toetsen, als de urim. Als het toetsen volkomen is worden er de juiste schakels gevonden, zodat thummim ontstaat, Benjamin. Judah en Benjamin staan voor de urim en de thummim.

12. Als de sluiers van het syndroom van het oervlees van menselijke overleveringen en tradities gescheurd worden, dan wordt de Judah zichtbaar, het toetsen.

13. De sobere droeg vele karakteristieken van de Judah, maar ook hield hij het verborgen.

14. Er werd de mens een vlot toegeworpen vol onreinheid, maar daar moest de mensheid het mee doen.

15. Het is een heenwijzer, een voorhangsel. Het verbergt de Judah. Om van allerlei valse en wereldse afgoden verlost te worden moeten wij de Judah ontvangen. De Judah zijn de geestelijke sieraden die de geestelijke kennis en het eeuwige zaad dragen, en haar plannen, om die door ons tot uitvoer te brengen. Het bevat ook het geestelijke halssnoer. Het bevat ringen en doorboringen. Dit is waar Job naar verlangde.

16. Vrees voor mensen spant een strik. Het oervlees had zich diep in de menselijke overleveringen en

tradities vastgeworteld, ook in de verhalen. Hoe kon het ook anders. De mensheid was zo afgedwaald. Ze waren nog niet klaar voor het zuivere. Ze waren overgeleverd aan hun begeertes. Ze hadden de Judah verworpen en het verstand tot koning gemaakt.

17. Het volk koos een afgod, want zo kon het volk God en de Judah verborgen houden. Het beeld van de afgod werd uitgemeten.

18. De afgod werd opgericht voor die taak, om mensen tot slaaf te maken aan het oervlees, opdat zij de afgod zouden aanbidden.

19. De afgod was het product dat verkocht werd, om de mensheid tot slaaf te maken, in slaap te sussen, opdat ze de eigen verantwoordelijkheid zouden vergeten.

20. Judah is in de diepte het centrum, de belijdenis van zonden. Hier brengt de geestelijke kennis de besnijdenis terug.

21. De sobere kwam tot de naakte ballingen aan de oer-rivier, Kebar. Aan deze rivier kreeg de sobere openbaringen. Hij bleef afgezonderd daar, als een woesteling.

22. Dit heeft te maken met het komen tot de rivier van de Judah, urim, om zo openbaring te krijgen.

23. God wil de profeet niet dom houden, maar maken tot een geoefende. Zij moeten de doorboringen aanbrengen.

24. Sefanja streed tegen de hoekstenen, de bedekkende stenen. Het voorhoofd, oftewel het topje van het hoofd, moest besneden worden. Maar het volk wilde niet besneden worden, en de geestelijke kennis gaf hen eraan over. Hier heb je je afgoden, je menselijke overleveringen en tradities. Zij wilden geen openbaring ontvangen, en bleven zo

blind.

25. Het kwam tot een oordeel. Ze werden overgegeven aan hun misleiding.

26. De Judah is een arena waar alle dingen getoetst worden, waarin de Benjamin zich openbaart als het volkomene.

27. Wij moeten ons toelagen op de kinderlijkheid en het lijden.

28. In het geestelijke halssnoer zijn Judah en Benjamin verwerkt.

29. Wij moeten strijden tegen het oervlees en het eeuwige zaad inademen, door de paradijselijke afgrond.

30. De rivier van de weeklacht is ook een vallei. De sobere heeft toegang tot deze afgrond. Dit is een heilig klagen, als het heilige smeken.

31. De fluisteringen van deze afgrond noemden hem gehoorzame.

32. Zij bleven hem zo noemen toen hij tot dit gebied kwam.

33. Hij kwam dus tot het westelijke paradijs, ouder dan Eden, als een eerder paradijs.

34. Het eeuwige zaad kon weer stromen, en zij konden hierdoor leven.

35. De vloed, het zaad, was voortgekomen, omdat de mens daarover zijn controle had verloren. Er was nu weer een weg terug.

36. Het teken zou verschijnen, niet zomaar in de wolken, maar ook als de verschijning van de hogere natuur, in dit geval met het paradijselijke teken.

37. Ham kreeg een visioen van het paradijselijke teken. Het teken zelf was gemaakt om terug te

wijzen op de oorspronkelijke man, maar ook de oorspronkelijke vrouw.

34.

Dat wat vóór Eden was

1. Kanaan werd het beloofde land. Het teken brengt de eeuwige tucht, en maakt degene die het teken ziet tot gehoorzame.

2. Noach zag de uitstorting van het geestelijke zaad.

3. Het teken zou hen in de tucht houden.

4. Hij kwam tot 'dat wat vóór Eden was, ouder dan Eden, de eeuwigheid vóór Eden,' Qidmah, het land van de nomaden, van de tijdelijke tenten, ook het land van de weeklacht. Dit was dus in feite dieper in het paradijs, dieper in de oorspronkelijke wildernis, dieper in de onderwereld.

5. Je kunt het vergelijken met het teken wat Ham zag. Het was een paradijselijk teken. Dit is hetzelfde als door Eva geestelijke kennis ontvangen, Kanah.

6. Na tot Eden te zijn gekomen moeten we op doortocht gaan naar het westen, richting de paradijselijke afgrond.

7. Het teken moeten wij ontvangen, om de menselijke kracht, de spierkracht van het oervlees, te verbreken, opdat het geestelijke zaad van Kanah ons kan vervullen.

8. Het teken van Kanah is de eeuwige tucht die we nodig hebben om tot haar te komen.

9. Het oervlees wil mensen terugbrengen onder het oude gezag van de fabels van mensen. Ze vergieten onschuldig bloed. Dit allemaal om het oervlees veilig en verborgen te houden.

10. Het is een gevangenis-wacht die verslagen moet worden.

11. Het oervlees heeft het verslaan van het oervlees omgeruild voor onschuldig bloedvergiet, door hele slinkse theologische streken.

12. Het oervlees zit hoog op een troon, als een standbeeld. De mens werd vatbaar voor allerlei afgoden. Het oervlees troont in het valse paradijs.

13. Hij zit hoog in zijn paleis, waar hij zijn valse woord schrijft voor de mens om te volgen. Dit moeten zij navolgen. Hierdoor zet hij ze tegen elkaar op, en vergieten ze onschuldig bloed. Door dit bloed krijgen ze dan een schijn-veiligheid, en worden ze beloond.

14. Door het verslaan van het oervlees kwam de sobere tot openbaring, en kreeg ingang tot de onderwereld.

15. Zijn ogen waren geopend. Hij kwam tot de plaats van het zwellen door honger, door vreze, door het eeuwige touw, als een wapenopening.

16. Hij kwam tot de riem van geestelijke gehoorzaamheid, in vrees en beven.

17. Hij kwam tot geestelijk bewustzijn en geheugen, tot vergetelheid, de paradijselijke afgrond, tot Lethe, de eerste vrouw, die zich niet aan de man onderwierp.

18. Zij is de Neqebah, de eerste vrouw, de

doorboorder. Sukker is de eerste man. Hij staat voor het geheugen wat doorboord moet worden, om zo in contact te komen met de paradijselijke afgrond, de vergetelheid en leegte.

19. Sukker was de eerste Adam. In het Aramees is hij Dekra, wat vruchtbaarheid betekent. De Dekra hadden geen spieren die over vrouwen heersten.

20. Het is nauwverbonden aan de eeuwige jeugd. Deze schepping werd vernietigd door de zevende dag, door een oorlog, vanwege een soort val.

21. Eva kwam toen om de man weer terug te leiden. De man kwam tot de onderwereld, om strijd te voeren en te jagen, want er waren vele geesten van het oervlees die hij moest overwinnen.

22. Hierin is het belangrijk om terug te komen tot de riem van de geestelijke vreze. Door Dekra kon deze relatie hersteld worden, door de oorspronkelijke man.

23. Nu, dit was een grote test. Er waren beesten van het oervlees in het paradijs die de mens moest verslaan. Deze beesten van het oervlees werkten met het bloed om te doden en te redden. In Ahn zouden de beesten van het oervlees verslagen worden.

24. De mens moest komen tot het paradijselijke geheugen en bewustzijn.

35.

De verborgen gehouden Jobietische kennis van de stam Zebulon

1. In het paradijs leefde men door het geestelijke zaad.

2. Hier wordt gesproken over eeuwig zaad. Zaad is spora in het Grieks, wat ook scheiden betekent, onderscheiding. Dit komt van spao, spasme, een wapen trekken. Zaad is de stam Ruben.

3. Job moest ervoor strijden, als de stam Zebulon. Het oervlees moest sterven, want het hield mensen afhankelijk aan de afgod.

4. Job moest komen tot het paradijselijke zaad, tot het bittere bloed van de vijand.

5. In die zin was Job een voorbeeld. Veel was gestolen van het boek van Job, en verdraaid, misvertaald, om zo de Jobietische geestelijke kennis van de stam Zebulon verborgen te houden.

6. In het paradijs leefde men door geestelijk spasme, als het trekken van een wapen. Dit is de Griekse betekenis van zaad. Spasme is verbonden aan hoe het geslachtsorgaan werkt, als bouwstenen van het lichaam. Spasme is hoe het hart werkt. Dit kun je niet onder controle houden, en werkt door de hogere natuur. In geestelijk spasme verlies je jezelf. Het zaad geeft geestelijke kennis, als de betekenis van de stam Ruben, het kind van geestelijke kennis. Dit is tot de opwekking van het eeuwige zaad.

7. Wij worden in het paradijs geboren door Spora, door onderscheiding en geestelijke kennis. Dit is een proces. Als wij in het paradijs geboren willen worden dan moeten wij kennis krijgen van de hogere natuur, en van de vijand.

8. Als wij vijanden worden van de eeuwige kennis, dan is alles verloren.

9. Velen die de afgod van het oervlees aanbidden leven als vijanden tot de eeuwige kennis. Zij

hebben het gebruikt om de eeuwige kennis te doven. Dit brengt onherroepelijk schade aan de ziel, zoals de daad van de zondeval dit deed.

10. Wij zijn uit de hogere natuur. Wie de hogere natuur kent, de geestelijke kennis, hoort naar ons. Wie uit de hogere natuur niet is, hoort naar ons niet. Hieraan onderkennen wij het eeuwige zaad, en het oervlees van de dwaling.

36.

De eerste Adam en Eva

1. Door het kennen horen wij, en zijn wij van de geestelijke kennis, door het eeuwige zaad, afhankelijk van Haar, en niet meer van het oervlees. Het eeuwige zaad wekt de geestelijke kennis in ons op, om onze zintuigen te openen, tot verbinding aan de geestelijke kennis, om onze Dekra natuur, van de oorspronkelijke man, te herstellen.

2. Dit was de eerste Adam. Deze man was doorboord, om tot Lethe te gaan, de eerste vrouw, de eerste Eva.

3. Dit is het hebben van een getuige, getuigenis. Zij is op Haar strijdwagen, op haar jachtwagen. De Getuige is in historisch verband, als geheugen, of in wettelijk verband, als geweten, als oordeel.

4. Het is om de mens terug te brengen tot het paradijselijke zaad, als een voertuig om tot deze dingen te leiden.

5. Zij rijdt op het eeuwige zaad, en de oordeels-profeet buigt voor haar, onderwerpt zich aan haar. Zij leidt hem tot het bloed van de vijand.

6. Ook dit was gestolen van het boek van Job, van de stam Zebulon. De geestelijke kennis leidde Job tot de eeuwige wildernis, als een beeld van de Amazone.

7. De rechtvaardigen verheugen zich in het bloed van de vijand en wassen hun voeten in het bloed van de vijand.

37.

Kennis in oude boeken

1. U en uw stam hebben het getuigenis, de Getuige, van Job. Onderwerp u voor de hogere natuur. Want het getuigenis, de Getuige van Job, bezit het eeuwige zaad, van geestelijke kennis.

2. Hier komen zij tot de geestelijke leegte, wat ook een oorlog is. Dit heeft te maken met het toetsen, het geestelijke worstelen en verzetten.

3. Het oervlees vecht tegen het geestelijke zaad, tegen hen die onderworpen zijn aan de geestelijke kennis en haar gehoorzamen.

4. Door de geestelijke kennis wordt de vijand overwonnen.

5. Job was een geestelijke gehoorzame van de besnijdenis, tot de geestelijke kennis, in de hogere natuur.

6. Het is gestolen van het boek van Job, van de stam Zebulon. Het is het tweede boek van Job, het tweede boek van Zebulon. Ook is er het derde en vierde boek van Zebulon.

38.

Hoe de mens leefde in het paradijs

1. Het eeuwige zaad stroomt tot geestelijke gehoorzaamheid aan de geestelijke kennis, de geestelijke vreze en het eeuwige touw. Dit is ook waar de Dekra voor staat.

2. Dit is hoe de mens leefde in het paradijs, levende van het geestelijke kennis-brengende zaad, vanuit de vergetelheid, de paradijselijke afgrond.

3. Dit werd vervangen door menselijke overleveringen en tradities die afhankelijk maakten, gebonden, aan het oervlees.

4. Dit kunnen wij dus alleen overwinnen als wij terugkeren tot de geestelijke kennis en de geestelijke vergetelheid.

5. Dit komt voort vanuit de geestelijke honger, niet de hebzucht.

39.

De val van de eerste Adam

1. Sommigen van de oorspronkelijke Dekra mannen rebelleerden tegen het gezag van de geestelijke kennis, en probeerden over haar te heersen. Dit was de val van de eerste Adam.

2. Op de zevende dag nam de geestelijke vergetelheid wraak. Deze dag was verbonden aan een oorlog, als een dag van vernietiging.

3. Oorspronkelijk was de zevende scheppings-dag de dag van de wraak van de geestelijke vergetelheid.

4. Op deze dag kwam de paradijselijke afgrond om

alles op te zuigen en te vernietigen in de leegte. De schepping ging verloren. Daarom kwam er een tweede schepping. De eeuwige oorlog is dus opgeborgen in de zevende dag, de dag van de geestelijke vergetelheid.

5. In haar was het eeuwige leven. Ze probeert om terug te komen aan de oppervlakken, op zoek naar kinderen om ze in te wijden in de oude geheimen. Ze is ook de oproep om terug te keren naar de kindertijd, en zij zal kinderen beschermen tegen de markt van het oervlees, de krankzinnigheid van het geldwezen.

6. Zij buigt niet voor de man, maar doorboort hem om hem in te wijden, zoals haar oorspronkelijke betekenis was als de Neqebah. Ze is er om zijn diepere geheugen aan te wakkeren.

7. Adam was bereid om deze profetische boom te benaderen, als de oorspronkelijke Dekra.

8. Er was de Oorlog van de geestelijke vergetelheid, waarin de eerste Adam probeerde Neqebah voor hem te laten buigen. Neqebah vluchtte, en er was een dag van vernietiging, de dag van de geestelijke vergetelheid, van het terugkeren van de paradijselijke vergetelheid.

40.

Dekra en de slechte vrucht van vrouwenoverheersing

1. Dekra was een eerdere Adam, als een behemah, een wilde. Dus er was ook een val van Dekra, de eerste Adam, omdat hij probeerde om te heersen over de vrouw. Dat was de ware bron van alle problemen. De tuchtplaats was in wezen een manier om evenwicht terug te brengen, en om de kinderen te brengen in een nieuwe schepping.

2. Het lijden was bedoeld om de diepere betekenissen te openen en verbinding te maken met verloren delen van de onderwereld.

3. Als er enig kwaad was, dan was het het kwaad van Dekra tegen Neqebah, in een poging om haar te laten buigen voor hem, zodat hij kon heersen over haar.

4. In die zin had Dekra gegeten van een zeer slechte vrucht, in de eerste schepping, toen hij probeerde zijn moeder, moeder aarde, te vernietigen.

5. Dekra moest tot dienstbaarheid komen als gevolg, en dit was de reden waarom het touw van de vernietiging werd gebruikt.

6. De derde dag van de schepping was de dag van de kinderen. Het was allemaal om de dreiging van het patriarchale tijdperk uit te roeien.

7. De vijfde dag is de dag van de honger, de dag van Tantalos. De honger-wezens leefden in armoede, in de woestijn, maar dicht bij de natuur, en ze hadden niet de opgeblazenheid van de patriarchale bedreiging. Ze waren minimalisten.

8. De zevende dag was de toorn van de geestelijke vergetelheid, waaruit een nieuwe schepping voortkwam, de tweede schepping.

9. De zesde dag was de dag van de jacht. Hier was de mannelijke opstand tegen de wet van de hogere Amazone, en door de zevende dag kwam er een tweede schepping, de manier waarop het mannelijke zijn weg terugvindt naar de oorspronkelijke Amazone van de hogere natuur.

10. Het is een allegorie die deze reis door de eeuwen heen beschrijft, de achtste dag. En door het afdalen in de onderwereld komt men tot de

negende dag. In elk tijdperk is er een patriarchale bedreiging tegen vrouwen, en elk tijdperk houdt men zich hier mee bezig op zijn eigen manier. Net als in de dagen van Noach, waar de nephilim, mannelijke reuzen, regeerden, kon de vloed worden gezien als de wraak van de Amazones van de hogere natuur, wat hun menstruatie betekent.

11. Op de tiende dag kan Mozes, als de stam Judah, gezien worden als de hersteller van de wet van de geestelijke vergetelheid.

12. De man, die voortkwam uit haar en die gewoon een ander deel van haar Wezen is, keert terug naar haar. En dit alles door de kracht van het orakel, wat in haar diepte een geestelijk touw is.

13. We zijn gedreven tot de terugkeer naar de leer van de geestelijke vergetelheid, tot de oorspronkelijke vruchtbaarheids cyclus. Hieruit stroomt de geestelijke melk om pelgrims te maken, een ingewijde in de geheimen van de Amazones van de hogere natuur.

14. Het is de geestelijke vergetelheid die Haar lichaam openstelt wanneer men meer wil weten over de geestelijke kennis. En al Haar naaktheid is gewoon Openbaring en bedoeld om in te wijden.

15. Het is slechts door de afdaling in de onderwereld dat we Haar kunnen kennen, waar we alle verborgen, geheime kennis kunnen ontsluiten.

16. Het geheugen, Dekra, is er, maar moet doorboort worden, tot het herstel van Neqebah, het oorspronkelijke vrouwelijke, de geestelijke vergetelheid.

17. We zien de Neqebah in de vorm van het orakel terug met een nieuwe poging om te communiceren met de man.

18. Door deze communicatie is er vernietiging en

herscheping, zoals wanneer de vuile wateren waren verdeeld, een plek ontstond, nieuw land.

19. De tiende dag of periode van de schepping kreeg zijn hoogtepunt in de Ahn Mythes die geestelijk gezien de opkomst van de oorlogen van de geestelijke vergetelheid waren, waaronder de gladiatoren van de geestelijke vergetelheid werden opgeroepen.

20. Wanneer de geestelijke vergetelheid op ons jaagt, doorboort en markeert zij ons. Zij brengt ons terug naar de zesde dag, en dan naar de derde dag, de dag van de kinderen. Dit is de dag van Zera, wat niet alleen zaad, kinderen, betekent, maar in zijn wortels ook betekent : verstrooiing.

21. Het is het teken om verder toegang te hebben in haar.

22. De vloed wachtende op de top van de boom, de tuchtplaats, de menstruatie van de geestelijke vergetelheid. Ze wacht hier voor tijden, totdat zij weer wordt vrijgegeven door de wijzen. Zij is als de zus van de geestelijke vergetelheid.

23. Op de achtste scheppingsdag is de oorspronkelijke Amazone herenigd met Adam. Dit zal gebeuren door middel van exegese, schriftuitleg.